

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Qvaestio secvnda de praedicamentis Aristotelis

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

QVAESTIO SE-
 CVNDA DE PRAE-
 DICAMENTIS ARI-
 STOTELIS.

Dubium Primum
 Quodnam sit Genus
 generalissimum Praedica-
 menti Substantiae et
 Idem quam rationem consti-
 tuatur hoc praedicamentum.

Pro

Quatuor modis
dis. sumit Sub-
stantia.

pag: 593.

1. Pro essentia aliquid
rei.

2. Pro substantia in-
completa.

3. Pro substantia
transcendens,
sc.

Pro Explicite et resolute primi q. dicitur, Nihil
est quod potest esse accipi substantiam.

10 Pro essentia essentia aliquid rei, ut supra dicta
non explicite definitur. Quia ratio
debet dici q. aut sit de substantia huius, et hoc de
substantia petri. Et sic hanc acceptionem
substantia non est genus generalissimum huius
modi, quia non habet substantiam, sed et accidentia
sunt suas essentias.

20 Potest accipi substantia q. aliqua substantia
incompleta, u. g. q. materia vel forma: vel et
q. partibus integrantes, et sic substantia ac-
cipitur, non est et genus generalissimum huius
substantie, ut in supra dicta, in rebus hinc
ponitur directe contra completa huius generis,
natura et species vel individua circa. atq. ista
substantia sunt contra incompleta. q. d.

30 Usurpatur q. substantia in eis abstracte
ab completa et incompleta, q. sic transiens
deus, quia includit in ultima dicta cuius
cuius substantia, sine sit completa sine in-
completa, q. cuius, n. substantia in sua ulti-
ma dicta habet rationem substantia, et non esse in
alio. Et hoc aliis verbis dicunt alii, sub-
stantiam potest accipi q. eo, quod prima pars est,
hinc q. sunt in unum numero, ut distinctio
contra accidens q. ut si: sicut non esse in alio
hinc

IO SE
DE P
TIS
LIS
P.
Primu
it Gen
m Pra
Lantia
em const
radicame

occupationem spiritus Beati de trinitate dicitur
 ait. Ino substantia substantia se. et relatum in
 deo bonum habere. nec rae homi autem
 opinio et destituta. Si namque Deo non esse
 potest ponendo in substantia substantia, hoc ideo est
 quate eius sunt ipsi ipsi et comprem ex ge-
 nere et distra hunc in perfectionem non ad-
 mittit et tu compio vero debet ad mitti
 in illo, et sub aliquo genere, vel substantia
 generis, ut de se patet. Sed huc rae nulla
 est. quod nil obstat quae minus potest Deo in hoc
 substantia peni. ma. et cetera ab illis et Deo
 in substantia excludunt. pro min. hanc compio
 tu fit et rae, quod nulla adfert in perfectione,
 non ex parte Dei, nec enim ex rae
 nullas alia compies in Deo admittant,
 qualis et compio ex opinio, et ad hoc dicitur;
 et rae et relae. quod bene potest et compio et
 ex genere et distra ad mitti in Deo.

2a Sententia patet supremum genus esse
 substantiam corruptibilem. hunc fructum,
 tu sententia et Artes 6. met. cap. ult. ubi ait.
 corruptibile est in corruptibile differre genere,
 sed et genere differunt non conveniunt in
 aliquo substantia. quod.

3a Sententia et Alberti m. et aliorum aperientia
 substantiam corruptibilem esse supremum genus 3a.
 hunc

¶ sed actualis, ultra e penetranda in Deo, qd
e atq purissimè. qd nec hoc compis ex
genere d' dista ont penetranda in Deo. aliud
e ex sp'ia de corpore et utriusq' nra et
retinere. illu n' compies nulla claudunt
imperfectiorem. atq; ita eas in Deo ponere
absurdum non est. Sed hanc rem theo,
logis inutilitatem relinquam.

Deinde quare Deo non ponat in p'fecto
non tunc in caa e' eiq' simplicitas, sed et
infinitas, rae unig plane repugnat cu
poni in p'fecto, ut ex dictis supra colligi pot
circa p'cedentem p'bitam ad sus p'bit,
te. Ad fundamenta rae sententia B.

Atum non loy de genere supremo
sed subalterno, seu potius sp'e subalterna,
aut pot' dici Atum loy non de genere logi,
sed p'fici; ha e' de ma'a prima, ita,
ut sensu s'p'e corruptibile et incorrupti,
bile disterunt genere, ha e', distemunt
ma'a. Atum n' ma'am h'it p'fecta in
corruptibilis. Alium corruptibilis. haec
namq; in dicit p'ctum p'ctum p'ctum,
illa a non.

Ad 3am sententiam dicentem; falsu' qd res
incorporeas non comp'ni ex genere et
dista. ad p'ctum B. falsu' qd genus
tunc

Ca' un' deo
no ponat in
p'fecto e' eiq'
simplicitas
et infinitas. etc.

subiectam

hinc summi in rei veritate a materia, et virtute
 a forma. sed hoc ideo de ab auctoritate,
 quia genus hinc summi virtutem unum materia, et
 virtutem unum forma. unde dicitur in corpore,
 non substantia hinc virtutem non sit materia
 vel forma propria, quia tunc hinc aliquid, quod materia
 dicitur determinabilis, et dicitur in materia
 recte sit in eis corpore ex genere, et virtute
 admitti; hinc hinc quod virtutem sit sit

Conclusio Prima
 Substantia situm quantum acceptiorem a genere
 generalissimum hinc virtutem - pro ut se dicitur,
 ut substantiam completam.

Pro tanto pro Ex virtutem a hinc virtutem.
 20. et tunc hoc malo. Illud a summi genus a hinc
 unum virtutem quod pro se virtutem et virtutem
 virtutem et virtutem virtutem virtutem, virtutem,
 virtutem completa virtutem et virtutem virtutem
 quod virtutem et virtutem, quod virtutem virtutem
 virtutem virtutem. pro virtutem in hinc virtutem
 hinc a genus generalissimum virtutem virtutem
 virtutem.

Pro 20. virtutem. Substantia completa virtutem
 virtutem ab virtutem virtutem virtutem et in virtutem
 virtutem virtutem, et in virtutem virtutem. pro a genus
 generalissimum et virtutem virtutem. quia virtutem
 virtutem virtutem. quia nulla virtutem virtutem virtutem
 virtutem aut analogia virtutem virtutem virtutem
 ne

tenent
 realitatis q se debeat ex ipsa rae fultu comy
 pletu, sedum e aliqua diversitas ea parte
 d'fram q licet fuit p'vta, nota completemen e
 d' p'vta exereaf in rae fultu coiter
 p'vta q'ul d'finguit q'm accidens,
 fuit f'p'v de rae accidens n' e' d'icta;
 f'ul hanc fultu nos non q' p'mo gene
 huij p'vta agnefirmg.

P'vta a' f'militudine alie'm p'vta
 n' p'vta qualitates alie' d'ant qualitates
 corporales, alie' f'vritales, alie' corruptibiles,
 les, alie' n' corruptibiles; et ta' o'c' q'ueniunt
 univoce in illo p'vta qualitates q' d' uni,
 voce q'ueniunt o'c' p'vta tam corporales
 quam f'vritales, corruptibiles q'ia n'
 corruptibiles n' aliqua f'vritate
 q' non p't e' alie', n' f' fultu completa.

Conclusio Secunda.

Substa Pradicamentalis directe p'vta
 ta n' p'vta bene defini tur hoc modo.

Substa e' ens completum per se exis
 tens.

Hoc certo p't' ex legib' de e'a. &c.
 q'uenit n' e' q'vta f'v' d'finito, et nulli
 alteri ab illo. q' bona e' d'f'v. n' q'vta
 n' d'f'v e' hanc d'f'v, q' caret genere
 et d'f'v, ut o'c' f'v'v'v'v' non n' e' n'v'm
 q' o'c'

Definitio
 Substan
 hie p'vta
 tatis.

At ita esse, ut nullo pacto alteri in se, alius si digno saltem modo esset in alio, non esset completa, in linea substantia, et per hanc partem excluduntur in primis accidentia quae in se alteri in se feruntur; et et ista quae non sunt alteri in se feruntur; in hoc n. quod dicitur substantia substantia substantia, quod per se complete existat.

Quare quoad quod dixerunt illa substantia quae non sunt quod si cum aliis. Quod substantiam pro ut distinguat contra accidentia dixerunt sic. Substantia est ens per se. Et huc de se quae, ut ait substantia tam complete quam in complete, et ut pl. planis nulla complectamur, ut illis quod non sunt veri deus, et huc ista substantia et suam presentiam, sed in complete ut patet.

Definitio Substantia non substantia.

Conclusio Tertia

Substantia secundum rationem entis per se complete constituit hoc substantium et non secundum rationem substantiae accidentibus. Hoc certe quod ad iam partem facile pro exhibitis, si n. ratio substantia substantia est ens per se complete, secundum illam rationem further constituit hoc substantium. Ita pars pro. Illa ratio substantiae accidentibus et secundum ipsam rationem substantia substantia. quod negl

neq[ue] esse r[ati]o illi[us] g[en]er[ati]o[n]is. g[en]er[ati]o p[ro]p[ri]a. et
 n[on] g[en]er[ati]o[n]is debet esse p[ri]ncip[ali]s u[el] g[en]er[ati]o[n]is.
 q[uo]d si h[ab]ere r[ati]o[n]em substanti[ae] acci[den]tali[um] s[er]v[et] r[ati]o[n]em
 f[un]ctio[n]em f[un]ctio[n]em, non poterit illam f[un]ctio[n]em g[en]er[ati]o[n]is
 p[ro]p[ri]am. Ex eo q[uo]d aliq[ui]s f[un]ctio[n]em n[on] se complete
 s[er]v[et] q[uo]d p[ro]p[ri]a substanti[ae], qua r[ati]o[n]em n[on] aliis
 substanti[ae] p[ro]p[ri]a, si n[on] p[ro]p[ri]a n[on] p[ro]p[ri]a et com-
 plete subsisteret. q[uo]d r[ati]o[n]em substanti[ae] acci[den]tali[um]
 by s[er]v[et] r[ati]o[n]em f[un]ctio[n]em substanti[ae] f[un]ctio[n]em p[ro]p[ri]a.
 et h[ec] imp[er]at D. Thomas n[on] g[en]er[ati]o[n]is g[en]er[ati]o[n]is.
 vocans hanc r[ati]o[n]em mod[um] g[en]er[ati]o[n]is f[un]ctio[n]em,
 sed mod[um] f[un]ctio[n]em n[on] g[en]er[ati]o[n]is r[ati]o[n]em, imo s[er]v[et]
 p[ro]p[ri]a g[en]er[ati]o[n]is. q[uo]d idem q[uo]d antea. Pro h[uius]
 mai[or]is intellig[en]tia, substanti[ae] p[ro]p[ri]a dupliciter
 sumi, p[ri]mo q[uo]d esse p[ro]p[ri]a et complete ess[entia],
 stant p[er] se, tam p[ro]p[ri]a quam metaphisice,
 et sic supra accepimus substanti[ae]. 2o p[ro]p[ri]a
 complete n[on] p[ro]p[ri]a substanti[ae] acci[den]tali[um], s[er]v[et] n[on]
 p[ro]p[ri]a substanti[ae] acci[den]tali[um]. uti et ip[s]e sub-
 stantia n[on] h[ab]ere indicat. s[er]v[et] q[uo]d h[uius]
 r[ati]o[n]em, q[uo]d substanti[ae] g[en]er[ati]o[n]is p[ri]mo mod[um] g[en]er[ati]o[n]is,
 h[ab]et q[uo]d s[er]v[et] p[ro]p[ri]a; non r[ati]o[n]em 2o modo.
 q[uo]d substanti[ae] p[ri]ncip[ali]s debet esse ess[entia] n[on] p[ro]p[ri]a complete
 aut[em] aliis substanti[ae], q[uo]d n[on] substanti[ae]
 acci[den]tali[um] s[er]v[et] et mod[um] q[uo]d substanti[ae] n[on] p[ro]p[ri]a
 substanti[ae], reddens illa p[ro]p[ri]a apta ad recipi-
 endam contrariam, ut dicitur in tra[ct]u de p[ro]p[ri]a.

et

Et quod de in comite epe eius completa & se exi-
 stens existere hoc potest, intelligi debet in
 & se existens, non sicut actum, sed sicut apti-
 tudinem, vel potentiam, ita & illa res potest dici
 sicut potestis dicitur, & licet se actu non
 existat, habet tamen aptitudinem ad existendum & se
 completi, sicut patet in dicitur acci dentis,
 & de epe eius in alio, non & actu epe in alio
 vel & actualis in hęcencia, sed & in ipsa
 acci dentis, sed sicut potentia vel aptitudo
 ad existendum in alio tunc in sicut in hęcencia,
 nisi ad rāem acci dentis. Et in hac potentia
 continentur ceteri auctores & rāem acci dentis.
 Idem et nos sicut in de sicut.
 Circa Perseverantiam sicut in sicut, ita
 iam non epe idem & sicut, sed potest
 differre ab illa, sicut radix differat a sua
 passione a qua emanat; sicut sicut n.
 est ab ente & se tunc a sicut & sicut
 sicut principio, et e sicut sicut
 sicut sicut quo non sicut sicut
 completi in linea sicut, reddens illam
 plane in comuni cabilem, et sicut in
 se, et non in alio; ut in dependentes existat
 non modo a sicut in hęcencia sicut et a sicut in
 formatis, et a sicut sicut pass, et hęcencia sicut
 sicut sicut sicut sicut et ad sicut
 quatuor radix a qua sicut, non a sicut
 in ea, sed sicut completa & sicut hoc
 sicut

putatur q̄ in hoc putter a frustra transca
 dentali abstracta & completa et in completa distigunt.
 Notum 20. Perfectionis hanc q̄e q̄ nubi
 dista estis q̄libet hanc putter p̄mittit epe
 realam et positivam subitatem, non moram ne,
 gāem, ut alij volunt, si est q̄ negāem solent
 expti cari, se: q̄ se, p̄de, non in alio; unq̄
 nō e ista. Subita completa p̄mittit e
 realis et positivam subitatem, q̄o ultimū illij
 medij q̄libet hanc, seu dista estis ipsam
 q̄libet hanc debet epe aliq̄ reale positivam,
 aut patet, q̄a frustra completa se q̄d p̄fectij
 finitū intra lineam subis realis, q̄o p̄fectij
 q̄a non pot̄ ultimū q̄libet q̄ oppositam sibi
 subitatem, sed negāem moram subis oppositā e,
 si reali. q̄o frustra q̄e q̄d p̄fectij finitū in
 linea subis realis, non pot̄ ultimū q̄libet
 q̄ aliqua negāem, q̄e opposita sibi. si est
 q̄o frustra completa vocat̄ ens p̄ se, ita,
 non in alio, tu illa negāem non q̄libet
 substantiam completam, sed pot̄ hanc finitū
 in illo positivam et reali medij p̄fectitatis,
 q̄ medij substantiam q̄libet ut p̄fectij finitū
 et ex hoc medij p̄fectij illa pot̄ negāem
 Obi ciet q̄o ad p̄fectum substantiam eiem
 subis finitū et in finitū q̄libet hanc p̄fectum
 Deij q̄libet in hoc p̄fectum et tu Deij ens nisi
 nita

659.
1. lib. de
caele.

affirmat ut docent Philo cum Arto. 70
cum. veras.

P. Artum nōde granum non intellens,
se oēs granas et pabiles qualeslibet, sed
quos alii granas, que rōe oēs ^{calentes} rōe
granas nempe, granas mēdōs, sunt a
mēdo in oriente mēdo in occasu, rōe
quint et raritatem et densitatem &
sunt qualitates granas, ut in lib. de caele
modeling.

O bicit 70. Si persona existere e rōe
fuitis futūta, vel li p se existere fūmūp
p actu, vel p appetitū nōe hū. sed neutrum
hōm pōt dici, 70 p se existet, non erit
rōe fuitis pōtūta futūta. pōt nō. in pōt
mōis existere p se actu non pōt esse rōe fuitis
futūta, ut pōtūm e. alius pōtūta pōtūta
non est vera futūta, qā non existit p se
actu. et d. thō dicit quōtūm hō non est
in pōtūta futūta, qā ut hō non existit
p se, hoc e, p existētia pōtūta, sed
p existētia nōbī dicit in ut cūter docent
dijūti D. thōm. q rōe nōe nec appetitū
ad existētia nō p se pōtūta hō pōtūta,
pōt. māa pōtūta e pōtūta nōbī rōe
sunt vera futūta et tū non pōt p se existētia
pōt, sed sēp in alio vel p alio.
70

in modo operandi in aliis non tollit quod finitatem
 rationem substantia, bene in aliis modo supra recens,
 pte. quod a. sit esse in pte. explicabilis
 infra de non accidentis.

Qui res 50. Artes hinc agit de substantia
 in pte substantia accidentis. qd signum e rationem
 substantia esse illam modo substantia accidentis
 hinc; quoniam n. Artes agunt de substantia hinc
 modo considerata? pte aut. Artes infra aut
 operantur esse substantia posse recipere contraria,
 sed p hanc operationem aut aliam voluit
 delectare Artes quoniam substantia hinc
 ad accidentia. et eo n. pot aliquid recipere gra-
 via, qd pot illis subici. qd tunc Artes agit hinc
 de substantia in pte substantia accidentis. et qd
 hinc est ratio eius finis.

¶. Artes ideo recipere de substantia in pte
 substantia accidentis, qd ordinatur pte
 ad effectum ut operantur in qd aliquid de aliquo
 alio affirmat. et qd q. substantia affirmant
 de substantia, et hinc affirmant pte substantia
 quoniam, et in hanc rationem: substantia illam
 potest esse, ideo agit Artes de substantia hinc
 quoniam illa a substantia aliam pte
 hinc ex qd potest ad pte. pte n. can,
 dem considerantur affirmant Artes et pte
 hinc substantia in pte illa a substantia acci-
 dentis. Et licet hinc operantur pte posse
 recipere contraria explicat illam substantia
 vi

bitatum accidentium, hinc primum primum, tunc
et declarat et mali aut hinc primum radiante
et remanent illud esse se completum, et nec supra
et rae facti futuru p multis assignationibus.

Item ex eo q futuru p se existit, tunc fit,
manu et gstantem entitatem, ut in se recipit
qbras. qualitates, cum qo in unagray
et illa fit ipis rae assignanda, q illi primo
completit, et existere p se primo completat sub,
ita hac omis rae gchitubina ipis, non vero
futuri accidentibus, qd haec et qd pstering, ut
supra pbatum e.

Obiicies ultimo ad pbandum modu qlli,
futuru futuru non esse positivum, sed negativum.
futuru addit aliq supra ens, sed non ad sit
aliq positivum, qo negativum. pto ma: qto sit
ens e futuru, non comittit negat, qo addit aliq
q supra ens. si n. nihil adderet, idem bis reze,
hinc; pto min. si adderet aliq positivum vel it,
hinc esset ens reale, vel rae, non reale, qd qlibet
ens reale. Iamdit entitatem vel yaphum entis.
qo nihil adderet. qo ent aliq rae. Sed non e
rae rae. qo ent mera negat.

R. Ngeto mi: ad pbatum dices. illud positivum esse
modu realem entis et primum futuru q quom debet,
minus ens, ad esse futuru. et qto sit enti reali
nihil pot addi. R. nihil pot addi ut dista, qed it.
nihil pot addi ut medy, negat, et hic medy facit
ut futuru a parte rei distigat ab accidenti. et
rae

lites in quo distat ens reale ab alijs alijs non
 entibus. Tunc ultra. Sed ultima distat rem
 istam quoniam unius finalitatem gerentem
 hinc alij spe, qd hinc capacitatem ad exis
 stendum. sed hinc e rae entis realis in est.
 qd illa rae includit in ultimis rem distans.

Dubium Secundum.

Quid dividatur
 in divisione Substan-
 tiae in primam et secundam?

Et qualis sit illa
 Divisio?

In hoc

In hoc dubio p[ro] certo fuerit a primo; dicitur
 q[uo]d dicitur dicitur in prima d[icitur] d[icitur] aut[em] fultum,
 non posse esse fultum in completa. p[ro]p[ter]
 fultum p[ro] d[icitur] d[icitur] fultum completa in linea
 recta p[ro]p[ter] q[uo]d dicitur. q[uo]d dicitur in prima d[icitur]
 r[ati]o fultum, non e[st] fultum in completa.
 q[uo]d dicitur p[ro]p[ter] alias prima d[icitur] d[icitur] fultum e[st] fultum
 fultum in completa, q[uo]d p[ro]p[ter] membra dicitur,
 debent p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] nam dicitur q[uo]d
 si dicitur e[st] fultum in completa, membra
 dicitur dicitur e[st] omnia talia.

Secundum 2o. Dicitur hinc dicitur non esse
 fultum transfere dicitur seu abstracta
 a completa d[icitur] in completa. p[ro]p[ter] hoc. nam
 alias partes dicitur, alia q[uo]d, e[st] in comple,
 ha[ec] e[st] p[ro]p[ter] vel d[icitur] fultum. q[uo]d hoc e[st] fultum,
 q[uo]d dicitur ex quo seq[uitur]. p[ro]p[ter] fultum
 q[uo]d debet in parte p[ro]p[ter] nam dicitur, e[st]
 d[icitur] debet in parte esse sub ab[sc]is membra
 dicitur dicitur, sed partes dicitur, alia q[uo]d e[st]
 in completa p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] nam fultum transfe
 dentatis; q[uo]d si dicitur e[st] dicitur, partes dicitur
 d[icitur] alia e[st] in completa, omnia prima vel
 fultum fultum. hoc a. esse fultum d[icitur] q[uo]d
 talia q[uo]d in completa non p[ro]p[ter] d[icitur] in
 p[ro]p[ter] fultum. q[uo]d nec fultum p[ro]p[ter] nec d[icitur] fultum,
 cum ista in recta linea collentur.

Secundum 3o. Dicitur in hac dicitur
 non

non esse substantiam completam, qd ut tunc quædam ge-
 nens generali finis distincti ab aliis q.
 supremis generibus. pto. hoc. substantia completa
 qd ut denominat genus generalissimum & substantia
 qd ut patet. qd non pot. simili in jam stram
 substantiam. gregua patet. alias non membra
 divi deus coincideret cum diviso, et a qua
 lita pateret. alim vero repugnaret diviso
 pto. fructu. Reges bene dicitur.

Secundum qd. Divisum in hac dicitur
 non esse substantiam completam, sed quædam
 substantiam in eis resp. acci dentim. pto.
 non d. al. aliqua substantia completa in linea
 recta p. ducti qd in eis p. ductet, qd non pot.
 dari substantia qd sit divisum, in hac linea. qd,
 qm patet pto. om. in primis illud substantia
 in eis, non pot. esse in divi d. substantia, qd
 hoc primo p. ductet, et e. pri. sum. sunt membra
 om. acci dentim, uno et secundam substantiam.
 2o. illud substantia in eis negantur esse
 genera et p. ducte directe p. ducte in p. ducto
 p. ducte, qd hoc era 2o substantia. qd nihil
 pot. apr. g. nari in recta linea p. ducti, qd sit
 substantia in eis, cum nihil p. ducte ista p. ducte
 videatur.

Conclusio Prima.

Divisum quod dicitur in jam et
 ram substantiam est ens per se inter
 gram et completum contentum in linea
 p. ducti substantia.
 Hæc

putatum completa esse genus generalissimum
 supra à nobis assignatum; nota est pro;
 nam illud genus generalissimum, loquens
 & ipso subtrahere, neque esse dicitur in hac
 specie; neque in ulla parte ut esse facta
 si per se consideret, immo potius à unum ex mem-
 bris distinctibus loquens de eis factis.

Cuius generis generalissimum putata est, nec te
 movent quod ibidem est, membra distinctiva
 huius generis generare in uno cui suggeri,
 si in genus generalissimum à unum ex mem-
 bris distinctibus, habet aliquid eorum ex
 superioribus, quod generalissimo repugnat.

nam quod dicitur illud, in quo & nunciat
 quod est facta factis de eis loquens,
 non esse rationem abignam eorum generum, sed
 potius istum aliquid, quod generalissimum
 quod si dicitur in istum à putata est, vel
 istum istum membra quod subtrahere huius et
 aliquid istum in quo dicitur membra distinctiva
 et hoc istum à illud, quod nos supra quod proponimus
 genere assignari neque, ubi et dicitur nota,
 genus generalissimum in hoc differre ab aliis
 generibus intermediis potius putata, quod illud
 non sit compositum ex genere et istum, sicut
 cetera genera inferiora subalternant; et
 quod dicitur subtrahere completa esse genus

generalis

generalissimū intelligi debet de illa substantia, completa non est composita ex genere et differentia, sicut in uero et aut, sed de illa quae immediate ab ipso, nulla compositio generis et differentiae, trahit ens completum, si n. illa proprio substantia completa est generis generalissimū, cetero intelligatur ab ipso nullo addito, uero non tollit; sequens n. est potest esse generis generalissimū per se substantia, ita cum illa sit substantia mixta completa.

Conclusio Secunda

Membra diuina diuisa si sumantur in intentionaliter diuisio est uitiosa; secus si formaliter.

Exempli causa. Certe. Membra diuina diuisa sunt in intentionaliter diuisio ut ex toto patet. et tunc sumuntur in intentionaliter diuisio accipiuntur per ipsam et talis denominationem ut per hunc uel autem per denominationem rationis substantia et per petrus et in substantia de. sicut a. sumuntur, quod est uero uero ista substantia in intentionaliter substantia in intentionaliter accidentibus: et hoc patet per Certe.

In bona diuina nulla membrum potest de alio predicari, sed rationis substantia si in intentionaliter diuisio sumuntur, potest predicari de rationis. quod membrum ista in intentionaliter accepta reddunt uitiosa diuisio. nam: patet. quod membrum diuina de, bene distinguuntur substantia et opposita inter se quod non

non

non pot de se in vicem pericari. nisi peto:
 hanc co bonu d fructu qd casu petry e ho,
 sed hie petro subita e de qo accepta qo in,
 functionaliter, qo in: vera. Ex hoc recte
 infero, qam subitane qo intentionaliter ac,
 ceptam, non distingui a ja, pto e autem
 qo idem. et qd pto hoc modo non sunt
 membra diuis. q pto nihil pot de alio pto,
 can q e ab illo fructu et realiter disti-
 ta; sed q subita pto de ja; qo non e
 distincta ab illa.

Et certis pars pto facile. Membru diuis,
 denha fructu sumptu, seu e intentione,
 viter opponunt et distingunt, nec de se in
 vicem pot p d icari. ego si hoc modo sumat
 bona efficiunt diuis. q regu patet pto aut.
 ita qd casus sunt falsa. ja subita e q
 subita, sed non opent falsa si non oppo-
 nunt et distingunt, qo q a pars qd
 vera.

Queres q sunt ista rati fructes hominu,
 bonu? Dices, ope illos modis ut dictu
 e in ante. qo si: vel e subitane acci-
 dentib; itaq; membra huius diuis sunt
 illi modi, quos ens p se completu in se
 titt, ita ut sensu sit, ens q se completum
 aliud qo substatu acci dentib;. aliud e.
 et tunc membra diuis denha p subtrate
 sine qo in functionaliter accepta, sunt
 realiter

realiter eadem, et non opposita. fuit
tu distinguitur ut dictum est.

Conclusio tertia

Hæc divisio est subiecti in accidentia.

Præterea. Ipsi modi in dicitur substantie sunt extra
conceptum essentiam substantie completæ. quod sunt acci-
dentia. quædam patet. Illud enim est accidens quod
non clauditur in conceptu essentia alius rei, præ-
ter autem. nos bene quædam possumus ræmentis
se completæ, vel substantie completæ, aliquid ræ-
mentis, et pariter, vel aliquid ræmentis, vel
substantis, immo et ipso quod fuit modum
his quod se completæ sunt uti dicitur illis.

Conclusio quarta.

Hæc divisio est analogi in analogata,
licet non sit talis dicenda rigorose.

Hæc conclusio habet duas partes. præterea.
Illa divisio est analogi in analogata in
quæ cum divisa quod præterea et postquam præ-
ter de membris divi dicitur; sed in hæc
divi res divisa, præter per præter et postquam
de membris dividit. quod est divisio ana-
logi in analogata. nam patet ex
divi

Divise jam in aet et medicina. pro mi;
 res Divisa in hac Divise et Substantia completa,
 sed huc per rig offerit de ja quam de ra
 Substantia. ja n. per se Substantia, ra vero de Subst
 stare rae ja; vel in ordine ad jam. go res
 Divisa Subst per rig et post rig de membris
 Dividentibus. Alii ptant idem huc rae.
 Substantia ra in rae Substantia e qd rae, Subst
 ita vero ja in rae talis, e qd reale, go
 huc Divisio est analogi in analogata.
 sequit pro; ga ens rae, et ens reale ens,
 logice conveniunt tm. Vtm huc ptas no
 adeo videt efficax, pferet n. ps dicere
 Substantia jam in rae Substantia Substantia
 epe quoy aliquid rae, ga Substantia ja Substantia
 vult rae intentionem, Sub ra intentione
 e ens rae, go. Nisi forte velim explicare
 eos q utrumq dicitur rae, go aperunt jam
 Substantia epe ens reale, illes non leg de ja
 Substantia formalissime considerata ptm y
 alferit rae intentionem; sed leg de ja
 Substantia metaphice considerata, p ut e indivis
 Divisio Substantia Substantia accidentibus, y
 certe daf a parte rei.

ra pars comitis et pro. Illa a Divisio rigon
 esse analogi in analogata, go res Divisa
 partim

partem & eadem partem dixerit in mem,
 Quis dicitur dicitur, sed res dicitur in hunc
 nunc nuncque eius pro se completa, & eadem
 in utroque membro, Ita n. et 7a putata
 sunt entia pro se completa, quia pars con-
 stituta vera.

Obiicit 70. Istae practicae 7a putata
 & 2a putata. in substantia & in substantia
 sunt falsa. 70 inter membra illa 70 in
 substantia sumpta, & ad finem distincti
 alias non sunt falsa praeterquam. 70
 dicitur illa erit bona, et si membra dicitur
 haec accipiunt 70 intentionaliter.

Obiicit autem et distinctio sequens. De ad
 finem finis inter 7am et 2am putatam
 70 intentionaliter accepta, ut vultur,
 quod, nega sequens. 70 intentionali-
 ter, quod sequens. Et quia in istis
 casibus explicat ista diversa intentione
 70 ideo et sunt falsa.

Obiicit 20. In hunc finem quod dicitur
 nunc in uno membro dicitur dicitur. 70
 non est bona dicitur. sequens putat. pro autem.
 dicitur in hunc finem est putata completa,
 aut eius pro se completa, sed putata con-
 pleta & 2a putata. 70 dicitur quod dicitur
 in uno membro dicitur dicitur.

R.

Q. Nihil aut. ad partem quaedam dicitur
 esse substantiam completam hanc explicitam
 propria factam. negatis tu q. substantia
 completa, in ista hinc ratiō dicitur, sit
 ea substantia; q. tali modo q. dicitur ultra,
 hinc a ratiō q. et ratiō substantia, et potius a ad q.
 ponitur in linea recta p. dicitur substantia q. ut
 ponitur ratiō q. et ratiō substantia, generis aut
 q. ut in dicitur.

Q. Vides q. Membrum dicitur dicitur
 dicitur ratiō dicitur; sed hoc non fit in
 hac dicitur - q. ut ratiō. p. ratiō:
 membrum dicitur dicitur sicut illi modo p. dicitur
 q. dicitur ratiō dicitur q. membrum dicitur dicitur
 non dicitur dicitur dicitur.

Q. Dicitur mai: membrum dicitur dicitur in
 in dicitur dicitur et dicitur dicitur dicitur,
 dicitur dicitur q. dicitur mai: dicitur dicitur mai.
 hinc ad ratiō: sed non dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur ratiō. dicitur ratiō
 ratiō: s. alium n. isti dicitur q. dicitur, in,
 p. dicitur substantiam completam q. dicitur
 ad dicitur q. in dicitur dicitur. q. ut dicitur
 in illa dicitur, q. dicitur dicitur, in dicitur
 et dicitur.

- Q. ubi:

Dubium Tertium.

Utrum Definitiones 1^a
et 2^a Substantiæ ab
Aristotele assignatæ
sint legitimæ et bonæ?

Standum hic e nota sequentia suppo,
solum sc: persona; indivi dno, singulare,
particulare, et substantia 1^a, non omnino idem
figere. Licet n. spiritus et mater sint
hæc eandem entitatem deferre, diversas
tu adferunt formalitates explicanti.
nam suppositum e substantia nã incomu,
incompleta et completa substantia. vel claris;
suppositum e subsistens in nã substantia,
ostendens ab alio, an nã sit intellectus,
na, an non?
Persona qd? 2 Persona e ratio seu q idem e, intellectus
nã

na indimilita fultata; Vol psona & fultis,
 psona in naa intellectuali, unde ordo sub,
 fultentia ad naam intellectuallem distinguit
 a fupposito persona. Supposito n. tu nuper,
 ad ordinem, ad naam fultitatem q' eumq'
 illa fit, fine ratis, fine nen. Persona vero
 requirit determinate naam intellectuallem
 et in ordine ad illa fultitatem vocat psona
 litas; et huc se fupposito et psona ad in,
 micem, ficut fupig et inferig; et n. psona e
 fupposito, non tu ee fupposito te persona, aliq'
 as et huc n. g. aing epet psona, cum fit fup,
 partu quodam na fultatis.

fultitatem explicat fultitatem fingularem ad 3 fultitatem qd?
 in se indim fca et una. Singulare fultit ad 2 Singulare qd?
 fult distinctionem unig indim hui ab alio psona.
 Particulare fultit importat ordinem ad uni, 5 Particulare qd?
 te. q' fultis.

ia fultis importat et explicat modu fult, 6. ia fultis qd?
 fultis tam modu hui accidentalia, quum
 fultis, curia y notu, q fultis ia fultis ma,
 partu tam fultentia fca resp: ratis logis
 in q fultis ad pta fultis et accidentalia.
 Ea eo namq' quod pauty n. g. q fultis qma
 habeat in se pta fultis naa humana et et
 accidentalia albedinem nempe et nigredinem no,
 nep inity noxter ut ipi hi bonat respectu fultis bilis,
 totis fca fultis autis tam pta fultis tam accidentaly,
 in

er...
 itiones
 ntia
 signa
 et bon
 a fupposito
 i hui, fca
 non om
 et matu
 fca, dicit
 bepa explic
 fultis naa
 fultis. sub
 ni naa fult
 aia fit in
 hui, in fult

in quo distat à supposito q. qdem fuit in per
lat et respectu raris non tñ ad pñta accidentalia
fui tñ spñia. His qñdatis fit

Conclusio Prima

Definitio subst antia qñ ab Arte qñ
signata bona et legitima e. et talis.

Defio substio
primae.

Substantia prima e qua nec in
subiecto e, nec de subiecto dicitur.

Hanc sententiam probabimꝝ expli canulo dēfīōis
assignatam, et solvendo argta q̄ contra eam
fieri solent.

Explicatur dēfīō. Illa pñta, nec in pñte,
intelligit̄ tam de pñte in hāpionis quā in for,
māis, q̄ quā pñtam excludunt accidentia
q̄ sunt in pñte in hāpionis; excludunt et partes
componentes aliq̄ totum sine sp̄ter, sine in te,
gratiter; e. n. pñta qñ completa pñta,
cui repugnat alteri in hāere, aut hūm pñs
aliud gñonere; sine sp̄ter sine acci dentali,
ter. Per q̄ et excludunt oēs pñtas in com,
pletu aīa sepata raris à corpore q̄ hiet aīa
non q̄ pñtat hōrem aut componit, tñ ex pñta
nāa et sp̄na respiciūt hōrem quem componit.
Et quāvis et in pñte sepatis subst et acci,
dentibz, tñ qñ non substat seu substentet acci,
dentia hūm totū completū, sed hūm part
seu ens p̄ se in completū, qñ pñta nullū
modo

malo ut dicitur. Unde ad idem substantiam reg. n. q.
 q. substantia accidentibus et per se substantia non
 quodammodo, sed complete, scilicet. tunc qd. complex
 tum in linea substantia habens substantia comple
 tam ipsi q. se competentem, et non rae alle
 ry; et ideo partes integrantes n. g. caput, man
 u. licet substantia accidentibus non sint rae
 ia substantia, qd. non hnt substantiam completam
 eis, se competentem, sed partes substantia rae
 tibus, et sic beneficio totius et substantia acciden
 tibus
 Altera pars uel, scilicet. nec de isto tr. excludit
 substantias rae a rae ia substantia, qd. rae substantia
 tr. de animis, tunc de suis inferioribus; et
 rae ista hnt intelligit inferi, ut recte expli
 cat Caribani. Et hoc idem quod substantia
 rae nempe de isto predicari tunc de suo inferi
 non, qd. substantia rae sunt genera et spes, q. by
 continue quod hnt inferiora de q. illis predicari.
 Aduerso ia substantia n. g. Petri, nulla hnt ista filii
 inferi de quo pot. dici aut predicari, qd. cat
 ta artificiali et directa. bene n. ut ia substantia
 predicari predicat naturalis et identica. ut unum tr.
 petri et petri, quia sic predicat relictiva et
 artificiali et supra dictis patet.
 Et in hoc differt opinio ia substantia a rae sub
 stantia, q. ista habent inferiora de q. by pot. tr.
 predicat artificiali et directa, et ista uero ne
 gat explicandi q. positivum et in ia substantia,
 ita ut sensus sit, substantia ia est qd. substantia
 accidentibus q. nec in isto nec de isto tr.

Q. v.

Per hanc itaq; definitiōem definit q; cumq; inveni-
 tur q; sit sub genere generali, sive sit
 substantia et eiq; specificē, sive sit corruptibile, sive
 in corruptibile, sive mate sive immate, et
 n. generem substantiarum uno excepto sed si sit
 entia completa sunt ordinabilia in linea
 recta p̄ducti substantia. ex q; sup̄ dicitur non
 tam substantiam, quamvis in se et si completa
 definitio cum deo nec sit in se, nec de se ali-
 que dicat, tū si definitio explicet malis supra re-
 lato ei minimē competit, q; nōne p̄ substantia
 intelligit̄ positivum qd neutre id q; substantia
 accidentibus et p̄dictis est p̄ se et p̄ se: et hoc
 positivum illas negat ab hōte definitiōe,
 Deus q; cum nec p̄ nec op̄it substantia
 accidentibus, q; hoc impertat imperfectionem
 in se, nec est substantia p̄, nec ei compo-
 sit et de se illis. Neq; dicas hōte definitiōem p̄,
 hōte qd non sit q; q; qd sit substantia p̄, explicat
 et q; p̄ se in se, cum de se debeat
 explicare rem qd sit, et p̄tetur cum, q; de
 de se p̄ meras negatōes. Deinde et cum reale
 positivum non sit definitiōem et aliq; sibi oppositū.
 tū, sed negatōes opponunt̄ enti reali, quod
 esse substantia p̄. q; de se hōte bene non erit.
 Q. si aliam spe p̄dictam definitiōem non
 explicare nōne prima substantia; licet n. de se
 p̄ negatōes, tū illa negatōes subis bene explicari
 nam

Prædicta qd?

Tā cā sine
Motor qd?

nam definiti q̄ modis definiendi cōtra Theodo,
gis et Philis, ut videtur a in Arte, q̄ videtur
definire puncta sic aut. puncta cōtra
partes non sunt. Item videtur definire
tam cām sine in motorem, sic dicit. q̄
cām sine in motorem, q̄ ab alio ope non hōt.
q̄ dicitur cōtra apponit, licet dicit q̄ negat, q̄
explicat nām rei. Eodem modo licet de,
sic fuit q̄ dicit q̄ negat, est bona et legis
fima, q̄ per illas bene explicat nām fuit
tam se: q̄ fuit completa et indivisa fil illa,
cui nec q̄ venit q̄to in hōere, nec de aliquo
q̄to dicit. Ad aliud q̄ dicitur, ens reale potest
non posse explicari aut definiiri q̄ aliqd
sibi oppositū, negat nām opponi fuit
q̄a? R. Licet illa negat matter et en,
finitū opponunt quasi q̄ fuit, non
tū opponunt quatenus sunt explicatū
et in forma dicitur dicitur. hoc n. rāt mā,
infertur id q̄ in q̄ fuit valet.

Conclusio Secunda.

Substantia rā recte sunt definita
ab Arte hoc modo.

Substantia rā sunt genera et
species.

Licet hęc definitio non sit optis. Hoc q̄to
q̄to que ad tam proutem auctoritate em
Philis, q̄ dicitur ab Arte hōtū unanimi,
et hōtū bēdām et legitima recipiunt.

rā

Definitio
Secunda.

nec de de fto. qd dextro competat alteri a de fto
 nito fi. fustata rā. ma: patet p̄tr min. ho qm
 duraty p̄tr p̄tra fua q̄tra nulla rā ē in fto
 nec et p̄tr de fto aliquo ut patet, q̄o min: vera

R. Nōto ans, ad p̄trā vices. nēm epe hōiem
 non epe in p̄tr in hēfionis falsū tū illum
 non dicit rāe fto. q̄a vidē q̄uideraty p̄trā
 p̄tra q̄tra, actu nē dicat de fto; fustā cū tū
 q̄ p̄tr dicit de fto. et sic fustā cū q̄ p̄tr rā sub,
 fto, et non p̄a. q̄a p̄a fustā hūy nācō epe vō,
 vō, q̄ et nec p̄tr de fto aliquo q̄ dicitur q̄ dicit cū
 directa et arstificali.

Olieries 20. Contra Deprem rā
 fustata. Rā fustata ē p̄a fustata, q̄o Arto
 male explicuit nās fustatam rāam, sicut
 q̄ sūt genera et spēs. p̄tr ans. si epe aliquo
 rā fustata, nō ē spēs hō vel aut, sūt aut et hō
 sūt fustata p̄a et non rā. q̄o ans nēm mai.
 vidē certa. p̄tr min. et in p̄tr nīs q̄ aut et hō sūt
 fustata completa in linea recta. Adicament ali
 q̄ sūt rā de certum. q̄ a. sūt fustata p̄a, p̄tr.
 Illud ē p̄tr a quo nēm nō valēt fustatam q̄s,
 qua tēta hō in p̄tr p̄tr hōis, fū nō recte
 nō valēt, aut nō hō ē, q̄o p̄tr ē. vōne tū nō valēt
 p̄tr ē, q̄o hō nō valēt ē. q̄o aut et hō sūt fust,
 fto p̄a. et q̄tr nō p̄tr nō valēt dicit designari
 aliqua fustata rā.

R. Nōto q̄ fustata ex sua rāe ut fustata ē,
 explicet fustatam autem acci dentem, habentem
 an

annexam negatam ut ab aliis sustentetur.
 conipso q substantia sit, specialiter nentical
 sibi ab aliis non sustentari, et sic q factis
 substantia debet pensari ex maiori accessu ad
 hanc ræm iam multiplicata. Ex quo dicitur
 q. Ad argum, quod hoc est aut, et alia genera
 et spes si unum individuum q sunt qd sub
 hoc q parent, sunt qd omnia nota prius ipsa
 in substantia, non prioritate q facti omnis in ræ
 substantia, sed prioritate illius; q de prioritas
 logicis. in dicitur itaq substantia qd ita
 sustentant accidit, ut habeant sibi
 annexam negatam cuius unum. Iti tam in hæ,
 sionis, quæ qd dicitur, nec n. pnt in aliquo
 qd in hæreere aut de aliquo qd dicitur
 dicitur artificiali, no aut qd ob pignus
 substantia. Ad vero generum et spes licet careant
 qd in hæfionis q afficiant, non tñ careant
 qd dicitur, qd re verã pnt dicitur qd
 cæ artificiali et dicitur de primis substantiis,
 unde minus pnti in pnt a qd pnti qd dicitur
 substantia, nec pnt dicitur qd, sed de substantia.
 Obi ciet 50. Illa q substantia ja qd qd et ma,
 qd substantia accidentibus, sed hoc n. g. magis
 substantia accidentibus quam petrus et paulus,
 qd hoc est ja substantia; et idem argum pnt fieri
 de auti; ma: colligit ex dicitur pnt in hoc
 substantia accidentibus q sunt in petro et paulo,
 et ulterius substantia accidentibus q sunt in
 aliis individuis qd petrus et paulus non substantia
 qd

Substantia futura non subsistit re accidentibus. alius
 est re futura, cum haberet modum illius qd
 futurum. qd modus futurus re non est realis, sed
 quodam respectu raris ad accidentia qd sustentant
 a ja futura.

R. 30. ja futura metaphisice sumpta dicitur
 a parte rei. vel qd idem est, modus qd substantia
 di in futura re est realis, qd facile, a parte rei
 petri subsistat accidentibus albedini n.g. vel mi-
 gressini, qd modus ille erit realis.

Contra hoc dices. Hanc pprio qd petri
 alby, hoc est alby, e vera, seclusa ei opae inty.
 qd et hanc erit vera a parte rei, qd petri sub-
 stat, hoc subsistat, qd alby subsistat non fructu
 a parte rei.

R. Illas ppries esse veras, qd hoc genuit petro
 independenter ab opae inty, et non explicat
 aut exigit aliquam distinctionem ab ipso;
 ad re futura explicat fructu distinctionem
 a ja, qd cum sit raris, non poterit dari a parte
 rei. Demide R. Illam particulam quia
 non importare vera causalitatem, sed
 illam, seu vitam gressivam; petri n. in
 re, non e vera eaa realis qd hoc subsistat al-
 bedinem, qd hoc in re, eandem entitatem reale
 importat, quam petri. Unde niter hanc
 et petri non dat vita causalitas, hanc n. exposit
 ad reale distinctionem niter extrema, qd hanc
 non respicit.

Dub:

Dubium Quartum. Quot et quæ sint Proprietates Substan- tiæ Prædicamentalis?

Sex assignantur ab Aristotele Proprietates
Substantiæ.
 1^a Quæ convenit tantum Subjecto jâ quam
 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a non esse in Subiecto, sc. in hæsiõnis
 retray. n. Subjecta vendicant sibi non in hæere
 alium sibi, qd in hæere se pprum acci sentis,
 et hæc pprietas gvenit Subjecta pmetali non
 p, sicut in mundo, qd gvenit in Subjecta p dms
 tali, licet non sibi; comprehendit sibi dem et dñtis
 et aliis parti by Substanti by qd non in hærent ali
 uni sibi. 7.
 2^a Proprietas e prædicari univoce, sine
 qd idem nre e ^{vnde} sigta p nomen; et intelligitur
 de

de illis modis
vide supra.
pag. 672.

de p[ro]prietate opti, q[ui]a et acci dentia p[ro]prietate de
petro et paulo univo[er]sali, sed non opti, q[ui]a
u[er]e, et hanc p[ro]prietatem quoniam sola p[ro]prietate est,
non tu q[ui]a modo, q[ui]a et quoniam p[ro]prietate p[ro]prietate p[ro]prietate
p[ro]prietate.

3a Proprietate q[ui]a sola prima p[ro]prietate quoniam
est, significare hoc aliquod, sine significari ut
hoc aliqd; usq[ue] n[on] est p[ro]prietate actus p[ro]prietate,
quoniam si ceret, eo ipso q[ui]a p[ro]prietate sit in di,
indivisa complete p[ro]prietate, et significari ut
hoc aliqd; ut ut aliqd parit[er] culture in li,
nec p[ro]prietate p[ro]prietate. Et vocat hanc p[ro]prietatem
p[ro]prietate p[ro]prietate nomen. Alii dicunt hanc
p[ro]prietatem competere n[on]t[er]m[in]e aut terminis
p[ro]prietate p[ro]prietate, iam p[ro]prietate, non ip[s]is p[ro]prietate
primis, sed hi accipiunt n[on]t[er]m[in]e illud actus
nos a. p[ro]prietate.

4a Proprietate quoniam quoniam tam p[ro]prietate quoniam
p[ro]prietate, q[ui]a p[ro]prietate p[ro]prietate nihil sit p[ro]prietate
et debet intelligi hanc p[ro]prietatem p[ro]prietate, ita ut
sensu sit, q[ui]a p[ro]prietate comp[ar]at[ur] inter se
una alteri p[ro]prietate et se non p[ro]prietate; r[ati]o
q[ui]a p[ro]prietate p[ro]prietate e[st] mutua repugnancia
intra qualitate q[ui]a se mutuo ab eodem
p[ro]prietate uti inharent expellunt, p[ro]prietate n[on]
p[ro]prietate p[ro]prietate, ad modum ali[qu]o[rum] qualitate
q[ui]a ip[s]i nihil e[st] p[ro]prietate nec resp[er]i aliter p[ro]prietate
p[ro]prietate, nec acci dentis. Et licet forma p[ro]prietate
n[on] g. forma e[st] et forma h[ab]et sunt opposita
q[ui]a negant opti in eadem ma[ter]ia simul, non tu
sunt p[ro]prietate p[ro]prietate, et licet forma ignis
vid.

videat gradum formae aquae, gradus
 inter ipsas non est gradus, sed inter qualitates,
 sed gradus amplexus, calorem scilicet frigiditatem,
 et sic tunc et accidens gradus inter se gradum
 non a se. Et hoc proprietas non venit sub
 gradum substantia quod modo, competit non et quan-
 titati. et diffinitio substantia.

¶ Proprietas est non suscipere magis et minus
 et haec proprietas est in gradum et in gradum gradus, et non
 debet sic intelligi quod una gradus in ratione substantia,
 et non sit magis gradus quam alia, nam certum
 est gradum gradum esse magis gradum, quam gradum;
 sed debet intelligi de gradus completa gradum,
 et in ratione entis per se, in haec non non datur magis
 et minus in gradum et in gradum. et non utraque aequalis,
 sed ens per se completum et sic gradus non suscipit
 magis et minus, seu quod idem est, intentionem
 nempe et remissionem; et ratio huius in forma est
 ista, quia suscipere magis et minus proprie est inten-
 di et remitti, quocumque eodem modo fiat in
 gradum et remissionem, sed gradus non potest intendi
 et remitti, quia intentionem et remissionem est quod
 gradum in haec finis et gradus repugnat, quia sub-
 stantia non potest suscipere magis et minus et quod est
 et gradus in sit magis gradus, explicari debet
 et sic gradus in sit nobilior gradus, non quod gradus.
 et in sit intensa in ratione entis per se completum;
 et haec proprietas non venit et gradus substantia
 quod modo. quia venit et quantitati.

ca

Quia Proximitas quoniam fututa ius et ra
 e, q. cum una numero sit e susceptiva gra
 nom. itaq. eadem numero fututa v. g. hoc
 aqua modo e calida, modo frigida; et hoc
 grana suscipit fututa q. sui mutatam in
 trinisecam, quoniam huc proprietat soli fututa
 hinc ius ultimo et principali, licet n. quan
 titas suscipiat grana, hoc tunc non tunc ut fctm
 ultimum et principale, sed ut fctm quo, non ut
 quod si aut aiant pnti; qto qto quantitas
 in venerabili sacro Eucharistia recipit
 grana acci deus id non tunc ex suis merito,
 sed ex involute fututa; frig. non e fctm ul
 mu et prin e pale sed mediu et ul quo.
 Et huc proprietat ea quoniam fututa fututata
 qto modo Contra hoc e

Quia ius ius. Oratio non e fututa,
 et tu oratio suscipit grana nempe rem et
 falsum. qto hoc non e qto modo pale
 qto. Dico nini. oratio suscipit grana q
 sui mutatam intrinseca, nego nini. q mutatam
 extrinseca qto nini. Contra qto qto oratio vera
 transit in falsam dicit aliq. acci deus q antea
 habebat; qto suscipit grana q intrinseca
 mutatam. R. Vera ope in tali cum
 oratione huc aliq. acci deus q antea non ha
 bebatur sed illud acci deus e relectum. veri
 tas n. dicit relectum, qformitatis. falsitas
 dicit relectum differmitatis, ab eo namq.

g

q. res e. vel non e, erat ut vera vel falsa
 et e. a. re. f. g. t. a, et non a. re. q. e. f. t. m., nec a.
 re. q. e. f. t. m. sed p. h. y. a. re. q. f. g. t. a. et rep. f. e. n. y.
 h. a. r. u. p. e. r. f. t. m. et p. t. m. Et si p. a. t. e. s. y. e. r. a. t. o. n. o.
 p. r. i. n. c. i. p. i. a. l. p. p. r. i. e. q. h. a. n. a. q. n. h. i. m. f. e. a. t. u. s. p. u. i. m. u.
 t. a. t. u. s. f. i. d. p. o. t. e. s. t. i. n. o. r. d. i. n. e. a. d. a. l. i. q. u. d. e. x. t. r. i. m. s. e. t. e. a.
 O. h. i. c. e. r. e. s. e. d. H. a. n. c. p. p. r. i. e. t. a. s. n. u. m. q. u. e. n. i. t.
 f. u. t. u. r. a. e. d. q. o. n. o. n. q. u. e. n. i. t. f. u. t. u. r. a. p. o. t. e. n. t. i. a.
 q. t. o. m. e. d. o. q. u. e. r. e. q. u. a. p. a. t. e. l. p. t. o. a. n. t. f. u. t. u. r. a.
 e. a. n. o. n. e. u. n. a. n. u. m. e. r. a. f. u. t. a. u. n. a. g. e. n. e. r. e.
 a. u. t. f. r. e. e. t. s. i. h. i. t. t. u. n. i. t. a. t. e. m. f. u. t. u. r. a. e. t. n. o.
 n. u. m. e. r. i. c. a. m.

Q. 10. Substantia est q. ut in singulari by exi,
 hinc hinc unitatem et numeri ca, ut supra
 de unitate docuimus, et hoc rae et ipis quiescit
 hinc p. p. r. i. e. t. a. s.

Q. 11. Artem ideo dixi se substantiam unam
 numero ex recipere q. h. a. n. a. q. a. e. x. o. r. i. t. u. r.
 r. e. q. u. i. e. n. s. i. q. h. a. n. a. n. o. n. p. t. f. i. e. n. i. s. i. n. f. u. t. u. r. a.
 s. i. n. g. u. l. a. r. i. e. t. i. n. d. i. v. i. d. u. a. e. t. h. a. n. c. u. n. i. f. i. l. u. n. a.
 n. u. m. e. r. o. r. i. d. e. o. d. i. c. t. a. e. a. b. t. i. t. u. l. e. s. u. s. c. e. p. t. i. v. a.
 q. h. a. n. o. r. u. m.

Quares quid sit hinc p. p. r. i. e. t. a. s. q. u. e. n. i. e. n. s.
 f. u. t. u. r. a. p. o. t. e. n. t. i. a. q. t. o. m. e. d. o. e. t. q. u. e. n. i. t. a. s. u. t. e.
 q. t. o. d. i. s. t. i. n. g. u. a. t. Q. H. a. n. c. 6. p. p. r. i. e. t. a. t. e. m.
 q. u. e. n. i. t. u. t. e. m. f. u. t. u. r. a. q. t. o. m. e. d. o. n. e. a. d. i. s. t. i. n. g.
 q. u. i. a. f. t. o. r. e. a. l. i. t. e. r. s. i. d. t. u. n. r. a. e. r. a. c. i. o. l. i. n. a. t. a.
 e. t. i. n. t. e. a. l. i. u. d. q. u. a. n. m. e. d. o. f. o. r. m. f. u. t. u. r. a.
 r. e. a. l. i. t. e. r. i. d. e. n. t. i. f. i. c. a. t. u. s. e. u. n. i. i. l. l. a. q. o. n. a. m. p. t. o.
 e. o. i. p. s. o. q. f. u. t. u. r. a. s. i. t. o. n. e. p. e. c. o. m. p. l. e. t. a. e. t. f. u. t.
 c. e. n. t. r. i. a. q. h. a. n. o. r. u. m. s. i. n. u. l. l. a. a. l. i. a. e. n. t. i. t. a. t. e.
 r. e. a. l. i. t. e. r. p. r. o. p. o. s. i. t. a. q. o. n. o. n. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t. h. a. n. c.
 p. p. r. i. e. t. a. s.

quodmetus realiter à futura potestate. quodmetus
 patet et ante et medio certis. quodmetus distri-
 guntur ratione ratiocinata pto. quodmetus ad magis
 dimensio quodmetus certis quodmetus et certis susceptio
 quodmetus. quodmetus distinguet ratione ratiocinata
 et quodmetus sit medio quodmetus patet et ex dictis supra.

Dubium Quintum.

In quo consistat ratio
 formalis seu essen-
 tia Quantitatis?

Cum vero iam hic
 de quantitate agat.

Post considerationem futura agit statim Actus
 de Quantitate, non quod nobilitate sua alia
 accidentia antecedat, sed quod maxime affirmat
 futura, sicut n. futura hinc sunt entia acciden-
 tia; sic et quantitas, pro tu modo supra
 explicata. Tunc et quod Actus in cap: de futura
 sapienter mentionem facerat quantitati, et ideo
 in deo ad id doctrinam exposcere, ut max
 fermente de quantitate post futuram faceret.

Anteq

Nomen Quantitas dicitur in generaliter sumitur.

Quantitas Virtutis.

Quantitas Mollis de qua hic agitur.

Antequam in rationem fructus seu etiam de, clarem, notum hoc nomen quantitas, duplicem hanc significationem, 1o significat perfectionem et virtutem cuiusvis rei tam creatae, quam increatae et infinitae, sicut quantum significationem et de deo sapientia in Psalmis quod sit magis, non magnitudine corpora, sed perfectionis et virtutis. Et eadem ratione heres virtutibus quibus magnas appellare solemus. Et sicut etiam quantitas sicut hanc significationem appellari quantum, virtutis. Sed hanc significationem nimis late patens est, et dialectico negotio quantum accomodat. 2o significat hoc nomen quantitas, 2. quantitatem molis, hoc est, longitudinem, latitudinem, et profunditatem; sicut quantum significationem nos hic de quantitate agemus.

Et in primis quaerimus in quo consistat origo vel ratio fructus, cui quovis ut dicitur

CONCLUSIO PRIMA

Origine vel ratio fructus, Quantitatis virtutis consistit in extensione latitudinali tam partium propria, tum, quam substantia in se. Sicut dicitur, quantitates virtutis virtutem virtutis et fructus nihil esse aliud, quam formam quandam accidentalem, quam est ipsa quantitas, et substantia habeat partes extrinsecas.

Pbr

Pto Conito 10. Illud quod a radice et principum
 rae unig cetera tra gneriunt quantitate estia
 et rae fructus illig, sed extensio nel reddere partes
 extensas est rae ra et principum, rae unig cetera
 tra gneriunt quantitate; 10 illa sunt estia et
 rae fructus illig. ma: e certa nec ab ullo negaly,
 qa id a quo pafines oriuntur femp ponit q estia
 et q a nullo ortum hnt in genere ca fructus, sed q
 primu in tali linea, ut patet in hore, unig estia q
 id q a radice un q ei gneriunt, et principum om
 pmetatu, et a nullo alio gnerit in genere ca
 fructus, et huc estia te spe aut rate, pto om: q
 quantitas fit ratiuifitilis, q fit mensura, que,
 nel ei q a extensa, qo rae extendenti e radice et
 principum ceterora, nec ab ullo alio gnerit in ge,
 nere ca fructus, sicut a nullo alio gnerit quare
 ho fit aut rate, qa spe aut rate e estia et fructus rae
 hore. Ex hac rae deduit ra pto qo etis in
 hunc modu. Illud e estia et rae fructus alioy
 rei q fructus q medio ad demeritand as pafio,
 nes sine pmetates illig; sed extensio aptitudi,
 nalis e huius medi, qo illa sunt estia et rae fructus
 quantitates. ma: patet in demeritand pna
 ciuilitas demeritand de hore ratiuifitilis, ubi
 aut rate q a de estia hore fructus q medio, mi:
 pto. nam ea eo q quantibus habeat partes
 extensas, e diuifibilis nel e mensura; sed ista
 sunt pmetates gneritatis. qo mi: vera.
 Explicatio Conulatio. Diximy in qo etis q ex
 tensio aptitudinalis fit estia rae quantitate.
 et non

Conito explicat.
 Li aptitudinalis.

et non extensis actualibus, quia actu extendere non
 est de sua illig; sed potius est aliis fructus, sicut actu
 rationari non est de sua hōis, sed potius ratio,
 sicut per se extendere, nihil aliud intelligit
 quam constituisse partem extra partem, ita quod
 una pars non sit alia, aut in alia. Diximus
 et quod extensio partium tam propria quam substantia,
 substantia fructus quantitatis, duplicem habet exten-
 sionem subordinaatam tunc existimamus quod
 esse rationem fructus quantitatis; nimirum ex-
 tensionem partium substantia, et partium ipsius
 quantitatis; et hoc ideo, quod quantitas
 accidens quoddam, quod ex natura sua tollit aliquid
 circa substantiam, quod est accidens ex sua natura
 de sua respicit substantiam, ut illam aliquo modo
 deificat; sed quantitas non tollit aliud
 nisi extensio nem partium substantia, quod extensio
 partium substantia est ratio fructus illig, non tunc ad-
 aptate, quia quantitas non potest quantificare
 seu extendere substantiam, nisi quantum ad
 extensio nem se ipsa reddat. Et hinc est quod quan-
 titas consistat fructus in extensio nem propria
 partium. Dicitur et est in contra exten-
 sionem substantia, et sui ipsius, in se, esse rationem fructus
 tunc quantitatis; ad nimirum autem extensio nem
 in ordine ad locum, sicut extensio nem figuralem
 non constituitur fructus quantitatem, ut quodam
 opinantur. Et pro hoc, hanc extensio nem figuralem
 cuius una substantia aliam, non comparat se in
 eodem loco et ordinaliter sumpta, quod fructus
 ad rationem fructus quantitatis, quod hanc extensio nem
 non

li extendere.

li partium propriam
aut el substantia.

li in se.

non p[ro]p[ri]o r[ati]o fructus illig, p[ro]p[ri]o aut. q[ui]a p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 p[ro]p[ri]o q[ui]a p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 in se extendit fructum, sine p[ro]p[ri]o nata q[ui]a
 extendere suas partes et partes fructus in se
 quam sit apta nata extendere illas in ordine
 ad locum. q[ui]a extensio in ordine ad locum ex[em]p[li]
 ad r[ati]o fructum quantitatis. p[ro]p[ri]o aut. h[ab]et
 duo facit quantitatis et e apta nata illa facit
 se: extendere suas partes et partes fructum
 se et in ordine ad locum. et h[ab]et h[ab]et se ordine
 quodam, ita ut p[ro]p[ri]o q[ui]a p[ro]p[ri]o ei aptitudinis ad
 extendendas suas partes, et partes fructus in se
 quam ad extendendas illas in ordine ad locum
 nisi n. p[ro]p[ri]o quantitatis et fructus partes in se
 essent extensa, non p[ro]p[ri]o certe et extensi in
 ordine ad locum, ut de se p[ro]p[ri]o: q[ui]a p[ro]p[ri]o h[ab]et p[ro]p[ri]o
 titas partes in se extensas p[ro]p[ri]o extendit sub
 stantiam in se, quam in ordine ad locum. q[ui]a illa
 par[te]s sitis nem[ini] h[ab]et.

Mensura accipi
 tur actine et
 p[ro]p[ri]o.

Mensura p[ro]p[ri]o
 sine fructu.
 Mensura actine.

Ex his colligitur q[ui]o. Etiam seu r[ati]o fructum
 quantitatis non p[ro]p[ri]o in sua mensura, q[ui]a
 q[ui]dam arbitrar[ia] q[ui]a anteq[ui]a p[ro]p[ri]o n[on] m[en]
 suram p[ro]p[ri]o dupl[ic]iter accipi, p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 et actine. mensura p[ro]p[ri]o accepta nihil
 aliud dicit q[ui]a esse mensurabile. Actine
 vere fructum nihil aliud dicit, q[ui]a id fructum
 q[ui] aliud mensurat. Si c[on]s[ider]o q[ui]o esse mensuram
 tam actine q[ui]a p[ro]p[ri]o, non esse r[ati]o fructum
 tem sine fructum quantitatis, p[ro]p[ri]o in p[ro]p[ri]o m[en]
 sura p[ro]p[ri]o fructum non esse r[ati]o fructum
 illig

illig. spiam aliter rei nihil potest precedere in ge-
 nere eadem fructus, ut supra dictum est, sed debet esse
 in propria a qua cetera eadem procedunt, sed
 que mensura proprie procedit aliud in genere
 eadem fructus, necesse in proprio ratione eorum cetera
 eadem quoniam quantitati, quod non est ratio fructus,
 hoc est optus illig. ma: cetera propter rationem: nam quod
 quantitas sit mensura hinc, procedit ex eo quod
 est extensa, et tunc partem extra partem, quod ex
 tenuis credit rationem mensura; et proprie esse ex
 sensum, quoniam non est rationale. quoniam patet,
 propter rationem. nulla res est mensurabilis, nisi habeat
 extensionem; ideo non punctum et unitas non
 sunt mensurabilia, quia non sunt extensa, quod
 quod quantitas sit mensurabilis procedit ex eo
 quod sit extensa. quod esse extensum procedit esse men-
 surabile. quod esse mensurabile non est spiam qua-
 titatis, cum etiam nihil debeat precedere quod
 quod vero nec mensura actus sumptus sit
 ratio fructus quantitati propter mensura actus
 accepta. sicut est quod cognoscimus aliter rei
 quantitatem vel naturam, sed hoc non est de opta
 quantitate vel ratio fructus illig. quod propter rationem:
 10. quod est quod cognoscimus rem, non est ipsa res
 cognita, sed notitia quod distincta ab illa. propter rationem,
 deum rationem. 10. in palmo u. g. proprie intelligimus quod
 habeat extensionem quam quod illo proprio aliter
 quod metiri, nisi non habeat extensionem non
 potest metiri aliter quod illud. quod esse mensura
 actus non est ratio fructus quantitati, sed
 extensio vel distincta etc.

p. r.

P^{tr} 20 idem; qualitas e a accidentale qdam ens abso-
lutum; 30 oig spua non existet in rae mensura.
sequo p^{tr}. rae mensura e relativa, qd men-
sura e mensurabilis mensura, sed nulla ens
absoluta pot gstitui fructu qd epe relativu. 30 rae
quantitas q rae mensura.

Colligitur 20. R^{ae} fructu et spitem qua-
titatis non gstitui in divi^sibilitate vel in pota
ad divi^sionem; q huius instittiga nota, divi^sibi-
litatem seu potiam ad divi^sionem epe simplicem,
Aliam remotam ob radicales; Aliam p^{ra}am
si divi^sibilitas sumat radicaliter fructu q potia
radicali, certu e illum epe rae fructu quan-
titatis, qd epe radice divi^sionis nihil e aliud qua
epe obtinuum. Vel divi^sibilitas radicalis idem
e q extensio aptitudinalis, sed haec extensio ut
dicitur, e rae fructu quantitatibus, qd ob divi^sibi-
litas radicalis. Si vero divi^sibilitas sumat
20 modo, si: p potia p^{ra}ma ad divi^sionem rae fructu
quantitatis in ipsa non existit, ob sic eam in
corolario sumy sumy. P^{tr} hoc. spua alicui
30 e illud q ei 30 competit; sed potia p^{ra}ma ad
divi^sionem non 30 gstitui quantitati, 30 haec
potia p^{ra}ma non est spua quantitatibus. mai-
patet p^{tr} m: ex eo aliq dst divi^sionis, qd hst ea,
sensivorem, 30 p^{tr} dst divi^sionis p^{ra}xi me, non que,
niet 30 quantitati, sed 20 et q aliud si: q
extensivorem. Ex his facile patet qd volunt
autres illi q adstruunt spua quantitatibus gstitui
stere in divi^sibilitate, loquantur n^o dst divi^sibilitate

Divisibilitas
Complexa.

Divisibilitas
Remota vel ra-
dicalis.

Divisibilitas
Proxima.

Conclu

Effectus finis totalis et adagnatus
quantitatis α , extendere se ipsam, et
futuram in se.

Hoc. Conito facile p^o ex dictis. Effectus finis
finitis p^o formam formam, sed etiam quantitatis
p^o etiam forma accidentalis α extensio ap^o,
tribunalis; p^o extendere se ipsa ad futurum in
se, est effectus finis quantitatis.

Conclusio Secunda. ^{3a}

Effectus secundarius quantitatis α ex,
tenno partium in ordine ad locum.
p^o conito breviter. Quantitas corporis t^o
p^o α in venerabili faciente eucha, et t^o
ibi non extendit corpus t^o in ordine ad lo^o,
in p^o extensio in ordine ad locum α effectus
secundarius. ma: α de fide. m^o: patet p^o
qua p^o. Ille n. effectus de secundario sine quo
forma p^o existere, et sine quo illa bene et p^o
conigi p^o.

Conclusio Ultima.

Definitio quantitatis p^o sit haec.

Definitio Quan-
titatis.

Definitio Quantitatis
talis estis h^olis.

Quantitas α accidens quoddam
per quod et ipsa, et futura habet partes
extensas in se. p^o de p^o sit illa
 α ab tota assignata. Quantum α d^o,
sibile in ea q^o in sunt, quom unum q^o
unum quid aptum α , esse.

Qua

Genus supremum
Quantitatis.

Inares, quod nam sit genus generis
valissimum huius potest. R. Genus
supremum esse quantitatem completam
descendentem à continua et discreta, cuius ratio in
hoc consistit qd sit quodam accidens actu ut extendat pars,
ob hoc subest ambiguo, et seipsam.

Obiicitur qd. Haec extensio partium subiecta
non invenit in quantitati, qd in tali extensio-
ne non consistet quantitatis essentia in eorum genere,
qua patet pro antiquo. Quantitas discreta n.g.
numerus non est extensus, qd componitur ex indivi-
sibilibus et in extensus, neq. est ternarius numerus
n.g. extendit tres huius, aut alias quasvis
subiectas, cum tres huius sunt iam extensi per
quantitatem generalem, qd illa extensio supra
explicata, non invenit in quantitati.

Extensio Con-
tinua quae?

Extensio Discre-
ta quae?

R. Duplicem esse extensionem, unam generalem
alteram discretam. Extensio continua est
extensio in partes divisibiles, et extensas in
se further ut patet in linea et superficie. Ex-
tensio vero discreta est extensio in partes
quam una sit extra aliam, et istae partes
non sunt divisibiles ut partes fructus, sed nu-
merabiles. qd qd dixerimus supra, extensionem
esse rationem fructum quantitatis, hoc nunc de ex-
tensione potest abstrahit ab utraque, sc. de exten-
sione qd facit, qd res aliqua habeat partes, qua
num una sit extra aliam, quam una non sit
alia

longitudinis et brevitatis. p[ro]bat et q[uod] sup[er]nicis
 et long[ue] sint distincta p[ro]p[ter] quantitatis, q[uod] sup[er]nicis
 et a mensura intrinseca, long[ue] a extrinseca.
 q[uod] sicut dicitur r[ati]o mensura est r[ati]o factis quan-
 titatis. Ex sententia et videlicet S. Thomae, q[uod] op[er]at[ur]
 52. ait. p[ro]p[ri]am r[ati]o[n]em quantitatis esse r[ati]o[n]em men-
 sura[m] q[uod] idem q[uod] antea.

¶ Verum esse dicitur p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]em esse
 quantitatis, q[uod] a mensura longitudinis & non
 q[uod] r[ati]o[n]em factis quantitatis sit esse mensura, sed
 q[uod] a p[ro]p[ri]etate quantitatis ubi dicitur, Et sic
 p[ro]p[ri]e a p[ro]p[ri]etate vel q[uod] p[ro]p[ri]etate r[ati]o[n]em esse
 quanta[m] p[ro]bat, si vel si r[ati]o[n]em q[uod] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]e
 tunc esse h[ab]ere q[uod] a nihilis, non p[ro]bat in
 q[uod] r[ati]o[n]em factis h[ab]ere, sed tunc q[uod] p[ro]p[ri]etatem
 Ad alteram q[uod] dicebat de sup[er]nicis et loco esse
 distinctas p[ro]p[ter] quantitatis, q[uod] dicitur si modo
 mensurant, R[ati]o[n]em h[ab]ere diversa r[ati]o[n]em men-
 surandi non facit diversa p[ro]p[ter] p[ro]p[ri]etate ob
 completas quantitatis in linea recta q[uod] sit
 tas, sed tunc in p[ro]p[ri]etate ob in completas, qualis
 p[ro]p[ter] a loco, q[uod] tunc reducere p[ro]p[ri]etate ad hoc
 p[ro]p[ri]etate, imo non distinguit p[ro]p[ter] in r[ati]o[n]em factis
 quantitatis a sup[er]nicis, ut in p[ro]p[ri]etate videlicet
 my. Et sic p[ro]p[ri]e dicitur dicitur diversa r[ati]o[n]em men-
 sura q[uod] sit dicitur diversa p[ro]p[ter] quantitatis,
 intelligend[um] q[uod] de p[ro]p[ri]etate in p[ro]p[ri]etate et in com-
 p[ro]p[ri]etate, ob hoc non fuit r[ati]o[n]em mensurandi
 r[ati]o[n]em factis ob p[ro]p[ri]etate quantitatis, sicut
 a. si diversa r[ati]o[n]em mensurandi q[uod] sit dicitur
 diversa

fuissent ptes completa in linea recta qstionu,
 las. Ad locu B. Thomae Q. Illud loq de
 mensura radicaliter sumpta, hoc e de ex,
 tensione. Vol Q. 20. Doctorem J. loq ptem
 logicalem consideratam, qd si: logicq considerat
 quantitatem in rat mensura fructus et sic
 dicit ratem fructum illius qstione in rat men,
 sura, non vero loq ptem consideratam meta,
 phisicam.

Dices. si logicq considerat
 quantitatem in rat mensura. qd rat men,
 sura sunt fructus rae illius. R. Nihil gre,
 quam. alio n. sine considerat logicq quanti,
 tatem. alio metaphisicq. logicq n. considerat
 illam in ordine ad ptiatam, et qd quanti,
 tas pter de ptiata ut a eiq mensura, hinc
 e q logicq considerat illam in rat mensura
 ex quo tu non sequi ratem fructum illius qst
 tione in rat mensura. sed potius logicq p pte
 petit eiq ptiatam et ratem fructum a metaphisicq,
 sic qstionem in extensione illa apth hinc
 nati, et hanc ptiatam qstionem aut pti
 logicq sub certa aliqua formalitate si ut p pte
 dicitur de ptiata.

Obiectio 20. Si deus crearet quantitatem
 extra se ptem illa non extenderet ptiatam,
 sed tunc ptiatam. qd extensio ptiatam
 non e rae fructus quantitatis. patet qd ptiatam
 qd rae fructus alius rei mensura pt ab illa
 separari, si ut spe aut rae mensura pt ab
 hinc separari, qd a rae fructus illius.

In illo casu quantitatem qdem autem
 exten

extendere subitam, tunc tu in illo statu separatis fa,
 lesu nam et spau, ubi pat illa extendere, ideo dicta supra,
 extensio nem aptitudinalium non actualium esse
 räum futuram quantitatis, et ideo actualis exten,
 sio bene pot separari a quantitate non uero ap,
 titudinalis, ex quo patet ad arguta. |

Dubium Sextum
 Utrum Divisio Quanti-
 tatis in continuam et dis-
 cretam sit Generis in
 Species, Et quanam sint Pro-
 prietates Quantitatis?

Conclusio Prima
 Divisio Quantitatis in continua
 et discretam e generis in spes.

Hoc conito e gra aliquos recentiores q arbi-
 trant esse diuitem analogi in sua analogata,
 ut ex argtis infra soluendis patebit.
 Pro hoc gra nos conito nostra. Jlla

Illa sunt vera species quantitatis quae partibus
 prae se habent naturam quantitatis, illarumque graduum et
 determinantur per varios gradus in ipsa specie
 quantitatis studiatos, sed quantitas continua
 et discreta partibus prae se habent naturam quantita-
 tis, speciemque illiguntur per varios gradus. Quae
 haec duo sunt generis in specie. manifestum in
 anti resp. hanc et hanc. per vim. et inprimis
 quae partibus prae se habent naturam quantitatis quae existit
 in extensione antititudinali, patet. nam quae
 una quantitas est extensiva; et est quantitas
 discreta est extensiva, ut sub praesentibus dicitur,
 competuntque ei omnes proprietates quantitatis, quae
 est indivisibilis et mensurabilis. Quae vero vera quae
 ad istam partem. Quae vero determinentur ipsam
 quantitatis per aliquos gradus in ipso radice,
 hanc, per. Speciem et quantitatis est extensiva, sed aliam
 extensione dicitur et quantitatis continua, aliam
 vero quantitatis discreta. Quae videntur aliquos
 gradus distinctos in ipsa specie quantitatis ra-
 dicatis. quae sequitur patet, per vim. in quantitate
 continua partes extensa sunt continua et indivis-
 iles; in quantitate vero discreta partes sunt
 discreta et indivisibiles, vel inextensa, ut patet,
 in numero ternario; quae aliam extensione in
 quantitate continua; et aliam in discreta.

Conclusio Secunda.

Quantitas completa est generis resp. quan-
 titatis continua et discreta.
 Haec sententia per vim et maiorem explicitae praecedentis.
 Per

Por, Illud e genus q pōt de pluribz spz differ
rentibz in q dicitur quantitas completa in eis pōt
hoc modo de gōmna et discreta, qō illo quō ne
m genus rōp: illam. ma: et gōmna pōtēnt pōt
m: m pōtēnt q quantitas completa pōtēnt in q
de gōmna et discreta quantitate pōtēnt. Quōm
si sigdem qō sit quantitas discreta vel gōmna
recte ite q sit quantitas. qō. Quōd vero diffe
ferant spz pōtēnt et. non n. solo numero differēnt
cum habeant diversas distas spōtes. qō differēnt
spz. Et ha magis patebit infra in declaratione
gōmna et discreta q quantitates, quā nō et opōs
qōm dānt dōpōtēnt seu descriptōnē tōm bz sumy explicā,
hūi unde et pōtēnt

Conclusio Tertia

Definō Quantitas
hūi Continua.

Quantitas continua dōmni solēnt hōmō.
Quōd sit extēnsio qō dānt, cuius partes
copulānt terminō eōi. Vt n. q. linea ē
quantitas continua cuius partes copulānt ter
mino eōi sc: pōnto. q terminō nō ite eōi qō
debet esse finis unius partis, et pōntum alterius.
etō gōmō de terminō continuatōis fūctō
si n. terminō sit de terminō in eōatōis aut
terminatōis pōnto, utē qm et ultimū pōnto
hūi in linea, ille nō pōt dici eōi terminō, sed
pōnto singularis, qō tōm se hūi in ordine ad unā
partem; et hūi etō q terminō quantitates
continua debeat esse qō in dīvisibile in quantitas,
fate existens; si n. pōnto ulterius dīvisibile in
nō pōnto dici terminō, cum haberet adhuc
aliqō aliud q terminō, et hūi in dīvisibile in
linea

linea e punctu. in superficie, linea; in corpore
 superficies. Sed linea e divisibilis finitè,
 et superficies, qd non potest terminari: eadē
 de eūq. rāe e indivisibilitas. A. Lineam sicut
 et superficiem esse divisibilem manifestè, non
 potest in rāe terminari, in q̄ta se: ex linea
 et superficie componuntur certae partes quantitatis
 continua. licet in linea sicut se sit divisibilis q̄
 e quantu, non tū divisibilis in q̄ta q̄stis
 hinc superficiem, sed sub hac rāe et hinc
 suam indivisibilitatem.

Hae quantitas continua solent dividi in successi-
 vā et p̄manentem. Permanens e eadē
 p̄te partē simul existentē et copulānt hinc eadē
 et linea e quantitas p̄manens, qd oēs eius par-
 tes simul existunt unita termino eadē. Quan-
 titas successiva e illa cuius partes copulānt
 termino eadē, sed non simul existunt ut longi-
 tudinis e quantitas successiva cuius partes p̄teritum
 nempe, p̄sens et futurum copulānt termino eadē
 in spāti s̄c. p̄ q̄ momento; sed tū non simul eadē
 sunt, hoc e eodem hinc, sed una pars precedit
 alteri imo t̄p̄a sunt et motui repugnat
 tū partes simul existentes qd ex sua essētia e
 eis successivū de cuius rāe e hinc partes sibi
 invicem succedentes, qd quantitas continua p̄manens
 non dividit rursus in lineā, superficiem, et cor-
 pus. Linea e extensio q̄dam habens longitudi-
 nem sine latitudine et p̄funditate. Superficies
 e extensio habens latitudinem et longitudinem,
 carens a p̄funditate.

corp̄,

hinc: ḡna.
 Quantitas ḡna?
 una p̄manens?

Quant: successiva.

Alia hinc qua.
 Conti: p̄manens?

Linea q̄ d̄
 superficies q̄ d̄.

707
Corpus qd?

Corpus substantia
quod est qd dicitur
a quantitate
distinctione naturalis?

Corpus quantitas
latitudinis qd?

corpus est extensio habens longitudinem, latitudinem,
nisi et profunditatem. Termini ceteri hanc
quantitatem supra sunt positi. Et hic
notanda distinctio inter corpus substantia substantia, et
inter corpus et partem in substantia quantitate.

Corpus namque substantia directe posita in substantia
substantia nihil est aliud, quam totum compositum nunc
ex materia et forma, sicut hoc est corpus sine substantia
corporea quae est compositum ex materia et forma.

Et dicitur corpus substantia directe posita si esse
totum compositum, quia corpus reduntur posita in
substantia substantia, non ad se totum compositum, sed
tunc partem aliquam componentem, ut materiam
vel partem integram, ut pedem, aut manum,
et corpus in hac acceptione fit quod significat tunc partem
sive compositi naturam, ad nullam substantiam directe
spectat, quia ut si est eius in completo. corpus quoque
et directe posita in substantia quantitate distinctio quod
a corpore fit utramque partem et derivatam et nihil
est aliud quam quantitas sine extensio nisi,
portans in se et extra. Et tria dimensio-
nem nempe longitudinem, latitudinem, et profun-
ditatem, quod supponens hanc fundamentum ipsius
corpus substantia.

Circa has duas divines et gradus distinctas
an sit generis in se, vel analogi in sua analogia,
gata. Et circa idem quod dicitur an quan-
titas successiva nempe tempus, vel mensura sit
vera substantia quantitate directe posita in substantia
quantitate. Et in idem affix manet. Quia sicut
hinc negant. Sed quod hoc res plures vel plures
milia

aliqua substantia se, sed non ad aliud quum ad
 hoc p[ro]p[ri]o. q[uo]d est non p[ro]p[ri]o subalterna illig.
 p[ro]p[ri]o mai: numeri & g[en]er[is] r[ati]o: ternarii aut
 quaternarii, q[uo]d est on[is] q[uo]d se completu[m]. q[ui]p[ro]p[ter]
 ista p[ro]p[ri]o. Im p[ro]p[ri]o. Orat non e[st] q[uo]d se extensa
 q[uo]d non potest esse p[ro]p[ri]o g[en]er[is] g[en]er[is] p[ro]p[ri]o
 p[ro]p[ri]o and. p[ro]p[ri]o om[n]is sunt extensa ad extensa,
 nem[pe] ip[s]i[us] motu p[ro]p[ri]o, q[uo]d non sunt q[uo]d se exten,
 q[uo]d. V[er]u[m] t[ame]n et sententia e[st] p[ro]p[ri]o, unde q[uo]d magis
 placuit defendi poterit.

Conclusio Quinta.

Quinq[ue] assignari solent Proprie-
 tates Quantitatis.

1^a Quantitati nihil e[st] contrarium.
 hinc p[ro]p[ri]etas non p[ro]p[ri]o g[en]er[is] g[en]er[is] q[uo]d modo
 unit[us] et complet[us] fut[ur]o ut forma in s[ub]st[ant]ia e[st].
 e[st] t[ame]n hinc p[ro]p[ri]etas e[st] linea, q[uo]d non g[en]er[is] g[en]er[is]
 alteri linea, nec tr[ia]ngulo, tr[ia]ngulo, cum se
 mutuo ab eodem p[ro]p[ri]o non expellunt q[uo]d t[ame]n ea,
 p[ro]p[ri]o r[ati]o r[ati]o ad vera g[en]er[is] g[en]er[is].

2^a Quantitas non suscipit magis et minus.
 p[ro]p[ri]o. suscipit magis et minus e[st] m[en]surandi et rem[en]di,
 si in eodem p[ro]p[ri]o, sed m[en]surandi et rem[en]di t[ame]n g[en]er[is]
 unit[us] g[en]er[is] g[en]er[is], q[uo]d non est p[ro]p[ri]o g[en]er[is] g[en]er[is].
 Et hinc p[ro]p[ri]etas e[st] non g[en]er[is] g[en]er[is] g[en]er[is].
 p[ro]p[ri]o modo, cum et g[en]er[is] g[en]er[is] fut[ur]o.

3^a Proprietas e[st], q[uo]d p[ro]p[ri]o g[en]er[is] g[en]er[is] aliqua
 sicut e[st] g[en]er[is] g[en]er[is], et in g[en]er[is] g[en]er[is]; nam duo hinc
 na[m] du[er] g[en]er[is] g[en]er[is] t[ame]n g[en]er[is] g[en]er[is] extensio[n]em
 et

5^a Proprietas
 Quantitatis.

1^a.
 Nihil esse con-
 trarium g[en]er[is].

2^a.
 Non suscipit
 magis et minus.

3^a.
 Aequalia et magis,
 g[en]er[is] g[en]er[is] et
 similitudinari-
 sumpta.

Equalitas sumit
dupliciter.
i. proprie.

2. metaphoricè.

Et dicitur actus tunc aequalis, quia eam hanc sunt
aequalia; et hanc tunc aequalia quia motus sunt
aequalis, et motus tunc aequalis quia spatia sunt
aequalia. Haec proprietas ut melius intelligatur
notanda est ex Caricaturae aequalitatem sumi duplici-
titer. Primum ut distinguitur quia similitudine,
et sicut relatum unius quod ad aliud quod tunc
negativam exceptio hinc et inde; et sic sequitur quod
sunt et aequalitas illig. Alio modo sumit
aequalitas metaphoricè per ut relatum est quod
facta si similitudo, et nihil est aliud quam relatum
unius se habentis ad motum quod, ad aliud se
habens per motum quantum tunc negativam exceptio
hinc et inde; et sic aequalitas sequitur quantitatis,
semper similitudine dicitur nempe quantitate
mixtum de qua supra 690. Et ex hoc nota-
bili facite sunt solvi omnia arguta quod fieri solent quia
hanc proprietatem quod, tunc tunc, competit quod
tunc quod modo ut eis verba clare indicant
si tunc de aequalitate intelligatur, vel inaequalitas,
se proprie sumpta, et tunc ad aliquam dicitur,
an ipsa relatio aequalitatis vel inaequalitatis
sit proprietas quantitatis, an potius fundamen-
tum huius relatio tunc Caricaturae videtur ipsa
relatio esse proprietas quantitatis. Alii non
dicunt aptitudinem esse fundamentum ad
habendum aequalem vel inaequalem extensionem ad proprietatem
quantitatis; et hi auctores magis placent, differtur, ista proprietas
sumpta

sumpta p aptitudine ab ysa quantitate eo modo, que a futita distinguitur modo prelatendi accidentibus nempe sola rae raei tinata.

4a Proprietas e Divisibilitas, q competit et illi qto modo, et non intelligit de actuali dicit, hanc namq e mem accidens, sed intelligit de pxa pta ad dicitur, q fundens a dicitur pphica, et mathematica, dicitur mathematica e illa q fit tm p designatum in ity, una partem ad alia separantib; d q p p m fit quantitati ppe fit pta d est hie partes extensas, et ita et dicitur vero qe dicitur simile, qe n. in partes, quas fit, et dicitur.

4a
Divisibilitas
pae potentialis;
non actualis.

5a Proprietas e, qe Mensuram sumendo mensura tam active quam passive, et hanc mensurabilitas non querit quantitati qto modo, si no rae sumus mensura active, illa et querit unitati q ta non e quanta unum ca, ut e partem extensive i si vero sumus rae passive mensura, non querit quantitati infinita, illa n. non pt mensurari. Quod si loquamur de quantitate tm finita, rae querit et modo mensura, si e quantitati, et si non scti, d q rae mensura fit rae p p rtae quantitas, hie ptae dicitur sto. His p p rtae scti nonnulli annumerare impenetrabilitatem et non male, q impenetrabilitas hie modo dicitur fit. impenetrabilitas e in compositibilitas dicitur corpus

5a.
Mensurabilitas
active et passive
sumpta.

de mensura
vide pag. 693.

Ratio impenetra-
bilitatis.

in eodem

in eodem loco. & in comprehensibilitate eius ex in
 quantitate sine utilitate necesse saluberrimis
 de qua inpenetrabilitate plura alibi.

Obi cics prima spes non potest dici de altera
 sed quantitas discreta per de ybinua, go non
 sunt dua spes. et quod illa per hinc non est
 generis in spes. mai: patet, q' dua spes sunt
 estiter opposita, go negantur de se inuicem
 dici. patet min: de lineis q' sunt quantitas,
 longitudo dr q' sunt 10. vel 5. sed hic numerus
 est quantitas discreta, go illa per de ybinua
 R. Dicitur mai: non potest dici estiter quod
 mai: de nominatiue negr mai: extra huius
 rei clarum habemus in 5. unitate q' sunt vera
 spes unitas, et in ^{substantia} unitate, q' dr spes, per de 10,
 genere se: q' sit spes.

Obi cics 20. Nulla spes potest fieri ex alia,
 sed quantitas discreta fit ex quantitate con-
 tinua. go non sunt dua spes. mai: patet in
 atq' specie, non n. hoc potest fieri ex eque mixto
 ex diuiso ybinui resultat numerus, et eade
 anima y numerus fit ex diuiso ybinui. go
 quantitas discreta fit ex y unitate ybinui.
 R. Dicitur mai: nulla spes potest fieri ex alia
 fuita quod mai: matet negr mai: sunt
 numerus, hoc namq' q' spes differat ab ea a lineis
 fit a binario, non fuita, sed matet.

Dices

Dices sed si distincta quantitas multorum et
 ex pluribus et quantitas prae potest de pluribus
 quam de distincta. Et quantitas in eis non
 habet rationem generis recipi: quantitates plurimas
 et distinctas, quae generi non potest per prae et postquam.
 Et distinctio per se generis, et potest per prae de gen-
 eris, multum quod generis, multum recipi
 generis. Et tunc negatis et ultimam generis
 quae ut aliquid existat in ratione generis, dicitur multum
 potest per prae et postquam haec est forma formam,
 ut potest in ratione recipi: potest et recipi deus.

Potest et dici ad unum numerum et se non fieri
 ex tunc pluribus, sed tunc et acci deus et potest
 in numero rationem et non nisi fieri ex tunc
 pluribus. alia ratio et fieri sed deus generis
 haec quantitas in se recipi potest in ratione
 unum tunc deus et pluribus et quantitas in ratione
 recipi sed deus. An quantitas si: distincta et
 potest et potest an tunc ratione recipi, hinc
 deus et. Et. quantitates distinctas generis multum
 et potest. potest. quae quantitas et potest et potest
 deus et deus potest et potest. Et deus et deus
 generis multum. et quae certe in se recipi potest
 tunc inter se, et deus distinctam generis
 intelligitur, distinctus deus deus generis distinctos
 generis.

Et. quantitates non tunc multum, sed et
 realiter distinctas in ratione. potest haec unica ratione
 illa distinctam generis realiter et ut non recipi potest generis

vel

vel quoniam unum potest existere sine alia in ratione; sed quoniam
 illas potest separari a potentia et separari ab illa a se in
 ratione nam quod distinguuntur realiter ut illa. man-
 nunt certas nec in omni distinctione signum distinctionis
 realiter potest assequari quia separatio unius ab alio in parte
 rei. nisi potest in factu necessitate eorum. di-
 stinctionem fidem potentia panis quibus mirabiliter in
 substantiam corpus Christi remanente sola quantitate
 et panis cum aliis acci densitate. quod quantitas
 potest separari ex se a potentia et quod distinguuntur
 realiter ab illa, et hanc de quantitate dicta
 sufficiant.

Dubium Septimum.
 Vtrum Relatio con-
 stituat distinctum ge-
 nus entis; et quæ conditio-
 nes requirantur ad Re-
 lationem prædicamentalem

Sensu

Sensus q̄diti ē, an Petas q̄ditnal p̄tinetur
d̄p̄t̄n̄t̄ ab aliis: hoc anteq̄m p̄t̄n̄t̄, n̄ d̄m̄t̄
ē an relas s̄t n̄m̄ ens reale. Quidam n̄.
ita relas n̄am̄ s̄m̄m̄ntam̄ p̄t̄n̄t̄, ut ei
nullā entitatem realem̄ and̄ causā ad̄t̄ribere;

sed q̄tra nos p̄t̄n̄t̄
Conclusio Prima.

Dantur aliqua Petas q̄ veram et realem
habent entitatem.

Hoc conito ē r̄s̄ inter Peripatheticos et sensy
ib̄y ē, s̄m̄ relas̄ aliquas q̄ s̄nt̄ vere entia
realia. Et p̄t̄r q̄ ex ipsa doctrina Arist.

Membra dividenda debent parti i pace n̄am̄
divisi, sed s̄m̄m̄nta n̄ iō p̄t̄n̄t̄ ē cas reale,
q̄ illa debent parti i pace n̄am̄ entis realis.
Tunc ultra, sed p̄t̄m̄ Aristem et s̄m̄ Peripathe.
ticos volat ē unū ex r̄o p̄t̄n̄t̄s̄ q̄ ē partia,
p̄t̄n̄t̄ n̄am̄ entis realis. q̄ salūq̄ ab̄yūm̄
relas̄ q̄ veram et realem̄ habeant entitatem,
d̄m̄t̄m̄ t̄m̄ confictam̄ q̄ m̄t̄m̄. P̄t̄r conito r̄o.

Ens reale ē illud q̄ independenter ab̄ n̄t̄m̄
existit in rem̄ n̄am̄, sed aliqua habitudo ē
et respecty n̄m̄ ad̄ aliud s̄m̄ independenter ab̄
n̄t̄m̄. q̄ d̄m̄t̄ aliqua utat̄ q̄ s̄t̄ ens reale.
m̄m̄. et q̄yūm̄ p̄t̄n̄t̄, p̄t̄r n̄m̄. independenter
ab̄ m̄t̄m̄. s̄m̄ p̄r et filiy, s̄m̄ et s̄m̄y. q̄ et eod̄
modo d̄m̄t̄ paternitas et filiat̄ō s̄m̄e relas̄
p̄t̄

re sine alia in n̄t̄m̄
ta d̄ s̄p̄m̄m̄
n̄m̄ realit̄m̄
d̄m̄t̄m̄ s̄p̄m̄
q̄tra n̄m̄
the n̄m̄
m̄m̄ ḡm̄
rem̄
ei d̄m̄t̄m̄
n̄ p̄t̄n̄t̄
d̄m̄t̄m̄

Sept
P. p.
relatio
stinctu
quæ com
ntur ad
r̄edicament

patet in factis et filiis. q. scyria patet. non n. pot
 Dan offy factis sine ead factis. Et tunc item
 alia, sed ista entitates q. si d. aut a. p. n. t. r. i.
 non sunt absolutae. q. sunt respectivae. q.
 d. alunt ead. p. t. a. e. q. sunt ead. r. e. a. l. i. a.

Conclusio Secunda.
 Praeter reles reales dantur multa reles
 r. e. a. l. i. a.

Hae conito enty theolegis et p. h. i. s. e. n. d. i. s. i. m. a.
 p. h. i. s. r. e. a. l. i. a. Illa sunt reles r. e. a. l. i. a. q. t. m. r. e. s. u. l. t. a. n. t.
 q. n. t. y. a. c. t. i. o. n. e. m. , s. e. d. d. a. n. t. m. u. l. t. a. s. t. a. l. e. s. r. e. l. e. s.
 q. p. l. u. r. r. e. l. e. s. r. e. a. l. e. s. d. a. l. u. n. t. m. u. l. t. a. s. r. e. l. e. s. r. e. a. l. i. a.
 m. a. i. : p. a. t. e. t. e. x. d. o. c. t. e. e. n. t. i. s. r. e. a. l. i. a. p. t. r. m. i. : e. p. e. s. t. m.
 e. p. e. g. e. n. y. , u. e. l. s. p. e. c. i. e. s. , s. u. n. t. r. e. l. e. s. r. e. a. l. e. s. s. i. m. e. r. e.
 s. p. e. c. i. e. m. n. a. t. a. d. s. u. a. i. n. f. e. r. i. o. r. a. ; s. e. d. i. l. l. e. r. e. s. p. e. c. i. e. s.
 t. m. r. e. s. u. l. t. a. n. t. q. i. n. t. y. a. c. t. i. o. n. e. m. , u. e. l. s. u. n. t. m. a. i. n. a.
 d. e. u. n. i. t. y. d. i. x. i. m. y. . q. m. i. : n. e. r. a. . p. t. r. e. d. . I. l. l. a.
 s. u. n. t. u. o. c. a. n. d. a. r. e. l. e. s. r. e. a. l. i. a. q. n. o. n. g. r. e. g. u. n. t. e. m.
 i. p. s. a. m. e. x. p. p. r. i. a. n. a. a. ; s. e. d. d. a. n. t. m. u. l. t. a. s. t. a. l. e. s. r. e. l. e. s.
 q. i. d. e. m. q. a. n. t. e. a. . m. a. i. : e. x. d. . t. h. : j. p. a. u. l. e. q. s. t. : 28. a. j.
 p. t. r. m. i. : e. p. e. g. e. n. y. n. g. n. o. n. s. e. q. u. i. t. i. p. s. a. m. e. m. a. u. t. s. e.
 e. x. p. p. r. i. a. n. a. a. , s. i. a. u. t. e. l. e. p. e. s. p. e. c. i. e. m. n. o. n. s. e. q. u. i. t. h. o. i. e. m. e. x.
 i. p. s. a. n. a. a. , a. l. i. a. s. p. o. s. i. t. o. q. u. o. c. a. n. y. : a. i. t. i. u. e. l. h. o. i. e. ,
 i. l. l. i. e. p. e. t. g. e. n. y. e. l. s. p. e. c. i. e. s. , q. a. b. s. p. r. o. d. u. n. t. e. . R. e. s. u. l. t. a. n. t.
 q. s. i. m. i. l. e. s. r. e. l. e. s. , e. x. s. o. l. a. a. c. t. i. o. n. e. i. n. t. y. , e. l. n. o. n. e. x.
 i. p. s. a. r. e. m. n. a. a. , q. e. r. u. n. t. r. e. l. e. s. r. e. a. l. i. a. t. m. .

Congrue matris q. istis q. se. d. ont. reles quam alio
 sunt reales, alio r. e. a. l. i. a. , r. e. l. i. c. i. s. r. e. a. l. i. a. r. e. l. e. s. r. e. a. l. i. a.
 n. i. q. u. e. n. d. u. e. d. e. r. e. l. e. s. r. e. a. l. i. a. r. e. l. i. c. i. s. , u. e. l. i. l. l. a. s. s. u. n. t. i. n.
 a. l. i.

aliquo p[ro]ducto. et utrum illud p[ro]ductum in quo sit,
sit distinctum ab aliis. Pro huius g[en]eris explanat[ur] sit

Conclusio Tertia

Relates aliqua reales ponuntur in certo
aliquo p[ro]ducto.

Pro Contro. Quod ens reale creatum a fini tu debet
poni in p[ro]ducto aliquo directe si completum e,
in di recte si incompletum; q[uo]d id p[ro]ducta in,
claudunt eia subia creata, et ad illa renocant[ur] via
entia creata, sed relates aliquas reales sunt
entia finita et creata et q[uo]d em completa. q[uo]d d[icitu]r
hinc rep[er]i in aliquo certo p[ro]ducto mai. patet
ex q[uo]d d[icitu]r req[ui]sitis ad hoc ut aliqd ponat in p[ro]ducto.
Pro min. in p[ri]mis illa relates sunt reales, ut q[uo]d d[icitu]r
deinde non hnt e[ss]entiam in fini tam, sed sunt crea,
sunt et si unitate nat[ur]a, nisi q[uo]d velit ponere plura
entia increata quo nihil absurd[um] s[er]ui pt.
Sunt et q[uo]d d[icitu]r completa in sua linea, q[uo]d non
admittit ad componendum aliud h[uius]m[od]i pars. q[uo]d
debet poni in aliquo certo p[ro]ducto et q[uo]d om
directe. Dicitur in q[uo]d d[icitu]r, aliquas relates reales
debet poni in p[ro]ducto non o[mn]es. q[uo]d relates transp[er]
cedentales sunt reales et tu non ponunt in ali
quo certo p[ro]ducto, sed p[er] h[uius]m[od]i way aut p[er] o[mn]ia id p[ro]ductu
ta, et sunt intime, in d[icitu]r in ignis et d[icitu]r
rerum.

Conclusio Quarta

Relates reales constituent peculiare et
distinctum p[ro]ductum.

Hinc q[uo]d d[icitu]r e[st] c[on]tra p[ro]p[os]it[ion]em. Peculiares modi e[ss]ent[ie],
si g[en]erantur peculiarit[er] et distinctum p[ro]ductum,

sed

hac ut aliqua relatio realis penes in p[ro]ducto, aliquos
terminos in hac m[od]o valde utitatis breviter notu,
my expli care. Et sunt sequentes. Sc.

Relatio. Relativum. Correlativum. Extremum relatis,
terminamentum remotum. Ratio fundandi. Et
terminus relatis.

NB. Terminus g[ra]ta

Relatio e[st] habitus sine respectu unius ad aliud; vel
accidens quodam p[ro]ductate, que una res refert
ad aliam. n[on] g[ra]ta paternitas e[st] relatio q[ui]a nihil aliud
dicit quam respectum vel habitum suum p[ro] referre
ad filium; si autem et filialis e[st] relatio q[ui]a nihil aliud dicit
quam habitum ad p[ro]ter.

1. Relatio q[ui]d?

Relativum dicitur illud q[ui] tale existit p[ro]pter et refertur
ad aliud q[ui] ipsam Relativum. sic p[ro]ter relativum
sine relati, q[ui] e[st] id q[ui] tale existit p[ro]pter et refertur
ad aliud q[ui] relationem paternitatis sc.

2. Relativum seu
Relativum q[ui]d?

Correlativum dicitur quodlibet relativum quatenus alteri
relativo respondet mediante aliqua relati, et ut
breviter dicamus correlativa sunt q[ui] mutua quasi
relatiem excipiunt. ut d[omi]n[us] refertur ad servum, et servus
excipiens relatiem d[omi]ni d[omi]n[us] correlativum illius q[ui] d[omi]n[us]
ut in ipsum relatiem servi terminat. Hinc app[er]et,
relatiem relatiem spe relatiem, sed non e[st] q[ui]tra
relatiem relatiem spe correlativa, ut p[ro]ter et d[omi]n[us] sunt
eodem relatiem, sed non correlativa.

3. Correlativum q[ui]d?

Terminus a termino n[on] dicitur d[omi]n[us] d[omi]n[us] a cor[re]l[ati]o,
latius in hoc q[ui] unum ali cuius relatiem relatiem ter,
minet ipsius in entitas e[st] absolute et non relatiem
unde nata e[st] d[omi]n[us] d[omi]n[us] relatiem in relatiem
mutua et non mutua. Terminus igitur magis late
patet q[ui]a correlativum e[st] n[on] correlativum e[st] terminus

non

Extremū relatis. 5. non tu oīs terminis correlatum.
 Extremū finis sicut relatis de illud q̄ a relatis
 denominatur, ut Sephoronifig hō, de extrā finis sicut
 paternitatis, et pater de extrā finis sicut
 humanis. et dicitur hanc sicut extrā relatis, q̄ relatis
 non immediate exercet inter extrā relatis, sed in
 ter relabina.

fundamentū
remotū qd?

6. In unū amentū remotū relatis de illud q̄ ex,
 p̄mo eā relatis, seu cur referat ad aliud
 et cui immediate in hanc relatis. ut fundamentū
 remotū n.g. similitudinis inter duo alba eia
 albedo, illa n.e eā cur uno pater referat ad
 alium, relatis similitudinis, et albi in imalia
 se in hanc relatis similitudinis. Vbi notū extrā
 et fundamentū remotū, non sicut distingui inter
 se; nam una quantitas de aequalis aut in,
 aequalis alteri, non q̄ sicut addita entitate,
 sed p̄ se ipsam. Et una quantitas referat ad
 aliam, si anpsi nulla sicut vel extrā subiectū
 ab ipsa quantitate distinguitur.

Ratio fundanti qd?

7. Ratio fundanti seu p̄mo fundamentū nihil
 e aliud quam conditio q̄d am petita ad hoc,
 ut in sicut oriat relatis, sic generat de ratio
 fundanti seu fundamentū p̄mo relatis
 paternitatis, nisi n. generat q̄ cadet, p̄mo
 pater dicit talis respectu filii. Et de hanc ratio
 fundanti seu fundamento p̄mo plura sicem
 infra.

Explicitis terminis, 6. assignamus qd̄ res non referat
 sicut ut aliqua relatis sit realis p̄duratū.

ja

e q fit in utroque extremo positum Et fit curax
 et ppori exata ad recipiendā retam pōtatem.
 unde licet deq vere dēnominetur tms ā creaturis
 non tū referat retat pōtate reali pōtate ad illas
 qā non tū cupax alioq accidens sibi de novo
 adveniens, cum fit tū immutabilis.

5a.
 Alterming in rem
 nāa existit.

5a Condicio petita ex parte termini ut
 esse vere in rem nāa existat, ut existentis
 ad non existens non dat relatio realis pōtatis,
 rāo ē, qā relatio pōtatis existit in hoc vno in utroq
 extremo qstet q in termino q tū nūc extm rē,
 latū, sed accidens negt in hanc in illo q nō
 ē. qō ut pōtā de nominatūm tribuat, utriq
 extremo relatio, petat existam termini. Verūm
 de hac conditōe plura in seq.

6a.
 Alterm: ob relatio
 realiter distinguitur.

6a Condicio ē, ut terminus et relatio pōtatis rea,
 liter distinguantur. rāo ē, qā relatio adfert recte
 oppositōnem. sed realis oppositōis non pōt esse pōt
 distinctōne reali, qō debet distingui ā termino
 q opponit alteri relativo.

Ex dictis colligitur retam pōtatem esse nūm
 accidens intrinseca in hanc in ipis terminis seu re,
 by relatio sicut alia et accidentia intrinseca in
 hanc q tū qtra non nullas existimantes re,
 tatem pōtatem esse tū de nominatūm extrinseca,
 ēa, ita ut pōtā fundamēto et termino. pōt.
 ita et nāa fundamēto, non fit nūm pōtā dēre
 aliud accidens p q dēcam referre ad se in unq
 cem. sed pōt qtra hanc verbum dictū hanc modo.

10. Quod denomi nō sunt ab aliqua forma,
 sed nō ab aliqua forma à qua pveniat dēnominā,
 nō simili, si si mi libulo nō adfert aliquā
 substantiam intrinsicā. qō si mi libulo, vel alia
 qunq; relāo potatis, nō qstet tū in denomi,
 nā extrinseca. sed si et aliqua forma intrin,
 fecam. ma: e cās pto nū: si qstet aliqua forma
 à qua possit aliqua denomi nāo simili pvenire,
 nā qstet albedo, existens in extrin, sed ab albedi,
 ne nō p dēnomināo simili pvenire. qō mīd,
 la alia forma e à qua pnt talis dēnomināo
 dūi. pto nū: albedo e accidens absolutum
 pstante ad qualitatem sed accidens absolu,
 tū nō pnt habere relāo denomi nūm relatiuū
 quādo e ab albedi nō pnti's. qō dff
 alia forma relatiuū dūi à qua pveniat talis
 dēnomināo. Et hūc forma e ipa relāo simili,
 hūmīs.

11. Pto argto Theologico. Relāo in dūi nō qm
 ad vltimū et qm pnt aliqū morale in tūi,
 pū nō in hūcū q dōm, pū nō identificā
 cum qm et hūcū dūi nō. qō et vno si mi
 libulo nūq; vlti ad vltimū accidens in hūcū
 intrinsicū reddens fundamenta similia, si vlt
 dulcedo reddit tū dulce: et in hūcū accidente
 respectuō pū ad dūi rei q referat ad aliū,
 qstet hūcū potētū relāo.

Obi cēs qō Relāo e comparāo unū extrin
 cum alio, sed comparāo e acty in acty p hūcū
 ad potētū acty nū vel qualitātis, qō relāo nō
 qstet pnta potētū.

Q.

putata sunt similes, sed non & abiq. accidens
alia. Dna putata non opent similes in putata
sed in acci dente. qd dno extma put in llli,
q. relata, abiq. vlla alia forma sup addita.

Q. Distincto aut. sunt similia p. cisa et
relata putter nego aut. fundamentaliter
concedo aut. Est dicere; p. cisa et relata e. fun-
damenta ap. mutandi; non tu rati fructus,
huc namq. e respectu quo dno alba di. v. d. d.
putter similia, et eodem modo d. h. v. g. nes ma:
segmentis poly. mi. Ad Confir. matum. P. t. v.
eodem modo. Illas putatas q. cisa relata in
l. l. l. i. g. similes fundamentaliter et quasi ne,
g. h. v. g. non tu p. cisa si vel putata abiq.
putter ~~putter~~ non e. p. cisa p. cisa
sed tu negre. si et dno putata p. cisa et res
put, non sunt similes p. cisa et putter, sed
tu negre et fundamentaliter. Ex quo tu no
p. cisa, illas non p. cisa similes in abiq. p. cisa
put sed in abiq. acci dente. sed y. mediana,
de abiq. acci dente respectu putter sunt
similes et referant in rati putata h. v. g. in
eo p. cisa sit ap. mutandi vel relata.

Obi. c. i. s. q. d. Relata aduenit p. cisa et e. g.
mutae, qd nihil reale intrinsecum ponet in illis.
p. cisa patet in p. cisa n. videt ut aliquas res,
put de nouo aliqua substantiam realem et y. non
mutae. p. t. v. aut. de alib. uny. p. cisa in Hispania
glabim

aliquam formam realem quam ab aeterno non
habuerat, et haec mutari metaphisice, nam
si form. ut recipere hanc realitatem, qd habebat
aliquam potentialitatem ad illam suscipiendum
et sic rati aliter se hnt, nam referunt ad id ad q
antea non referebant realiter, et sic aliquo mo,
de mutati, et qd p. ad ar. hnt.

Obiicies 50. Unitas et fundandi ratio
realem substantiam et tu non e ens reale, qd pa
conditio non e bene assignata. ma: patet ex
Ar. 1. m. p. r. unitas si est negatio de fructu,
alij negat non e ens reale sed ens rati, ut
supra in se fuit. qd m. vera. hinc ar. te
alij respondunt et falsis et stabiles unitatem
et fructu non esse ens reale, sed rati. neg. rati
fundandi semper debere esse aliqd reale ut placet
ar. hnt, et ad rati rati supra allata et pa
qd. Qd non esse rati ut ad accidens alij
reale existendum oia generentia sunt entia
realia, q. patet in generat, ad illa n. regit
negat formam introducendo in materiam alij
nisi alteri forma. sed qd p. sit de hoc rati rati
manet in suo robore. Quare ad ar. hnt
Ar. Condo ma: et nego m. non e ens reale
positivum qd m. remoti un. nego m. e
qd unitas ens alij reale remotum si est supra
de unitate et sine his dicta e. qd a. autem
dicunt unitatem esse ens rati, intelligendi
sunt qd negat quipit. fructu ad m. se:

forma

relatam vero transcendentalem sicut dicitur. Inimobis
 tu dicitur intelligas de relatæ reali sicut loquimur
 de relatæ in, certum est relatam raris posse dici relatam
 sicut est, qd tu non sunt potestates vel se se patet, cum
 nullus ens raris locum habeat nisi potestatis. Hinc in gra,
 non docent alii existimantes relatam sicut dicitur latius
 potestatis quam relatam sicut transcendentalem, nam
 in his color adfert relatam sicut dicitur, qd tu non est trans-
 cendentalis, cum non in duabus estiter in deo qd talis
 denominat, qd tu potest ad relatam transcendentalem.
 sed hoc nos qdem exigimus in relatæ realibus, non a
 raris, hinc relatæ transcendentalis raris ut melius in-
 telligas nota sunt ista qd dant, qd differunt in potestati.
 In ista quæritur in hoc, qd relatæ transcendentalis sicut
 sicut dicitur potest inveniunt inter ea qd tu raris distinguitur
 potestatis vero relatæ sicut potest duas res qd realiter distin-
 guuntur, ut in g. raris respicit aut transcendent aliter
 sicut partem sicut metaphisicam et tu sola raris
 distinguitur hanc duo inter se. Differunt 2o relatæ trans-
 cendentis qd transcendentis potest inveniunt inter duo
 sicut quæritur aliter actu non existat, et et non potest
 ens reale, potest n. relatæ transcendentalis respicere non
 existentia, negat et alia raris raris, ut g. cepit resp,
 sicut ens raris sicut continem transcendentalem ad
 illud, et sicut de rosa in hyeme respicit rosam trans-
 cendent aliter qd tu qd hunc non existit ut patet;
 Differunt 3o relatæ trans-
 cendentis in potestati qd multoties
 potest idem cum sicut sicut, vel ut alii dicunt, qd multoties
 individat in ipsa sicut rei, ut actio n. g. sicut respectu
 transcendentalem ad sicut sicut vel terminum; et iste
 respectu n. g. sicut sicut sicut actio, non n. potest actio
 sicut hanc ordine gigni. hanc tu conditio non in acty n. g.
 ttt

illi ratiō: sibi remedi ut patet. Quod differt relati-
 vum a potestate et relatiō potestatis respiciat termi-
 ut pure termini, transculentatis non ut pure termi-
 respiciat termi: ut pure termi: nisi aliter, quoniam illu-
 tali modo respiciat, ut multum aliud nunquam exerceat
 circa illum, nisi nunquam respiciendi; sic pro ut pro ter-
 huius respiciat sibi. ab relatiō transculentatis non huius
 et hoc modo, sed pro respectu exerceat aliquid nunquam
 circa suum terminum, vel aliquam causalitatem, ut
 generis n.g. respiciat hominem sicut ad membra transculentatis
 latum ad illum, quia illi non pure respiciat, sed respiciat
 ut illum respiciat autem. sic et sua non pure respiciat
 ut suum terminum, sed respiciat de ipso deum strans.
 Et hinc et potestatem distat quod respiciat inter has duas
 relatiōes.

Divi duntur quod Relatiō in mutua et
 non mutua. Relatiō mutua sunt quod ab

Relatiō mutua.

Relatiō non mutua.

Relatiō aequi-
parantia

Relatiō dispa-
rantia

utraque parte sunt realia et quod sunt eodem ordine
 cum mutua dependentia, ut pro et filii, trigonum
 Relatiō non mutua sunt illa quod ex una parte
 sunt realia, ex altera vero ratiō; nempe sunt eodem
 ordine ut relatiō creatoris in Deo, et creaturae.

Relatiō creatoris est realis, creatoris vero ratiō.

Relatiō mutua item divi duntur, in Relatiō-
 na aequi parantia et dispa parantia. Relatiō aequi-
 parantia sunt quod respiciunt terminos eundem nomen
 ut simile equalis. nomen si simile et si simile si simile,
 et sic de aliis.

Dispa parantia sunt quod respiciunt terminos diversos
 si nomen ut trigonum et filii, pro et filii pro nomen et filii
 pro et non pro.

Ca

Specificationem et unitatem
 numericam.
 Et an habeat unum
 supremum Genus?

Sensu mihi quibus an ratio realiter distinetur
 a suo fundamento in hoc aut in hoc rati. n. g. finis
 libris ab albedine. q. explanat huius sit,
 Conclusio Prima.

Ratio potest distinguere realiter a suo
 fundamento sine igitur.

Hoc conito e eis inter Thomistas, et pro hac rati.
 illa distinguunt realiter quoniam unum potest permanere
 perenniter aliter, sed fundamentum permanere potest
 perenniter ratio, ergo ratio distinguere realiter a
 fundamento. ma. e eis inter Thomistas et, q. n. g.
 potest e, q. aliquid sit sine eo, q. e realiter idem cum
 illo specie n. et non specie, pro n. ratio paternitatis
 n. g. q. e in petro n. g. potest destrui et perire manente
 petro nil est petrus generativa petrus rati. q. filius
 eius manet. imo potest et de novo ratio advenire igitur

Sen

seu fundamento iam pridem existenti. qd fundam
 damentu pt q manere pervenire retae ob qdpter
 disting non realiter niter se. Sed si cum qba
 ni in casu relato pervire qdem pater nitente
 ni retro pnter. non a. ontitahne sed hanc
 solutio non satis fuit. de illa n. per malitate
 pervenire q nq; au fid realis au non. si a realis
 et in illa qstus retae realiter fuit q relae pnt se.
 pntari realiter a suo fundamento. et qdpter
 distingui realiter ab illo. si non e realis fuit
 manifeste q relae pntatis fuit suu ope fute no
 fit ons reale sed rans tm, et qdpter tellet pntetur re.
 tans e q ee pntetur fute suu ope fute debet ope
 ons reale.

Est tm aliqualis diffas niter Themi. ret. an relae
 distinguit realiter a fundamento hinc res a re
 vel realiter mobaliter, hoc a hinc modo a re mo,
 tigi cala. Naha sentia conspnt ni sequenti qto.

Conclusio Secunda

Relae distinguitur a suo fun,
 damento hinc res a re ita quod
 alia ontitas fit relae; alia fun,
 damenti

Per cont. Etia Relae e disticta realiter
 a suo hinc res a re. qd et existentia sine
 inherencia ont disticta a suo hinc res a re

Et

onem et
 numerica
 beat un
 am Gen

Prima.

inquis realiter
 Tho
 in thomis, et p
 o quon mnt p
 hinc comenti q
 tao distinguit real
 cas niter ghanit
 eo, qd realiter
 l pnt. retae
 it do hinc et pnt
 orativa pntis cap
 de nouo riter pnt

Et praecipue hoc modo distinguere, quod si
 est facta, in qua fundatur et non nulla
 relatio. sequitur per. Existencia correspondet
 etiam sicut actus potentia, quod si potentia
 distinguitur realiter a fundamento in quo
 res a re eodem modo distinguitur et actus
 existens. quod hinc non distinguitur realiter, in quo
 res a re in rigore loquendo. Per ultima quae
 qua quae sequuntur sunt etiam et existencias rea-
 liter distinctas.

Conclusio tertia.
 Relatio sumunt suam specificam
 extrinsece ex ordine ad terminum
 sine in se, sicut in sumptum.
 Sicut u.g. ratio et ista specifica ratio, in
 ordine ad terminum sine in se et ista
 specifica relatio. Tenetur per. Etiam relatio
 in eo consistit in hoc quod respiciat terminum
 quod iuxta diversum modum respicienti terminum sub
 hoc vel illa ratione designet in relatio ista specifica.
 sequitur per. nam sicut in genere designat rationem
 vericam ex se, et iuxta ordinem diversum ad eam
 sicut distinctum resultat et distincta sine sicut. quod
 idem obtingit in proposito.
 Deinde illud ad specificam quod hinc se ad modum
 per

quatenus simile; et in quibus terminatur aut
 idem album quatenus dissimile. Hinc
 et similitudo et dissimilitudo differant specie
 et fundat relatio similitudinis in unitate al-
 bedinis cum alio albo. Dissimilitudinis
 vero in diversitate coloris seu negat uni-
 tatis.

Nota 9to
 Relatio specificet.

Circa hanc rem Nota 10 Relatio in genere
 eam officientis specificari a fundamentis, in ge-
 nere vero eam finit^{a termino} nec. Oportet fundamenta
 sunt eam relatum. Quod et illa distinctio generis in ge-
 nere eam officientis. patet quia. Causa speciei
 distinctas, ut distinctio eam finit, sequuntur effectus speciei distincti
 ita ut bene sequatur. eam distinctio speciei, quod et effectus distincti
 speciei. Quod 9to relatum eam sunt distinctio, ob id
 ipsa relatio sunt distinctio.

Nota 20. Relatio sumere specificam ex ordine aut
 termino totalem et ad aquatam, et non potestatem. n.g. filia
 hinc sumit suam specificam a termino totali, hoc est a
 matre et patre. et ratio huius est, quod totalitas termini de-
 bet determinari a fundamentis; fundamenta vero filii
 consistit in genitore matre, et quod ad genitorem vel patrem et matrem
 ut unum proprium totale generis, inde fit, quod filii referat
 ad matrem et patrem ut ad unum terminum totalem et aliam
 quatenus. et sicut actio patris et matris requiritur tamen
 una totalis eam ut resultet relatio paternitatis et ma-
 ternitatis, hinc fit quod pater videtur et ma-
 ternitas terminantur ut unus totalis ter-
 minus.

Conclusio Quarta.

Relatio

Relatae sunt et alia accidentia sumuntur, quam
 aptitudinem numerica ex ordine aut form.

Haec conto e cas. Et pto 10, Quod distinctio acci,
 dentis e, vel pto man, vel pto forma, si pto
 formae, e distinctio specificae et factis. Si vero
 pto man, e manas et numerica. 10 si po,
 namt vnae partemittutes ni eodem pto, tunc ul
 distinguntur pto forma, et sic erit distinctio
 specificae, vel pto man, et tunc erit distinctio
 numerica sive individualis: et tunc ultra, illa
 man pto qua distinguntur vel e pto, vel alia
 alia, non pt dici q sit alia alia neque terminy
 ga ni pto man formae tll se ut forma extrinseca
 representat relata. Simult illud tll loco man in
 accidentibus q sustentat illa, sed terminy non
 sustentat relatum cum sit q realiter e ab illa;
 10 non pt dici q sit man Relata, 10 alia alia
 erit man illig, sed nihil aliud pt assignari qua
 pto, 10 pto pto distinguntur relatae numericae,
 habundat, unitatem numerica ex ordine ad pto.
 10 10 erit vna numero pto, erit et vna nu,
 mero relatae, ita qd plures relatae eodem pto.
 solo numero distinctae ni unico numero pto
 vni nequeant.

Pto 20 conto. Quae partes unitates debent hae
 ni se pto ni individuali, et illa debent deprimere
 ex ordine ad alia extrinseca, tunc si ayton;
 ita

utroque duae paternitates à quo hnt esse, hnt et distinc-
tionem, sed hnt esse à se, cum sint accidentia
q̄ sunt extra in se. q̄ ab illa hnt et distinc-
tionem, sed hnt à se esse numerice. q̄ et
ab eodem hnt distinctione numerice et non à
terminis.

Ultimo q̄ sita antequa respondeamus, nota sit
esse distictam in p̄tibus relatis, an habeat se. unū
tm supremū genū, an vero duos, ob rāo ubi,
sunt dī, nam sp̄ia relatiui, vel relatiui in cō-
gruam nos perimus q̄ supreme generi huius p̄-
tibus existit in ordinatē ad term: sitit. q̄ vel
q̄ term: superiorem vel inferiorem, vel aequalem
non ad inferiorem vel superiorem q̄ relatiui
esse inter dūe realiter distincta, sed sup̄ior et
inferior non distincti realiter, sed rāo ratio,
circūta, vel dicitur q̄ supra. q̄ inter illa non pot
dari relatiō realis, dum et q̄ relatiua sunt simul
nā, sed sup̄ior et inferior nā inferiori nō pot
in actu respect: hōis, q̄ inter illa nō pot esse
relatiō realis, unde relatiō in eō respiciet term:
sibi aequalem et realiter distinctū, q̄ nō erunt
duo suprema genera huius p̄tibus, aut nullū
cō. q̄ supra patet, q̄ neutri penit sub altero,
sed repugnat esse duo suprema genera alias
essent duo relatiō rāo p̄tibus q̄ nullū hnt
relatiō sup̄ior genū.

Variū fuit dicendi modū in hac m̄a. p̄ns
cōs

geny hinc p[ro]p[ri]a, q[ui]a illa q[ui] g[er]it[ur] v[er]o sub
 se relata creatas. Dicunt. 20. hinc relatem
 nulle mod[us] h[ab]ere termi: ad arguend[um] in consp[eci]o
 inferiorib[us] p[ri]m[us] dictu[m] g[er]it[ur] q[uo]d auct[or] ab[er]at,
 hinc supra non n[on] apparat r[ati]o cur ille termin[us]
 ad arguend[um] relatis in eis non p[ro]p[ri]et q[uo]d s[er]vare
 alij sup[er]venit geny sicut ipsa relata. So unum
 a p[ro]p[ri]et[ur] ex[em]p[li]s narris. Si ut p[ro]p[ri]o in eis e[st] cras
 nem[us] vel factu[m] significans, tu illa in eis non p[ro]p[ri]et
 nem[us] vel factu[m], sed t[er]m[in]i in singularib[us]. item
 p[ro]p[ri]a in eis sicut p[ro]p[ri]a ad ex[em]p[li]a q[uo]d 20 q[ui]
 tu non existit q[uo]d se nisi in p[ro]p[ri]a singularib[us]. ita et
 dicunt de relata in eis ad illa si satis ope q[uo]d sit
 talis n[on]a cui quoniam h[ab]ere termi in singulari,
 n[on]a, dicit in illo statu relatis in eis r[ati]o non
 fuit ab.

Dicunt 30. relatem in actu 20 q[ui] actu refert s[er]vare h[ab]ere
 terminu[m] sibi respondens em, et ad hunc relatem ex[em]p[li]a
 r[ati]o et relatem similitudinis in eis ex[em]p[li]a non
 h[ab]ere termi: nisi in individuis, q[ui] s[er]vare p[ro]p[ri]a. q[ui] ille termi
 non ope relatine oppositib[us] alteri relati. q[ui] non
 p[ro]p[ri]et illam terminare. p[ro]p[ri]a o[mn]i[us] q[ui] nullo modo
 ab illa difert, non numero, q[ui] est p[ro]p[ri]a ab indi-
 viduis, nec genere nec s[er]vare, q[ui] illa similitudis ope
 una p[ro]p[ri]a s[er]vare s[er]vare. q[ui] non p[ro]p[ri]a d[omi]ni talis termin[us]
 et hinc doctrina offugit autem isti d[omi]ni
 p[ro]p[ri]a arguend[um] supra p[ro]p[ri]a.

Quo d[omi]ni medij ultim[us] Thomistarum asseron,
 hinc relatem in eis h[ab]ere termi: in eis, non inferior

ful

Sed superiorum analogum abstractentem à relatione
 et absolute; ex quo tamen nullo modo inferri potest
 tenenda in hoc puncto duo genera supponit. Tunc
 quod non operatur æqualia, tunc et quod terminus sub
 suo finit terminus abstractit à relatione et absolute.
 Sed, unde non potest consistere finit generis relatis, quia hinc
 non abstractio non est univoca, non inter ea quod
 terminantur relatum tertii generis. Quod omne finit
 finitum, quodam accidentibus, modo finitum finitum,
 modo infinitum. Sed finitum et accidentibus, finitum
 finitum et infinitum non potest dari quod univocum.
 quod est analogum. Tunc ultra. Atque superiorum
 non potest esse analogum, sed nec debet univocum
 quod, quod ille terminus in eadem omni habeat quendam
 analogiam non poterit aliud supponit generis quod
 tenere et hoc doctrina supponit distinem omnia
 tractanda, an se: relatis terminantur ad relationem
 vel supposito quodam relatis terminantur ad absolute, quod a ad absolute,
 factis et iste modo dicendi. Et sufficienter solent
 rationem dubitandi supra quod positam. Unde et ista non
 modo dicendi. Quod verum esse omni, nempe relatis
 spiritum consistere in hoc quod respiciat terminum. uti ex
 eorum doctrina supra data colligere possumus, et quod de
 quod terminus debeat realiter distingui à relatis, et quod
 terminum non potest esse quod finit, quia superiora non di-
 stinguuntur realiter ab inferioribus. Et unum distinctione
 terminus debet distingui realiter à relatis, sumpta
 in actu signato, necesse est quod in actu exercito quod
 et dicere, quod hinc vel illa relatis in particulari, distin-
 guuntur realiter à suo termino, non vero relatis com-
 muni per se sumpta.

Concto

Conclusio Quinta.

Verge melius scienti & probabilis licet ens
 videtur com adore ^{cum} ad ^{se} solvendi
 datam ad ^{se} ipsam ^{system}.

Rates p utroque modo ram sunt abstractio. et libet
 magis dicendi ut sustineri.

Conclusio Sexta.

Probabiliter videtur notis ^{ens} magis
 q. si: relatio in eis habeat terminum sibi coram,
 dependunt em abstractentem a relatione et
 absolute.

Pte comto 10. rae adducta in principio solvis.

Pte 20. Conceptus eius abstractus ab inferioribus est
 gnerare in se rae system inferiorum, ut conceptus
 has abstractus a petro et paulo, gnerat rae system
 inferiorum. sed rae system quam q. raturam particula,
 in se referri ad terminum, q. heme rae debet
 gnerare queto eius abstractus a relatione particula,
 laribus. ex quo sequit relatum in eis referri ad
 terminum in eis, sicut relatum in puncto. Vel
 non esse gneratum relationi abstractum a particula,
 raly.

Pte 30. Qui vult definire prae in eis, non pot
 nisi q. eadem ipsius terminum, sc. q. filium in eis.
 go pr in eis referri ad filium in eis. go et relatum
 in eis ad terminum in eis.

Ex his facile dici pot ex oia arguta, q. fieri solent
 q. tra ista dicendi modum et dany eis putebunt
 ex dicendis in fra.

Ori cres 10. Provento pariete albo Romae us
 fultul

fultas utao similitudinis in pariete albo existens
 finiturgi. sed huc utao resultans nullam totam causam
 realem sui effectiva qd nihil erit reale. qd qd ter
 nec distinguit realiter hunc a re hunc a
 suo fundamento pto nri. illa utao similitudinis
 nec non pot officii a termino qd albedo Remur existens
 nec pot agere in albedinem existentem finiturgi
 et alias spargeret innumeras utao in res fere
 infinitas huius universi, ad quas referret utao
 similis vel dissimilis. nec utao illa causata a
 suo fundamento qd naturam resultantiam, si
 resultaret naturalis a fundamento et ante
 termino existant resultaret, qd cum funda,
 mento sit eam naturam non impedita nec ff
 opus, vel det mo quare potat existant termino.

Quid utao pinto termino resultat ex
 fundamento qd simplicem resultantiam, et non
 emanat ante termino existant, qd ex sua natura
 pendet a termino existente et non a qd non
 qd eam natura et naturam non pot aliquid operari qd
 ad usq, potat aliquid extrinsecum a quo istud dependet,
 sed sic n. potat motiva existens in pedibus multo alio
 membris non pot exire in actu, nisi existat in opere,
 huius sensibus interiori actus in parte totum motus,
 nem. et sic qd balilem operari aterni theo legem in
 mtra unglia Angelis sanctis spiritus representantes
 oes actus liberos alterius Angelis, et tu non pot unquam
 Angelis cognoscere liberos actus alterius Angelis,
 donec alter pbeat. ascensum.

Ex hac

Ex hac solutio colligitur aliam rationem fati officare
 ad quincendam realem distinctionem inter formam
 mentis et realem sine illa duo sunt in unitate
 separari sine non. hoc n. adhuc sub dubio retin
 et. et ratio in forma hanc e. His rebus offit
 a fundamento hinc a cau efficiendi, sed eis cau
 officium distinguunt realiter a suo officio, nil in
 pot se ipse realiter pducere ut patet. go rebus
 realiter distinguunt a suo fundamento. Demum
 rebus separabiles a suo fundamento eodem modo
 referunt ad lex minima fundamenta sicut alia
 rebus separabiles, et quibus non minus distinguunt
 a fundamento quam rebus separabiles, maxime
 illorum inseparabilitas premit non ab omni moda
 identitate cum fundamento, sed a termini re,
 unitate. que tunc in re reali distat realiter a
 forma reali, et si realiter ab illa separari negant
 et hanc inseparabilitatem premit ex eo q forma reali
 sit in corruptibili, vel ex alia cau in pluribus
 excludenda. Et hanc de re nate ytra sectionem, qui
 tandem rebus illas sine qly fundamenta existit
 re pot distinguunt realiter ab ipsis, non verore,
 tatis illas, sine qly fundamenta existere non pot
 horum nec hanc nam curant. sine n. separari pot,
 sine non, rebus a suo fundamento adhuc duntaxat
 illam distinguunt q realiter hinc rem a re q mult
 his et distat in pugnantes id ipse hoc modo.
 Preterea non telt p pnam existant. go non distinguunt
 a suo fundamento hinc res a re. qz pna patet,
 pter ans; si habere pnam existant, hinc p p p p p
 in re non actualiter efficiendi p p p p p rebus non
 pot dari in re nisi actualiter referendo illud ad
 per

terminum. qd non distinguitur realiter terminus res
a re, sed terminus modus rei, a re motificata.

R. ad hoc relationem esse eius in nullo finem quasi in
se, non autem deinde, et per hoc et hinc magna similitudo
habetur cum modis rebus, tamen y relationem non potest
dari in re natura, nisi actualiter afficiendo formam,
non enim ex omni moda substantia identitate
cum fundamento, sed ex propria natura, quia eius
natura est referre unum ad alterum. y certe fieri non
potest, nisi illa y referuntur ad se invicem habeant
relationem illam in se fructus. ablata n. relatione in se
et aliqua duo ad se invicem referri fructus. bene
tamen fundamentaliter ut dictum est.

Theses 20. Relatio quodammodo est realis et
terminus a quo dicitur. qd non potest relationem specificari
a termino. aut patet. pro quocumque. in se est, qd ens
non potest dare specificitatem, vel esse substantialem.
R. Relatio extrinseca specificari a termino, in termino
sive vero ab ordine ad terminum. Si est illa aliquid
sive ens ratio nunc ad talem extrinseca specificari
potest per se quoniam y terminus existat, vel in se, vel in
suo fundamento. cum factum ut potest apprehendi ut
terminus aliter relationis. ut in de re et in relatione ter,
in genere.

Theses 30. Posito uno filio penes unam relationem, addi-
to vero alio filio, addit et alia relatione, et potest esse sine
altera priori, qd non est illi una relatione, sed plures, ob
pluralitatem terminum manente uno numero pro-
prie unitas vel distinctio relationum numerica, non solum
nuda est a se vel a termino. confirmatur haec assertio.
posito 2o filio penes totalem et inaequalem terminum
patris, qd si generis alii filii pro penes et alia
relatione. quocumque pro, qd relatione conceptus transitive terminum
term:

temi ad aequatū. p̄ter ans. alio generanti. In q̄
 um fuit ad aequatū generatū istū filii et non alterū
 q̄o ille primū filii fuit terminū ad aequatū p̄a,
 ternitatis.
 Q. Nōtō ans. P̄ n. q̄ uno et eandem numero
 retam paternitatis refert ad plures filios. et ita
 ita non addit nova relatiō numero distincta est,
 nempe numero p̄to. Sed ja relatiō extēdit se ad
 p̄m filium q̄a e eundem mō cum p̄o filio in r̄e
 filii. et q̄to t̄o relatiō debere esse simul nā
 cum suo termino in capite r̄e p̄to relatiō
 paternitatis nō esse simul nā cum p̄o filio.
 Q. Hoc debere intelligi q̄ relatiō debeat esse simul
 nā cum termino suo sine ad aequatū sine
 cum parte matris illius, ita ut p̄ filium r̄e
 parte filii p̄, non t̄o p̄ filii q̄ filii simul nā, cum
 qualibet parte in ad aequatū illius termino. Ad ten,
 formam Q. nōtō ans. primū n. filii non e terminū
 ad aequatū, sed filii p̄ducti ab isto hōe, sine p̄p̄ta
 filii primū sine secundū. et paternitas p̄ducta q̄
 generatiō primū filii e forma sup̄iciens referon,
 di p̄m ad oēs filios. q̄ si non refert ad plures
 q̄a ab isto hōe non fuit p̄ducti. Ad p̄tām
 autē Q. nem esse ans, fidēram t̄o p̄p̄tam.
 q̄o illa prima actio generandi saltem p̄ducta forma
 q̄ simul p̄ducta respicit eam filium illius hōe, h̄z
 vel p̄p̄tam p̄tēta alio actio generandi
 Vbi nota quōdam auctores asserere relatiōem respici
 entem plures terminos numero distinctos habere,
 tum distinctas r̄es fundandi et t̄o plures par
 tes extēp̄tionis realiter distinctas. n. g. p̄tām t̄o
 q̄ra

primum retatem a primo genitorum q' fundat in
 in generat. genitorum vero filio agere non
 partem retatis paternitatis q' fundat in in gene,
 rit, et hanc partem dicunt multi patri paternitati,
 q' non retat respicit plures term: numeru s' filio,
 ter q' eandem in rati fundandi, hunc dicunt
 totam retatem non tunc partes sed esse in nubi,
 in partem n. g. similitudo huius albedinis referat
 ad eos alios albedines sine acquisitione partium
 vel sine extensione ad plures partes similitudinis
 sed eodem indivisibili respectu respicit eos illas
 albedines eo q' habeat unum in rati fundandi se.
 unitatem. hec in plural dicta, q' unitatis non
 sunt multiplis causa sine necessitate. abq' non
 hic a necessitate poverendi plures partes. q' s.
 in a. dicta hae rati confirmant in generat filio
 sufficiens ad q' fundandam retatem paternitatis,
 q' in generat erit et sufficiens ad poverenda partem
 nonam paternitatis. q' paternitas q' plures gene,
 ritet neq' ret plures partes, q' pot respicere plures
 filios. Verum hae doctrina huius in dicta non e
 consona menti sicut th: multo negom a pover in hae
 plures partes retatis paternitatis q' respicit
 plures filios. sed in eodem indivisibili respectu
 sicut unitatem. respicit eos filios, licet rati sum,
 clausi se: generat filio diversa, et rati huius in rati
 in forma povera q' pover generatam si paternitas
 e sufficiens ad respicienda unum unum filium q'
 imperbitas a nona pars rectis supradicta
 ad respicienda in filio filium. pover aut ut exple
 sedul habity sicut unitatem in indivisibilis respicit
 plura

plura sta matter diversi, et idem de parte intellecti,
 una q manens est in diversis partibus substantiam in
 spiciat plura sta, qd et eadem relatio partu unita,
 non indivisibiles, ut respiciere plures terminos
 numero distinctos. neq. ratio q. q. hanc sententia
 dubia ungel. R. n. hanc q. q. generalem rem
 esse suffi unitam partu se ad fund. unita nemum
 relatem, nisi cum in sta. cum in rem vel q. hanc,
 et idem non fund. at. nota partu ni. luti, alius
 essent. In. p. in uno hanc q. q. hanc partu ni. luti
 fund. in illo. neq. fund. at. tot. nota partu ni. luti
 dum partu ni. luti realiter distincta. a. ja, alius
 darent. Dna. acci. d. hanc solo numero distincta,
 in eadem numero partu q. tu in. luti. D. T. non
 rem. t. l. Ant. tu. autem. luti q. darent. plures
 partes relati in eodem sta. realiter distincta. non. tu. infert.
 ex hoc dari plura acci. d. hanc in eodem sta. solo numero distincta.

At hanc rep. hanc magis falsa. q. hanc. distinctio realis
 a. ratio. d. am. cum. ad. distinctio. rem. generica. p. unita
 in, q. neq. dari. aliquid. distinctio. realis. q. no.
 sit. una. ex. his. fund. neq. dari. aliquid. in. hanc. unita
 partu q. non. sit. sub. aliquid. hanc, sed. hanc. unita. an.
 hanc. illa. partes. distinctio. realiter. non. generica.
 nec. p. unita, ut. hanc. fund. q. numero. unita.

O. C. i. c. i. s. q. d. Ant. plura. acci. d. hanc solo
 numero. distinctio. in. eodem. numero. partu, q. hanc.
 darent. unita. unita. unita. p. unita. hanc. p. unita. unita.
 partu. et. p. unita. tu. distinctio. numero, et. tu. fund. in.
 eodem. numero. partu. unita. hanc. unita. unita. unita.
 fund. in. eodem. p. unita. unita. unita. unita.
 R. hanc. argto. illas. duas. p. unita. non. esse. solo
 num.

numerus distinctus sed tunc non quodam in spe rei
sed in spe obli, quod eadem ibi dicitur ille malis quibus
potius nigrum tenuit sicut diversa, et ita tunc
in re obli, differt ab alio spe.

Obiectis **§ 10.** Si retia distingueret realiter
a pro fundamento sicut nunc quibus in infinita,
sed hic mente admittendum, quod nec est finitum reu,
his autem fundamenta et retia sunt quaedam.
min.: et quibus pult. per mai: retia distinguit
a fundamento non se ipsa sed et retia dicitur
distinguitur. et de tale retia distinguitur per se
differunt a fundamento, sed non distinguitur
in se, si a. differunt differunt non se ipsa sed per
aliam retiam distinguitur, quod distinguitur a fundamento
et retia et haec retia iterum distinguitur a
alio in infinita dicitur. § 10.

R. § 10. nego mai: ad praem dices rem esse, retiam
in similitudinis realiter distingui ab alio, non per se,
tam ad per se distincta, sed in se inclusa et identificata realiter,
quod talis retia distinguitur non se ipsa sed per se ipsam
quod distincta in se inclusa et identificata realiter, quod
distinguitur et identitas sunt per se ipsam. **§ 10.**
occedens similitudinem distinguitur ut alledum et distia,
hinc et retiam per ad ditum. hanc a. retiam distinguitur
hinc distinguitur realiter a pro fundamento nempe
similitudine, non per aliam retiam per ad ditum.
per se ipsam. quod tunc tunc in tali linea sunt
alio non agit et alia obli, per se ipsam. non enim
agit et aliam unum, per se ipsam quod et ipsum
sunt et talis et aliam dicitur et retia distinguitur
quod illa et dem distinguitur a pro fundamento non per
aliam retiam per ad ditum sed per se ipsam. quod ex ipso
est

etiam de distinctione vel alio modo distincti omnia.
 circa solvendum huiusmodi questionem est propter oppositum quod
 inter duas rationes non fieri per rationem superadditam, sed
 opponi se ipsas ut quod paternitas opponitur filiationi et sic ipsa
 non per aliam rationem superadditam, propter hoc idem ratio
 ratio formalissima referentur patri ad punctum huiusmodi quod
 posita paulo, quod non indiget alia ratione et quamvis sit oppositum
 sita quod non potest. quod ratio factus non eget alia ratione sicut
 existentia non eget alia ratione quae potest existere, sed cum sit
 ratio factus existenti, et seipsa existit, et hinc doctrina valet
 quod non est mysterio 88. Th. nitati. si non per oppositum filio
 et rationem realem superadditam darentur plures rationes
 reales in deo realiter distinctae quae tres. sed hoc theologus
 non admittunt, quod rationes seipsas opponunt. Deinde si
 opponerentur et superadditam rationem, daretur quod in infinitum
 huiusmodi, ille non rationes quod paternitas et filiationem opponuntur
 inter se, essent verae rationes. quod opponerentur et inter se, et
 hinc quod an seipsas, an vero et aliam rationem superadditam
 si seipsas quare non et aliam rationem, si et aliam, de hac
 rationem redit et sic et sic in infinitum. nec valet dicere
 non esse quod non in infinitum, quod in duabus rationibus superaddit
 dicitur distinctis, cum essent oppositae et se ipsas. sed hanc
 responsio non convenit rationem nostram, quod in primis ut
 dicitur est, ad rationem ex sua essentia et ratione factus huiusmodi quod
 ponat sine sermone, quod non indiget alia ratione et quam
 opponatur. aliud est de distinctione rationis a fundamentum
 mente ratio in se et ex ratione factus non in se et aut
 explicat distinctionem sui a fundamentum, adfertur
 rationem se ipsam. Deinde si hoc quod dicitur in ratione
 creatis in divinis tu factum est. Denique oppositum et per se
 tu et magis et nulla potestatem, et sic licet quod dicitur in
 rationem opponi factus et oppositum illa tu oppositum non esset
 potestatem rationem, sed potestatem aliam modo in fine in duabus in
 rationem in ipsa rationem.

N. 10m

P^{ro}terea 20. Bene posse aliquas retas fundare alias
 retas. u.g. paternitas bene potest fundare retatem fratri,
 latitudinis cum alia paternitate et retatem filii in matre,
 omnis enim filius operatur. pro hoc. Sicut propter exigentiam
 patris latitudinis existens, potest fundare retatem relictam
 et sua propter patris retas potest eundem fundare.
 Similiter aliqua retas sunt oia requisita ad fundandam
 retatem aliam. et non illis negata potest fundandi re,
 latum. Diximus aliquas retas posse fundare unam
 aut alteram retatem sicut oia, et sunt illarum non rati
 referendi ad seipsas, ut paternitas et filialis, quod a.
 sunt retas rati referendi et ad seipsas non sunt,
 sunt aliam retatem, sed sibi sibi, ut sunt retas
 similitudinis, non fundant alias retas similitudinis,
 quod quod sunt rati referendi sicut ad terminum ad se
 et rati quare seipsas ipsa referunt ad se in se.
 sunt existit et rati quare sicut existit, et ipsa sibi
 rati existenti, aliam aliam sequeret quod ipsa in se
 ad nulli nequaquam debet. et hoc sicut sola agta
 eodemque sicut movent solent. immo et s. Thomas quod ait,
 unam retatem non operari alteri per retatem se ad se
 et in ipsa fundare, tunc in se ipsa illud quod nos de,
 unum supra, non tunc operari aliquas aliam retas,
 posse fundare unam aut alteram retatem.

Negant tunc aliam retatem potestatem posse fundari
 immediate in se, sed non recte immo contra s. Thomam
 et Aristotem. Pro quod contraria sententia operari retatem posse
 se fundare immediate in se, et ut in se rati quare
 filialis, actionis et passionis quod mensura sua sibi,
 sicut se habet in opere in se distingunt realiter inter se
 et considerandi eas in propriis subiectibus in se ipsa.
 Pro distinctione sicut in se. quod isto retas fundat,
 sicut in se immediate, sicut in se quod immedia-
 te distinguunt et sicut in se. pro 20. Dicitur quod
 tates potest fundare retatem potestatem. quod et sunt sicut
 gratia potest et a parte rati, multa u. appareat
 repugnancia ex parte sicut. Quod a. ista retas
 est

est

quod potestatis p[ro]p[ri]e. relatio in creatis e[st] n[on] acci[de]ns
 q[uo]d non e[st] fut[ur]a. q[uo]d p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. p[ro]p[ri]e o[mn]i. nulla creatis
 fut[ur]a p[ro]p[ri]e. q[uo]d relatio, q[uo]d e[st] determinatu[m] ad certum
 gen[us]. idem in relatio v[er]i[n]a e[st] fut[ur]a, q[uo]d non e[st] p[ro]p[ri]e
 m[un]data ad certu[m] gen[us]. q[uo]d e[st] acci[de]ns. Ita relatio
 n[on] p[ro]p[ri]e ad aliq[ui]d p[ro]p[ri]e, n[on] n[on] e[st] t[er]m[in]u[m] med[ia] q[uo]dam
 s[ed] p[ro]p[ri]e e[st] acci[de]ns d[er]i[ve]t ab e[ss]e[n]t[ia] e[ss]e[n]t[ia] p[ro]p[ri]e.
 q[uo]d p[ro]p[ri]e d[er]i[ve]t ad aliq[ui]d p[ro]p[ri]e, s[ed] non in aliq[ui]d
 q[uo]d p[ro]p[ri]e ad p[ro]p[ri]e. q[uo]d aliq[ui]d relatio potestatis p[ro]p[ri]e
 m[un]data s[ed] an in fut[ur]a. Et hoc relatio respectu
 subst[an]t[ia]e m[un]data e[st] acci[de]ns m[un]data in v[er]i[n]a s[ed] in hoc
 d[er]i[ve]t p[ro]p[ri]e m[un]data non m[un]data q[uo]d m[un]data, q[uo]d
 s[ed] s[ed] n[on] n[on] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, n[on]
 e[st] acci[de]ns m[un]data, d[er]i[ve]t q[uo]d p[ro]p[ri]e s[ed] in v[er]i[n]a s[ed] in hoc
 in forma e[ss]e[n]t[ia] e[st] m[un]data in v[er]i[n]a s[ed] in hoc, n[on] e[st] e[ss]e[n]t[ia]
 acci[de]ns m[un]data d[er]i[ve]t in h[ab]ere fut[ur]a m[un]data q[uo]d m[un]data
 n[on] e[st] p[ro]p[ri]e relatio. Ita acci[de]ns d[er]i[ve]t absolute p[ro]p[ri]e ut
 n[on] e[st] e[ss]e[n]t[ia] q[uo]d relatio si m[un]data aut idem s[ed] in
 fund[am]ent[um] in duob[us] fut[ur]a s[ed] in v[er]i[n]a s[ed] in hoc, n[on]
 h[ab]ere relatio s[ed] q[uo]d s[ed] in v[er]i[n]a s[ed] in hoc.

Dubium Nonum.
 Utrum Relatio potestatis s[ed]m
 esse Ad, sit vera et vera
 alis entitas. Et an ter-
 minetur ad absolutum
 vel relativum?

Cum

Cum in utraque potestate duo includantur scilicet respectus huiusmodi
relativus ad formam, & dicitur solet (in) et respectus
ad terminum qui vocari solet (ad) et respectus
ad ultimam rationem constitutivam huius potestatis, scilicet quoniam huius
fuit ab alio potestatis cui dicitur. Quoniam non dicitur
potestatis, sed; Num haec ultima ratio valeat si: ad, sit
aliquid ens reale, vel ratio? Pro huius resolutione fit.

Conclusio Prima

Ultima ratio relativae constitutionis non est alia
quam ratio, nec aliquid praesens abente reali
et ratio, sed est vera ens reale inherens
sibi quod ad aliam refertur.

Pro. Omne quod inheret sibi, est verum accidens reale, sed re-
latio potestatis sibi esse, ad, inheret sibi, quod sibi hoc esse, est
verum ens reale, pro nam: relatio sibi esse, aut, est verum acci-
dens de quo potestatis, quod sibi esse, ad, inheret sibi, de qua non acci-
dens est inherere sibi solummodo qualitatively. Confirmatur
huc ratio. relatio potestatis, habuit esse sibi esse in sibi esse
sibi esse, ad, quod intrinsicum est in sibi, esse non sibi in sibi,
sicut ratio provenit a forma intrinsicam sibi, quod cum forma
sibi esse sibi relatiuam potestatis relatiuam esse ad, sibi hoc
esse, est intrinsicum sibi, et propter verum ens reale.

Pro. Conato quod si: relatio sibi esse, ad, non sit quod praesens
abente reali, et ratio. est reali et ratio non potest dari ali-
quod esse univocum, sed relatio huius potestatis est quod univocum.
quod non potest esse quod esse relatiuam reali, et ratio. Verum est idem
relatiuam in se abstracta est relatiuam reali, et ratio; sed haec
relatio in hac latitudine sumpta non est propria quod
huius potestatis, sed est quod analogum quod generis rationem hinc negat.
Proterea dicitur in eo potestatis est verum ens reale, quod
relatio sibi esse, ad, est quod verum ens reale. quod potest,

79

Non
tio potest
si vera
Et an
absolutum
um?

99 membra d'ini d'entia debent parti ei parte nam d'ini;
 p'ter 30. Accidens reale non pot limitari p' aliqd r'is, vel
 q' aliqd esse enti reali, d' r'is; sed esse, vel modo seu p'ter
 limitans accidens reale ad hec p'dicta r'is vel r'is; q' p'
 esse, ad, ent aliqd reale. min. partib. 99 accidens q' d'ini
 dicitur in 9. categoriis e' ens reale, vel supra dicta, d' p'ter
 9. Categoris sunt mo'is, velam, seu p'ter limitantes
 accidens reale in cor' ad certu' genu, entis, p'ter mai.
 accidens reale identificat et includit p'ter in modis
 q' d'ini entib; seu q' d'ini entib; illud, q' e' r'is transp'ens,
 d'ens. p'ter nihil reale pot includi identificari, nec p'ter
 includi in e' q' n'ra e' reale, vel q' d'ini abstractu' ab
 ente reali d' r'is. 99.

Ex his debent relatum p'ter p'ter esse ad, d'icere
 p'ter entem q' d'ini p'ter. p'ter. Relatio p'ter p'ter esse ad, d'
 nem ens reale. 99 p'ter hanc r'is sicut p'ter p'ter.
 g'ignia patet. 99 non pot esse entitas realis, q' non ha-
 beat bonitatem, et g'ignia p'ter p'ter q' cum bonitate
 g'ignia. bonitas n'ra p'ter p'ter realis sicut r'is
 r'is n'ra ab illa d'ini r'is, ut metap'ter d'icent,
 d'icent e' ens reale in digno habens se bone r'is. illig' e'
 p'ter r'is, p'ter relatio p'ter p'ter veli' n'ra q' d'ini e' ens
 reale, et bone se t'it r'is. p'ter, 99 ent illig' p'ter p'ter.
 relatio p'ter e' q' d'ini hanc metap'ter p'ter in r'is
 hanc, cui nihil deest intra p'ter genu, sicut totu' me-
 p'ter d'ini cui nihil deest intra genu sicut p'ter p'ter.
 hanc. 99 relatio p'ter esse ad sicut p'ter p'ter transp'ens,
 hanc non finem q' consistit in p'ter ad ager' n'ra vel
 recipiendū q' relatio non indiget ad ager' n'ra vel r'is,
 p'ter

Conclusio Secunda.

Relatio non mutua terminatur ad absolute et
 non ad relatum. p'ter Cuncto.

Relatio p'ter r'is r'is d'ini, t'it r'is terminū
 aliquem sicut

terminare relationem alterius certum non est relationem inherere,
tam alteri se ipsi. non realiter sed rati. At nec ipse
medius exple caridi placet tunc qd id qd unum extra ter-
minat in se est esse a parte rei alias non terminaret in
se, sed relatio rati non potest esse a parte rei, qd ipsa non
potest unum extra terminare aliud in se. tunc et qd terminat
fructus relationis realis potest esse esse ens reale actualiter exi-
stens cum ad non existens non potest esse relatio potestatis sed
relatio rati non potest in se existere, qd non potest esse terminatio
ter relatio potestatis. et ex his patet veritas nostra scilicet qd rati
quodammodo explicatur.

Notum in circa eandem contentum qd licet terminatio fructus
in relationis non metuis sit qd absolute, nec tamen qd capi
a nobis fructus et perfectus, ut terminatio realis rati, nisi in ob-
iecto extra relationem, qd ens unum non potest realis potestatis, nisi
aliquid rati, pro hoc. Concipere debet ut terminatio rati rati
hinc est idem terminatio de aliis relationibus non multum
et aliter qd in adu ad id qd terminat se: aliter
etiam, qd non potest capi ut terminatio rati fructus rati,
hinc nisi in ordine ad creaturam rati. qd patet
propter autem esse terminatio aliquid aliud terminare, qd qd
pro ut terminatio, qd capi ut in terminatio ad aliud qd terminat.

Conclusio tertia

Relatio mutua terminatur ad relationem
fructus, et non ad absolute.

Vel qd rati a. sicut relatio mutua terminatur alteri
extra non rati fundamenti, sed rati rati. Pro hinc
fructus et precedentis qd rati intelligi nota qd tria rati
in relationibus. sicut, ut patet; fundamenti cui rati
in haret, ut albedo; et ipsam relationem, denominans
sicut; Inter qd tria sicut non esse terminatio rati nisi
materiali et remoti certum. Probatur rati alius sicut
et distat, an sicut sicut qd denominat a rati terminat
rati fundamenti, cum vero rati rati. si rati rati
terminat, hinc rati terminatio fructus ad absolute,
si vero rati rati, ad relationem.

Notum

- Tria rati
in Relationibus.
1. Subiectum.
 2. Fundamentum.
 3. Ipsa Relatio.

Notum est, duplicem posse esse rationem in ipsa re, scilicet
 quod ratio referendi unum ad aliud, et quod ratio terminandi
 relationem alterius. ut in patre in filio est ratio referendi
 patrem ad filium, et est ratio quae terminat
 relationem filii, quod duo ratioe una sunt diversa, certum
 est utramque partem esse eandem, non terminare relationem
 alterius, sed esse debitam, an potest terminare alteram
 et relationem considerate sub modo.

Dicimus ergo in contrariis unam esse in relationibus mutuis
 terminare relationem alterius respectu, non sicut suam ab
 se habentem essentiam, sed sicut esse respectu unius, vel quod
 idem est, sicut relationem, et loquimur de rebus modo
 considerata, et pro contrariis. Relativa sunt in
 aliis aut opposita, ergo relationes mutuae includit mutua
 opposita, sed haec mutua opposita sunt sicut inter rebus,
 ergo rebus sunt ratioe terminandi sicut alteram esse
 pro rebus minus mutua opposita existit in mutuo respectu
 sed mutuo se recipere, et quod libet recipere aliud, et ab
 eo recipi, et est terminale eius relationem ergo mutua opposita
 relationum sunt sicut inter rebus, ergo per rebus non fundata
 mutua relationum sicut opposita. immo opposita patent,
 pro maiori mutua opposita relationum sicut in aliis et relationem
 distincti esse inter rebus et opposita, sed non distincti
 fuerunt, nisi se recipere et relationem realem distinctio,
 immo, ergo mutua opposita existit sicut in mutuo respectu,
 si dicat haec ratioe tunc dant unum relationem secundario re,
 proprie aliud sub ratione relationem; immo manet non sub ratione ab
 se habentem. Contra si argueret. Relativa primario se recipi
 unum per ipsas rebus tunc per formas, et non per fundamenta,
 unum per recipi sicut, non per sua substantiam sed per relationem
 paternitatis sicut, et filii recipi autem primum eodem modo
 ergo mutuo se terminant et eandem relationem sicut, aut
 nihil certe pro quibus relationum non potest se mutuo re,
 proprie nisi ad invicem terminent; nam recipi est a rela,
 tione se terminare illius relationem, ergo non potest primario
 se mutuo recipere, nisi primario et se invicem termi,
 nent, sed recipiunt se mutuo sicut per rebus; ergo

ultima q. potestatem. illud vero abstractit ab actu, his
fluitate in parte, et hoc in unum in rebus potestati
neq. potestatem et rebus esse esse respectu ad finem
tam rem bene sedulationem tam auditis que cum
alio potestati q. veniit, sed et finem penultimum ratione q.
notat ad respectu ad finem, sicut ibi non si studeo, sed refer
re ad alium et hoc de in relationem.

Q. go ad actum futurum esse potestatem rebus finem esse
ad esse qd. esse rebus reali et ratio, cum n. opter claudat
tam auditis rebus abstracti in y. categoriae, non pot
intelligi nisi ut qd. reale. ad potestatem vero dices. rebus
in sua tota latitudine esse qd. esse in rebus ratio et
rebus, non a. potestatem. Et sic ratio ratio et rebus que,
nisi in illa tota latitudine in q. dicitur ordinem
ad finem terminat. Ad comprehensionem q. ratio aut
q. ratio parte. ob dices q. rebus finem esse ad finem rebus ac
videns. ad inprimam dices, potestatem n. potestatem
finem esse ad rebus ut finem sed terminat, explicita
ratio n. potestatem n. ratio. go cum sit forma
rebus in hunc finem et referens illud ad alium, non
inducit esse rebus, sicut illud non explicat, sicut ratio
in illud et ratione outis, non tu opter eam illam, sed tu
dicitur gradum non ratio, in quo gradum omni opter in,
ad finem.

Directio et omne ens reale hinc alij finem causatum per deum, sed
nulla rebus finem sua ratione ultima hinc alij finem causatum
go non est ens reale. pro n. potestatem namq. si hinc alij causatum illud vel esse pro vel
alij nihil hinc potestatem. go pro n. ratio. quo ad pro. rebus
non potestatem ad n. ad potestatem alij abstracti sed pro
non potestatem abstracti in se. go non potestatem alij
potestatem. quid nec a filio pro. filij non potestatem
potestatem in se in hunc finem esse quia hinc
pro, hinc go. pro aut. nullam hinc finem filij exor,
est actionem q. ratio potestatem potestatem in hunc finem.
Hinc arguunt respondens alij ab illo potestatem rebus

7

qd dicitur ter minis illis, ut. n. g. qd dicitur punitum album
 Remus sum istos auctores qd dicitur retentum simili tudinis hinc
 punitis albi existens fructu. Nam hoc se punit
 non satis bene intelligit. qd qd dicitur Remus punitum
 album, nihil est qd tantum dicitur qd dicitur in albi
 non punitis existens fructu. R. qd aliter est
 arguitur. qd ex supra dictis. Putaem resultare ex fructu
 mendo punitis in lumen. qd punitum emanat. R.
 2o retentum qd dicitur ab eo qd dicitur fundamentum.
 n. g. sum. qd albi, qd dicitur aliter aliter in alio loco
 in me resultat retentum simili tudinis fructu et in alio albi
 aliter qd dicitur mea albidum qd dicitur et simili tudinem,
 eadem actione qua dicitur albidum. Est qd dicitur actus
 non resultat retentum. Putaem posita actione qd dicitur
 albidum, haec. qd ex fil. qd ferte non sunt eia
 vero posita, qd ad resultat retentum regnum. fructu
 et in phisica, motum gravium, esse a generante. et
 eadem actione qd dicitur qua dicitur grave qd primo
 et se terminatur ad grave. se terminat ad motum
 fit et actus qd dicitur aliter in eo terminat ad albi
 lam. 2o ad simili tudinem. unde dicitur qd dicitur ad
 retentum non dicitur se motum, bene tu qd aliter. se. qd
 fundamentum et illu retentum qd dicitur ab albidum punitis
 tantum naturam, fit. ex actione qd dicitur albidum
 sicut acci dentia punitis eadem generant que generat
 punitis qd qd et se terminat ad punitis, se in lumen
 ad acci dentia, qd resultat ex punitis qd acti onem jam
 generat.

Dices contra. qd dicitur simili tudinis non existit plus
 cens albidum ut de se posse punitis, qd non est
 illam punitis.

R. dicitur ens. non existit punitis quibus ans
 et in se. non existit in lumen et in se esse regnum.

o dicere qd dicens aliquid in se
 primum qd ex quo illa similitudo resultat, et hinc uis
 habet qm pot per resullantiam ponere similitudi-
 nem accepit qd actiorem qd eandem uel dicitur qd
 utas simi libu uis statim resultaret si uel res alia
 extra.

Obiectis 30 contra 2am Coniecturam. Seyner n.
 a illa, non posse cognoscere uitam creaturam ad
 dicitur qd et illa ex quo. Ita sequela cognitio uitas
 pendet a termino, sed terminus uitas creaturae sicut
 a unitas absoluta dicitur qd ut docent theologi non
 cognoscitur. Ita sequela uera.

R. 30. Quam non posse qd dicitur cognoscitur qd hoc
 patet, bene tu qd terminet uitam creaturam qd illa
 terminal non sicut eam qd facti erit qm qd audet
 ut autem qd ad uis, sed sicut illa qm uis potest,
 non in qd ex qd ad aequalis ut si autem non ex
 ans et faciens, ita qd uident in uniuerso. si sicut
 potest creatura qd potest nos cognoscitur factum qd effectus

R. 20. Ad cognoscere uitas non respicit qd terminus cog-
 nescat comprehendere qd dicitur, sed latet qd si
 cognoscatur qd ad an qd qua uis dicitur qd creatura
 cognoscitur. si uis qd debet dicitur qm in dicitur crea-
 turam, et id enim spe in uniuersis si dicitur qm in dicitur
 hinc id a quo creatura sicut spe potest uisat. nec
 potest in potest qd factum qm qua in factum.

Obiectis 30. Relativa sunt ^{omni} uia, sed alio-
 luti a prius relative, qd uia relative non potest ter-
 minari ad absolute, unde uia dicitur qd uia absolute
 uiam sicut prius creatura sicut ut et ^{uiale} sicut uiam
 absolute a prius facta, non poterit terminari
 uitam uel hinc extra sicut spe absolute, alius ne ^{est} qd uia non.

R.

Q. Instate ma: sunt simul nra, qto tam relativum
 quam terminum illig sunt relativa. qto tam non extra
 e relativum. nego ma: nego. Attes dicit relativum ab ter,
 minm illig debere esse puz simul nra, sed dicit q
 relativum fuit simul nra, q intelligitur e, qto ter,
 omne ad quem refert e et relativum. ut gtingit in re,
 latius mutuis. Vbi nota utrum creatura a deo,
 hore puz ni qto quare relativum mensurabilis
 his si. et mensura ad eum modm qm imago refer
 tur fm creatur, sicut n. exemplate mensura imagi
 nis q illi in resubstantio creatus mut, ita deo q men
 sura creatura, cui ipse reformatur ni resubstantio
 in, eo modo que ut dicit deo mensura creatura
 non ad ay nra, sed ni ad ay nra.

Obi eis d. Contra 3am conctem. Illud e ter,
 miny relati ad q refert relati ad fm fundameta,
 sed relati non refert fm fundameta ad alibi
 nisi ad absolute. q absolute ni ter: relati
 et mutuis. ma: s. esta qto min. similitudo n. q
 alterius refert ad illa ad id, cui e similis altero,
 sed altero non e similis relati, sed alteri alteri
 qo similitudo refert alteram ad altera alteri
 et non ad similitudinem egs. altero puz e bisi mutis
 relati quem similis. Itaque respicit filiu ad
 ut qd a se p dicitur, sed entitas absoluta filii q
 a pat dicitur et non filii, qo illa ent terminy
 relati pater ni satis. P.

Q. Nego ma: ad pten bippi ques ma: similis
 puz refert alteri nra ad ad erig e si nra nra
 ad termi mutuis, qe ad ma: hanc ad lemi. puz
 nego ma: puz n. terminy relati similitudinis
 non e id cui qsi mutuis altero, sed simile an oppo
 nis, huc ad e ipsa relati. Idem dicit ad im extra
 p

pro in respicit unitatem filii absolutam huius dnu
 uter terminus sua utrum sit totum necu huius
 terminus fratrem sui & idem est huius
 quatenus terminandi potest in totum. si autem utrum
 non sit id q terminat ut y, utrum aliter, et tu
 id q terminat ut quo sine & idem e e raa fuit
 terminandi. Cetero e ad terminandi utrum
 alteri, in primis se alia utrum. go utrum non est
 raa fuit terminandi. go unitas absoluta satis
 fuit terminat utrum unita. pto aut. qd
 utrum terminat nihil e intrinsecum, sed extrinsecum,
 quoniam terminat non ex hoc q ipse sit ad aliud,
 sed quod aliud sit ad ipsum. go non potest
 utrum q e qd intrinsecum. utrum potest, pto
 aut. potestem videre seu terminat nisi rationem
 nihil intrinsecum e in illo, sed extrinsecum d'opugnati
 a ratione et ad hanc terminat non potest potest
 quam ab alio aut alio eodem simul cum huius. go
 utrum terminat utrum non e aliqd intrinsecum
 in termino, sed sola denominat extrinsecum extra
 ab alio utrum q referat ad ipsum.

Et Nyto aut. ad qd dicitur dicit. qd actu terminat
 non nihil intrinsecum qd in termino, sicut nec qd
 ipse actu e aliqd intrinsecum in obo q aut utrum
 utrum vera manet non factus, stat nens, terminat
 in utrumque mutatis qd utrumque. nam si utrum qd
 actu ipse sit extrinsecum ut nominat, tu ad actualem
 utrumque potest ex parte obo eodem huius forma
 intrinsecum terminat fuit actualem utrumque,
 ita si utrum qd terminat, sit aliqd extrinsecum
 termino, tu ad actualem terminat terminat potest utrum
 in termino huius raa fuit terminandi potest utrum
 Curia terminat utrum nota utrum sui de utrum utrum

non

non in recto et principaliter, sed in obliquo et minus
 principaliter. sicut natus de ipsa si mitibus
 non in recto, alius de ipsa propter quod non in recto,
 sed in obliquo tenet, et minus principaliter. retus
 in sua essentia dicitur in partem, unde in uno aliter
 in obliquo. in obliquo non potest terminari, in recto
 non inuenit ad terminum. Et quod retus non potest terminari
 non in sua essentia solum in obliquo potest. et finis
 qui non potest aliter definitur aut in teligi de eius
 essentia, sed retus non potest intelligi aut definitur sine
 termino, pro termino spectabit ad eius essentiam,
 neque dicitur, quod potest de ipsa definitur, quod de eius
 essentia. A. natus quod non, quod natus de eius essentia in
 recto, sed in obliquo. natus non non vere potest de finis
 tate, nec filii de paternitate.

Dubium Decimum
 Quae et quot sint ratio-
 nes fundandi siue fun-
 damenta proxima
 Retus patris?

De

Ratio fundamēti
Actum remittit.

De fundamēto remoto utrius dicti e supra; dicitur
tunc, cui immediate inhaeret actus, et solum quatuor sunt,
vaneula remota utrius scilicet. Substantia. Quantitas.

In substantia fundatur utrius identitatis et diversitatis,

illa in substantia eadem proprie vel diversa, quoniam eadem e
substantia, vel diversa. In quantitate fundatur utrius aequalitatis,
utrius et in aequalitatis quia illa sunt aequalia vel

in aequalia, quod sunt eandem vel distincta quantitate.

In aequalitate fundatur utrius similitudinis et dissimilitudinis,
quod sunt similia quoniam eadem e qualitas.

In potentia agentis et recipientis fundatur utrius paternitatis,
maternitatis et filii, causa et effectus, et alia huiusmodi, quae sunt in

potentia generantis, et in filio potentia et genitrix fit.

Circa haec nota bene putatur non intelligi vera tunc
substantiam, sed ut illud quod habet medium substantiam, et idem dicendum
deum de quantitate, et qualitate.

Actus s. metaphisice cap: 10. textu 20. Tres enumerat rationes
fundamēti actum putatur iuxta quas tres rationes tri-

plex quoniam, et tribus generis utrius. Prima ratio fundamēti
est unitas et numerus, non unitas intelligit Actus

quoniam eorum convenientiam inter abijna, quod generis,
quod inter substantias, fundatur actum identitatis, si in,

per qualitates, actum similitudinis, si inter quan-

titates, actum aequalitatis. Per numerum intelligit
quod Actus si convenientiam, et diversitatem inter

abijna, numerus quo fundatur actum diversitatis
dissimilitudinis et non aequalitatis iuxta diversitatem

formae. Et hoc cum A.P. Dicitur habere sed ad hoc tamen ad nos in metaphisice 20. sumit.

2a ratio fundamēti e actus et passio; non actus omnis
et passio omnis intelligit vera et reali, immo et phisica

quod actus moralis non videtur sufficiens fundamentum
ad sustentandam utrius substantiam uti videtur. utrius

Actus

Ratio fundamēti
Actum putatur
quod est ia

Prima Ratio fun-
damēti Actum putatur
tatem,
Est unitas et Numerus.

2a
Ratio fundamēti;
Est Actio et Passio.

Decimus
of sim
adi sine
proxim
italis?

Aspiciuntur saltum fructus.

3^a R^o fundandi et mensura et mensurabile.
mensura et om respectu eorum scilicet aut alteri actum
illud tendentis a quo ista sua specificam accipiunt;
Mensurabile appellatur quod cum actum ad suum etiam fructu
congruatur a quo suam specificam accipiunt. ut
actum scilicet respectu: et sic dicitur. ~~fructus etiam~~ sensus directi
sensibilis.

Conclusio Prima.

Hae tria fundamenta relatis probatis recte et
sufficiens sunt ab ipse assignata.

Pro Concl^o 1^o. auctoritate omni phitum, q^uo unamini
genere hae tria fundamenta recipiunt nec plura eis,
quod.

Pro 2^o R^o Relatio q^uo respicit in rebus nihil est aliud quam
ordo q^uo unum ad aliud, q^uo totum et unum genere re,
tunc quod modis q^uo unum ordinari ad aliud,
sed tunc q^uo unum in rebus una rem ordinari ad
alia. q^uo est tunc duplex genus relatis, scilicet tunc
et duplex fundamentum. aut totum genere solent
autem, omni. pro. Vel n. omni modis una res ad aliam
sunt esse et veritatem in q^uo dependet ab illa, vel
ordinari q^uo potestatem agendi vel patendi vel q^uo
aliquam mensuram habent facta quantitates, si
ordinari q^uo esse et veritatem cum dependentia
congruatur 3^o in genere relatiuum. si q^uo potestatem
agendi vel patendi resultat 2^o in genere. si q^uo
aliquam mensuram quantitates, ex his in genere.
et hae a me et thome quam alio in actibus et
applicatio supra.

Circa

3^a
R^o fundandi
Est Mensura vel
Mensurabile.

actionem et passionem sunt mutua. ratio est quod si aut
agens efficiat introductum suam forma illamque
passio communi canit, ita et passio efficiat recipiendi
unde per creatura efficiat et createm, et recipit utiq
operis illam, refertur reatue reali ad Deum, Deu vero
cum nihil recipiat neq; efficiat et eam refertur tm
reatue ratio ad creatura. Denique reatue fundatur
in istum et passioe sunt mutua quod agens et
passioe factum in creatis ex sua natura ordinantur
ad invicem. in qua ordinatue factum est. Theoremam
quod refertur reatue realis.

Circa prima rationem fundandi unitatem et unitatem
specificam genericam et analogicam in parte fundatur
reatum realem, non tm unitatem numerica.
tm pto. Unitas specifica generica et analogica
fundamentabiliter accepta refertur in rebus multiplici,
cetera realiter et distincta, et docentur supra in
tractatu de unitate. quod inter illa extrema quod sunt facte
unitatem unum sunt realiter distincta licet et esse
reatue realis potestatis. Sed hoc quod non est de unitate,
et analogica sunt in eis refertur multiplici cetera
in rebus, ita et unitas passioe eius in separabiliter
illud significans. unde creaturae refertur realiter
ad Deum reatue identitatis per unitatem ana
logicam, quam sunt unum Deu in ratione entis. Deu
vero non refertur reatue reali, sed tm ratio. quod ex sua
natura in capax distinctis reatue realis de nono sibi ad
membris, tm vero pto. Reatue potestatis potest realiter
distinctiorem extremam, et supra de unitate reatue dicis
facte, sed unitas numerica excludit distinctiorem
inter plura numerum distincta, ut pote negat distincti
onis

omnino. qd non pot fundae ac relatae putatum. Neq; pui,
 tes qd de dicitur unitatem generi cu specificis et una,
 logica pube fundae relatae nos loq de relatae qus
 et spci, illas n sunt raris non reales, ut de relatae
 raris, iam satis supra dicitur e.

De his vero relatae q fundantur in unitate merito
 dubitari pot an sit eadem spci, an dixer se?
 n. g. an petry eadem relatae qua referat ad pautu
 fundata in unitate specifica, referat et ad om,
 netta q relatae fundatur in relatae generica unitate
 et et q eandem respiciat cu fundata tra fructu
 in unitate analogica. Ad hoc Q. 70. Probabile
 esse illas relatae non distingui spci realiter in petro
 sed esse unam relatae identitatis, tunc qd erit ista
 ad q referatur petry habent rarem terminum ad equate,
 tunc qd spci hanc relatae se: hoc aut et eis non
 realiter distingui qus. qd nec ipsa relatae distinguit
 spci nec realiter. Q. 70. Probabile esse illas re-
 lates distingui spci q dixer sitatem completam
 unitatem ino et realiter. pto 70. qd fundamenta
 relatae spci referunt, ipsas relatae spci differre
 no esse, sed istae unitates spci differunt. qd dicitur
 tunc in illis fundata eodem modo differant.
 nec subsistunt Caritony. dicendo, illas unitates
 quo ad ppositum tra differre rae, licet quo ad
 negatiu differant spci, qd quoniam hoc ne,
 in sit, tra non nupta it qd pnt fundae ac pnae
 relatae spci et realiter distingui itas. y pto. nam unu
 numeru album si ut a se ipso nec spci nec realiter
 distinguit pot fundae relatae spci et realiter et
 distinctus, qd illa solutio Caritony non tollit unu rarem

gignus

quædam putat pter ans. unum numerum album referat
 utat si mihi videtur ad aliud alter. et retat dignitas
 videtur ad nigra. sed hoc non videtur pte differunt
 et realiter, qd idem qd autem. qd pte differunt, putat,
 qd hnt terminos fructus pte distinctos, qd vero diste,
 tant et realiter pte. una rotat ex his duali pte
 esse pte alba, ut si tollat nigra, auferet utat pte
 mihi videtur, manente utat si mihi videtur. qd si pte
 qd nnt realiter inter se. quædam putat, qd hoc signum
 certis apig nari solent pte distincti one reali, et idem
 videtur de utat i dnti factis pte pte et generis,
 ut in pte resp. pte pte et brunelli.

Circa ræm fundanti tertii generis et qstio, an illa utat
 pte generis fundat mediate in pte, an in pte pte,
 na pte. Et. Itam fundant mediate in pte qd aliud
 nnt pte mediate fundat in pte generativa
 pte, non in pte aut pte nisi tunc radi caliter et
 remote. unde si ay, auferret ab hnt pte generati,
 nam, si aut illud bene pte facere auferendo organum in
 quo pte illa refidet, ille vocari pte pte non fructus
 bene tunc radi caliter seu fundamentaliter. neq. ob hoc
 qd habeat filium genitum, qd ad ræm fructum pte pte
 filium neq. nnt utat paternitatis, qd quædam fructus nnt pte
 pte pte qd nnt quædam tunc paternitatem in casu pte
 pte nnt non habeat nisi tunc radi caliter; pte si aut
 in casu pte nec manere pte nec filium fructus pte
 tunc matiter, ser. ille hnt qd maneret qd vocatur pte et ille
 qd vocatur filium et ræm hnt apig nant, qd utat,
 hnt sunt factis nnt ut mutuo se tollant et ponant,
 et hnt et non distat.

Circa tertii generis ræm pte utat nota
 utat, utat referre realiter ut patet in dea resp;
 ex aliam nec ay hnt realiter hnt a utat reali
 exist

Vnde ad instm A. plene, non esse nempe q. p. s. s. d. i. d. i. s. i. t. i. n. s. s. q. n. i. q. u. o. e. a. l. t. u. o. s. u. d. s. a. l. t. e. s. i. t. u. m. t. a. l. i. s. u. t. a. d. m. e. t. u. m. s. i. t. i. n. i. l. l. o. , u. t. g. h. r. i. n. g. i. t. i. n. i. n. s. e. , i. n. q. u. o. n. o. n. e. a. n. y. l. i. q. g. e. n. e. r. a. t. o. , q. u. e. n. o. n. s. u. m. , s. a. n. d. i. p. a. t. o. r. n. i. t. a. l. i. s. b. o. n. e. t. u. e. n. i. i. l. l. o. g. e. n. e. r. a. , s. u. m. i. a.

Obis ac 20. Retatis Creatoris et creatura sunt tertii generis, et tunc non fundantur nisi in actu, sive in maiori parte sive in actione et passione, quod fundamentum tertii generis non recte aspicitur, hinc. nam. partem pro sum. ideo n. respicit creatura sicut q. a. b. i. l. l. o. e. p. d. u. c. t. a. s. u. d. p. d. u. c. t. i. o. e. a. c. t. i. o. , q. u. o. a. l. t. u. o. c. r. e. a. t. u. r. a. f. u. n. d. a. t. i. n. a. c. t. i. o. n. e. e. t. p. a. s. s. i. o. n. e.

A. Conectus mar. et regis nini. ad glaucum nini. Q. 30. Illam retatem sicut quodam fundat in actione productiva vel conservativa creaturae, quod se reducit ad 20m geny.

A. 20. tunc ex 2. thema q. ois dependentia unius ab alio sive tunc depend. entia alterius ab illo, sicut ad tertium geny retatis et q. creatura in suo esse de, pendet a Deo, non tunc Deo a creatura, hinc illa retatis vel fundata in actione productiva reducitur ad tertium geny. Itaq. creatura q. p. r. i. e. r. e. f. e. r. t. u. r. e. t. a. t. e. t. e. r. , t. r. i. g. e. n. e. r. i. s. a. d. D. e. u. m. i. n. q. u. o. i. n. i. b. a. t. i. l. l. u. t. u. m. p. r. o. m. e. n. s. u. r. a. m. - h. i. c. e. t. i. n. i. q. u. o. p. d. u. c. t. a. a. b. i. l. l. o. q. u. i. t. a. d. h. o. c. t. e. r. t. i. u. m. g. e. n. y. r. e. v. o. c. a. n. i. Et q. t. o. t. o. r. e. t. a. t. i. s. m. e. n. s. u. r. a. t. i. n. o. n. p. r. o. p. t. e. f. u. n. d. a. n. i. i. n. a. c. t. i. o. n. e. A. i. l. n. e. m. e. n. s. u. r. a. t. i. o. n. e. d. e. r. e. t. a. t. i. s. q. s. u. n. t. p. r. i. o. r. e. a. t. r. i. g. e. n. e. r. i. s. m. e. n. s. u. r. a. t. i. n. o. n. v. e. r. o. d. e. r. e. t. a. t. i. s. q. s. u. n. t. m. e. n. s. u. r. a. t. i. q. u. a. t. o. r. u. m. m. e. n. s. u. r. a. t. i. s. s. i. c. u. t. q. u. a. m. u. n. y. d. e. p. e. n. d. e. n. t. i. a. m. a. s. u. e. m. e. n. s. u. r. a. s. i. m. e. m. u. t. u. a. d. e. p. e. n. d. e. n. t. i. a. m. e. n. s. u. r. a. t. i. a. m. e. n. s.

mensurata.
Ovis eius 30. Sicut in sua specie e mensuratum
qd. et tu ut sic non e relativum sed absolutum,
30 mensurata ut sic non e relativum. et 30 tertium
genus non e recte assignatum.

1^a. Mensurabile simpliciter accipi potest: 30 pre
q mensuratum, sicut q ipsis fundamentis mensuratis
et hoc e modo ipsa ipsa sua de mensurata sine
ad cognita suo ob, et sicut hanc acceptiorem fieri
e omni absolute pertinet ad p^otertium qualibet.
re accipit mensurabile q ut fuerit si est relativum
generatum ad talem mensuratum sine ad aequatio-
nem, q dicitur mensurabilis fuerit, et hoc e relatio
hinc p^otertium. Et eadem duplex modo potest accipi men-
surata, ex quo satis patet ad, q^o p^otertium.

Conclusio Secunda et Ultima.

Quatuor assignat Artes Proprietates re-
lativas.

Proprietates
Relativas.
1^a.
Contraria.

1^a Quia Relativa habent Contrariam.
ut virtuti gravitas virtuti, hanc proprietatem non quod
nil relatio ut relatio, sed tunc fundamenti ut
explicita existant. nec tunc et in fundamenti con-
trahit, sed tunc generaliter.

2^a.
Superius magis
et minus.

2^a Proprietate q relativum significat magis
et minus similem q e relativum tunc magis vel
minus tale, hanc proprietatem non quod relatio
nam duplex non tunc magis duplex. Denique hanc q
proprietatem non quod relatio tunc fundamenti
q significat q e magis et minus.

3^a.
Convergentia.

3^a Proprietate q relativum si causam vel generatorem,
hinc. hanc q non relativum explicitum q^o ordinem
ad

... ut sic efficitur
... explicita hanc m
... relatio generat
... magis relatio
... generat.
Proprietate quod
... ad hanc generat
... relatio ex
... relatio
... filium, su
... filium, et i con
... generat
... generat referen
... can idem, ut p
... hanc. Et ex
... hanc solent contra
... sunt relatio
... non sunt p
... generat
... De his proprie
... et alio, et

ad aliud ut pr est filii pr, & Drg & Junis Drg.
Constat explical hoc modo. Dicit ad questionem
nihil aliud e quam y relativa se mutuo respiciunt,
aut et hie mutuo respectu diversimode repent in
his generibz.

7a Proprietate quod Relativa ut Relativa sunt si,
mutua; ad hanc proprietatem pertinet una conditio,
scilicet quod uno relativo existente vero existat et alterum,
et uno sublato tollatur et alterum; ut existente pater
verum est spe filium, sublato vero filio pater verum e
tollit et filium, et e contra.

7a Condicio e, quod neutra relati vera sit caa alterius
sive varem sicutum referendi, licet sicut varem matrem
possit spe caa illius, ut pr in qtu pr non caa filii
sed in qtu ho. Et ex hoc solus facile existat illud
quod se fieri solet contra hanc proprietatem. Ca
et effectus sunt relativa, et in caa prior e suo effectu,
et relativa non sunt simul naa. Ex. nra quod
ca matris sumpta sit prior suo effectu, non in
fructu. De his proprietatibz plura videri poterunt
in Coritano, et aliis; Et hae nobis sufficiunt.

30 Junij.

7a
Simul naa.

Dub.

fides alterius, sicut color e fides capitis, d memoy
 fuit fides digitoy. quoy go experimoy hie
 signum fuitoy q uenit a qualitate, non ley,
 mus de ordinae ista pectoy, hanc n rigorose
 loquendo e occupo pectoy, quam digne. ob pue,
 aut a quantitate, ob e ipoy quantitas. sed loy,
 mus de peculiari ordinae fuitoy poy affectiades
 qualificatiyas. quem ordinaem explicant
 non nulli q determinatem poy mensuray, q a
 moy e quem mensuray pfigit, ob in hoc q nihil
 eia y qualitates, q e genoy generalissimoy huiy
 pectoy y uenitoy uniuoye eia pectoy y qualitatoy,
 his oes n spes y qualitates y uenirent in hoc
 q moy eia ob d'general pectoy pectoy,
 aut ex d'is pectoy. Simili genoy generalissimoy
 huiy pectoy, e pectoy uniuoye resp. em spe,
 me q pectoy in recta linea, si ut eia alia
 pectoy genoy eia pectoy ad pectoy go aet
 spes qualitates uenit uniuoye in rae eia
 qualitates poy poy explicata.

Conclusio Tertia.

Artes huius generis generalissimum huius
 pectoy q spes qualitates assignat, ad
 quas oes alia si q pectoy reducunt, est q
 uniuoye sufficiens p et aduoyata.

Pter. Qualitas e moy pectoy d'pctoy et determinoy,
 nans pectoy. go sed omnes spes y qualitates, quoy
 moy qm get pectoy pectoy d'pctoy et determinoy
 sed huius q moy pectoy pectoy d'pctoy et deter-
 minare

in ordine ad operam. Est a. habitus qualitas qd bene
 bene vel male dependens naturam subiecti; qd ex p. a
 pna natu et estia e dicitur a sbo mobilis, ut sunt
 virtutes et virtutes multis actibus accipita. Dicitur
 vero e qualitas bene vel male dependens naturam sbo
 qd ex pna natu et estia e facile a sbo mobilis.
 ut sicut vel virtus aliqua, qd unum vel alterum actus
 tm computata.

Secunda pna qualitas vocatur potentia vel
 impotentia et sunt hinc in potentia qd non mox neq
 hinc qd contraria potentia sed perire qd entere reali
 et prohibere qd in potentia et. ad pna hinc intelligitur
 e ad veritatem nate potentia vel in potentia sine
 pna intelligi. qd nate potentia pt intelligi
 potentia activa. nate nate potentia potentia passiva
 qd a nate hinc e dicitur ad recipiendum et non
 ad agendum et in hinc sicut potentia et in potentia sicut
 sicut qd nate pna. nate e qd ex ea sicut pna
 potentia activa et potentia passiva, sicut qd idem e
 potentia determinata ad agendum, et potentia determi
 nata ad recipiendum sicut sicut pna. qd si nate
 potentia intelligitur potentia activa, et nate in potentia
 potentia passiva, potentia et in potentia sicut sicut
 pna et sicut. id. nate potentia pt intelligi potentia
 qd nate qd facta factis et officia ad agendum
 et non ad recipiendum facile sed ad resistendum
 contrariis. n. y. virtus qd e in igne ad calefaciendum.
 virtus et virtus qd e in adolefente in pna ad rati
 onem edere sicut potentia qd sunt virtutes.
 effectus

effectus ad actus et cunctas et res plenas contrarias.
 nam vero non potest per intelligi solibus petra ad
 agendum et resistendum ghranis sicut n. g. in se non
 solibus petra ad videndum et ad alia ex occulta vel
 invicem n. 2. si nihil in lane et cera et natus qdam
 delictus ad resistendum ghranis, qd non hnt ultra
 d. mitem rae cuius ghris resistere igni aut altis
 ghranis. si. go. nate petra intelligat petra solibus
 et efficax ad agendum aut resistendum ghranis. nate
 vero q. n. petra intelligat petra solibus vel agendum
 vel resistendum sicut petra vel in petra q. n. petra
 loco inter ghris qualitates, non differunt sicut sicut
 accidentibus penes q. factu et in q. factu. sicut
 petra n. sicut in invicem et sicut a. g. d. n. plene
 sicut qd in utroq. hnt idem o. h. sicut a. quo
 sicut nam sicut sicut differunt in illis hnt
 penes q. factu et in q. factu q. sicut sicut et hnt ma-
 tis et accidentibus non vero sicut et sicut
 sicut sicut et hnt ad utq. differunt in sicut
 sicut non hnt hnt penes q. factu et in q. factu.
 differunt a. hnt sicut a. sicut. q. hnt sicut ad
 sicut sicut agendum. petra n. in ghris q. sicut sicut
 nihil aliud adfert, quum q. absolute sicut sicut
 ghris, non hnt si sicut sicut hnt vel male in sicut
 sicut ad ghris nate vel in ordine ad sicut
 sicut a. sicut hnt sicut vel sicut sicut qualitates sicut
 sicut sicut vel hnt vel male sicut hnt sicut.
 sicut sicut in ordine ad ghris nate sicut sicut
 et sicut sicut sicut sicut in ghris hnt vel
 male in ordine ad ghris q. sicut sicut sicut n.

necesse formas intelligit formas artificiales, vel et
 rei nate q. quam q. sti hinc in extra certa spe
 acci deul ali, ut forma denu ad hinc. et non in
 intelligit hinc q. unq. forma substantia, sed intelligit
 forma q. dam p. tibus q. q. stituit artificiatu vel
 ons nate in oae talis. Nemine a. figura in,
 intelligit eadem forma q. ut hinc terminus q. nentibus,
 tis, ut forma trianguli aut quadranguli q.
 penultiores medi q. nentibus hinc figura. e. a.
 hinc item terminum q. nentibus q. hinc
 aliam intrinsecam et aliam extrinsecam. Intra
 Joca terminatio q. stituit in punctis et p. p. r. i. e. l. y.
 de q. h. supra, q. q. a. hinc termini intrinseci q. nentibus.
 alia a terminatio extrinsecas q. non unit par
 tes q. nentibus, sed a medi p. tibus illam efficiens
 sub certa quadam rae ut quadrangulare aut
 tri angulare et ista terminatio vocatur figura.

Eadem q. qualitas realiter p. nentibus sicut ad
 actorem artificis vel et agentis nates illam in
 quantum introducentis, vocat forma, quatenus vero causat
 ex terminatio intrinseca q. nentibus, vocat figura. Vnde et do,
 p. nentibus q. e. nates forma et figura e. hinc rae q. e. sig. sem. rei
 d. nentibus modo conceptu vel in ordine ad agentem vel in ordine ad p. tibus
 nentibus q. nentibus; Alii alio modo explicant istum n. forma q. p. nentibus
 resultantem ex terminatio q. nentibus non p. tibus se p. tibus,
 late, sed p. tibus rae p. tibus, ut forma Leonis forma scamm.
 figuram vero dicunt esse qualitatem resultantem ex
 terminatio q. nentibus p. tibus se p. tibus. hinc et, non ha.
 cita rae p. tibus in quo e. ut triangulus in circulo &. et hinc expe.
 fitio clara non multu a p. tibus si p. tibus. hinc si cas figuram
 et forma non esse p. tibus qualitatis sed q. nentibus et aut
 substantiam mediatu sed quantum ut ex dictis intelligit.

parat distinctis q̄ tu vero admitti debet si simum hōis
 legitimū spe volumus. Hinc dicitur resolutio pen,
 det ex illa q̄stione in hac maa factis cōi, utm̄ si: aliq̄
 qua qualitas in simidua p̄t spectare ad diversitas
 p̄t, cui q̄stioni nos respondere affirmative se:
 una et eandem qualitatem bene posse collocari in
 duobz p̄tibus s̄m diversis tū rēs frates, si sensib
 hōis de hac p̄t hūto, q̄ in 3a p̄t collocat calorem et
 frigg, et in 3a at dicit esse calorem et frigg. Et tū con,
 sensib d. Thomas loco supra saupis citato, Et p̄t rēs.
 Calor ignis n. g. e. cōtatis et fruemens d̄p̄to s̄m eig
 nāam sunt et calor in mediocritate et fruemens
 d̄p̄to cui unq̄ corpi mixto, s̄m eandem entitas ca,
 lois causat p̄sionem in sensibz extēris, cum
 p̄tia facty re vera p̄tia recipiunt calorem,
 q̄ eandem inclinua qualitas spectabit ad p̄am
 et 3am p̄m, q̄ seynō e. clara, q̄ ad 3am p̄m
 spectat d̄ponere s̄m cōtiter et quēnter
 sua nāa. ad 3am vero spectat posse causare
 p̄sionem in sensibz. Vol posse esse terminū
 p̄sionis. Itaq̄ calor et frigg sunt in 3a p̄t qua,
 litatis q̄ sunt termini p̄sionū 3a vel causant
 illas. Et hōc eāa quēnt ei s̄mptu ut ait Caritony
 ut non quēnt ut nā s̄m vel d̄p̄t quēnt sunt
 in 3a p̄t qualitatis. Ex his claris intelliget nāam
 3ta p̄t p̄sionis se: et p̄sibilis qualitatis,
 tū n. illa qualitas, q̄ e. terminū alitū p̄sio,
 nis, vel et q̄ causat talem p̄sionem spectat ad
 3am qualitatis p̄m, et nāe p̄sionis intelligit

alterae

alter ratio ab acty appetitly interuenis sensitiuis.
 Contra hec dicitur. nulla entitas pot esse in
 dualy sperty eisdem generis. qd nulla qualitas in
 diuisa potest spectare. Ad diuersas spes qu
 titatis, pot aut. Duo spes adferunt infra appo
 sitas, sed infra opposita non pot eisdem uenire
 qd aut nem. Ex. distinguendo aut, nullu ont
 tas pot eandem formam rationem, pot esse in dualy
 sperty eisdem generis, qd aut aut. Item diuers
 Jam, nego aut. Optum. Lari si mudo in motu
 q cum sit eadem entitas realiter sustentat
 ha duplicem rationem formam actionis scilicet: et passio
 nis ut dicimus in phisica, et tunc hanc unam for
 malitatem affertur in diuersis potestibus, ita
 et eadem entitas eadem tunc aliy maute for
 merat duplicem formalitatem diuersis scilicet: et
 passio nis. et licet nem sit, q indimium in linea
 futura non pot q tunc sub duplici spe, qd tales
 spes adferunt formas substantes se oio excluden
 tes ab eadem ma, indimium tunc acci dentium
 Item diuersas rationes formales sub dualy aut plurib
 sperty non repugnant cum eandem eoa
 futura veluti a primo sustentent et yferunt;
 et si hec indimium q qualitates qd dicitur Item illas
 spes simul sumptas quas hie pt, bene sic pt
 ens q acci deus, taliter a non ponit in una, sed
 in diuersis spes sperty qualitatib. Q. 20. Repug
 nare qdem idem indimium primarie spectare
 ad diuersas spes, non non repugnat si primarie

ad unam

Habitus sicut unum
et modum

liber sicut unum et modum dicitur ille qui ex sua natura
est habitus mobilis et est res: talis sicut in quo
sunt sicut et longum tempus accipitur et sicut sicut
unum et modum et talis sicut sunt in Doctrina unum
his, et sicut et alius.

Conclusio Quarta.

Tres sunt proprietates Qualitatis.

Prima quod qualitas habeat se contrarium.
ut nig. albidum granat nigro, calidum frigidum.
hanc proprietatem si rigorose de varietate legumur,
conuenit quidem sicut qualitati, non tamen in figura n.
sicut sicut nihil granatur, neque in eulo in uulo aut
quadratum quadrato granatur. Quod uero sicut
quoniam qualitati patet, quia nullus aliam formam
dant sicut sicut a qualitate, quod sicut eodem genere
omne sicut, et mutuo se abscondunt sicut expriment.
et sicut se per se, quia cetera sicut si inter se sicut,
nam sicut non sicut per se et sicut sicut, sed sicut qua-
litatis. Est tamen sicut utrum hanc proprietatem quoniam
qualitatis inter medius, ut nig. calidum rubrum aut
calidum, quod sicut sicut sicut sicut sicut sicut
sicut sicut, una quod uocatur granitas sicut
sicut, alteram quod uocatur habitus sicut quod contra,
sicut quod simpliciter quoniam sicut sicut sicut
sicut ut albidum et nigro. Contrarietas uero
sicut quod quoniam qualitatis inter medius, ut calidum
rubrum aut calidum, sicut albi et nigri, et uocatur
granitas sicut quod, quia rubrum non sicut sicut sicut
sicut

rae albedinis ghranias negro albo vero ghranatur
 rae nigredinis. qto nero hie dicit ghranetates
 qre inter qualitates, vel et inter queta qualitate
 loq de ghranetate videt loq fmi pte iter in quo unu
 uni tra ghranias, ut vito nio.

2a Proprietate. Quia qualitas insipient magis
 et minus. hie q qualitas pnt intenti et remiti, un,
 de unu alio tra magis vel minus alio, et unu
 ho tra magis sapiens qtra alio, et hae pprietate que
 nit qdem soli qualitate qd pprie tra intenti et remiti
 non tu omni, q non videt quere quere pte
 nempe figura, cum unu tra alio non dicat magis
 vel minus tra alio, neq unu quadratu magis vel mi
 nus quadratu, nisi forte velle inppie. Circa hanc
 pprietatem menel hie aliquate dicit hie. Unu
 qualitas in se ipsa insipient magis et minus an
 vere tra rae pte. hie, utru qto intenti alio
 vel alio tra augetur participati qualitate
 v.g. albedinis in pte; an vero ipsa et qualitas in se
 augetur, vel non.

Ad hie dicitur R. In intentione aut remissione qua
 libet non tra augetur vel minus participati
 qualitate in pte pte et ipsa egra qualitate au
 get intrinsece, non tu ab a pte pte, sed ut illi
 applicata et in hanc. pte ja pars huius respiciet
 ut aliqua forma magis vel minus participati a pte
 Dicit illa forma in se tra magis vel minus, alio
 daret alio pte q non habet q se in pte. q
 intentio y qualitate se tenet et ex parte ipsa
 forme

firmis, et non tunc ex parte sibi. Quia non pars
 se: quod ipsa qualitas emittat ut applicata ut non
 ut afulra à sibi pte. Qualitas ut afulra à sibi
 sibi in eodem sibi substa, sicut n. ad modum, et se stantibus
 sed substa non magis et minus suscipit ut dicitur
 et qualitas ut afulra à sibi non pot dicitur et factis
 qual magis et minus.

3a Proprietate quod res sibi qualitate
 dicantur similes vel dissimiles. unum n. dicitur al,
 hinc simile rati qualitatis, et non rati substa aut
 quantitatis, et nota q. similitudo substa dicitur accepta
 hinc rati. et sic res non sunt similes substa per
 qualitatem, sed fundamentaliter tunc fundamen,
 tunc n. similitudinis et unitas in qualitate, et sicut
 propria quantitati q. q. eam fundamentaliter
 dicantur res aequales vel inaequales, ita et propria
 qualitatis, q. res dicantur sibi eam similes vel dissimiles
 similes - q. si aliquid dicitur substa dicantur similes
 in rati substa, ut patet et similes prout in non
 propria, hoc fit ex eo, qd tales species aut substa
 induunt ab eodem modo qualitatis sicut et q. sibi
 dicitur substa tunc aequales erit ex eo qd quilibet
 sibi ab eodem modo quantitatis.

Quis erit sibi esse in eodem aspectu substa
 et esse in eodem, sicut non potest esse propria rati
 et propria qualitatis. sequitur patet, sicut ante qd esse accidens et modus
 et affectio substa.

Q. Si sibi dicitur in eodem aspectu substa
 magis accipit q. esse in eodem substa hinc entitas inherens

et illi innitens; et hinc motus afficiens substantiam
 eorum et accidenti, nec proprius qualitatis.

Quis motus sumit stridit si: q. spiritus determinat et mali-
 ficat substantia in ordine ad propriam naturam vel operationem.
 et iste motus afficiens substantiam q. spiritus operationem qua,
 utitur in eorum.

Quis dicitur. A rubore ortu ex vere cuncta non
 dicimus quales. q. talis rubor non est vere q. talis
 qualitatis. et q. talis q. talis ad quam spectat talis
 rubor non unum vere partem a parte operationis qualitatis
 in eorum. q. signa partes, p. om. ille rubor citissime
 transiit. q. non dicimus quales ab illo.

R. Ad hoc om. dicimus n. quales a tali rubore
 licet non adeo perfecte sed q. motu transferentis. et
 q. talis talis rubor h. operationem qualitatis, licet eam
 quasi missi in motu parte a parte q. talis motus,
 facta parte a parte ut supra dicitur unum eorum non
 repugnat, unum beneat se tunc ex parte a parte, non
 a. ex parte a parte eorum, q. n. et in aiti admittitur
 in aequalitate parte a parte resp. boni et tunc q.
 tunc in aequalitate non tollit unum eorum aiti, cum
 sit tunc in aequalitate vel ana lexica q. h. i. ca, non to-
 gica. Alia videtur potestatem ex tunc in aequalitate
 velis ista de qualitate licet sufficienter. & Jurid.

Dub

Dubium

quo conji

Essentia

im præ

quibus q. potestatis

et aliquid dicam

talibus de potestatis

tunc non aliter

se n. aut: Aliter

non est q. nam a

de forma q. dicitur

rubor aiti talis

ing. dicitur intelligi

q. repugnat.

quibus, q. n. e

una est q. dicitur

de non esse

appellari sicut

convenit, q. dicitur

Dubium Duodecimum

796.

In quo consistat Natura
et Essentia SEÆ ultimo=
rum prædicamentorum?

Absolutis q. p. dicitur restat ut de sex relijs bre,
viter et aliq. dicam. Post q. ualitatem q. d.
agit Actus de p. dicitur Actus unig. ipse nuam
et sp. nam non aliter quam q. exptu. declara,
uit, sic n. ait: Actio e. ut flagellare, edificare &c.
Verum nos sp. nam actionis declaram. hoc mat. Defio Actionis.
Actio e. forma q. dam accidentalis qua agens
constituitur actu tale, et dicit esse effectus p. ducto.
Pro huius d. f. intelligi nota q. in p. dicitur ali,
unig. est q. cupiant. q. m. e. ipse agens seu
ca. p. ducens, q. m. e. effectus p. ducto. q. m. e. ipse
actio qua est p. ducto et agit aliq. d. esse,
transit, de non esse, ad esse, q. actio uariis
natis appellari solet, q. d. n. uocant influat,
q. d. concursu, q. d. uero et efficientia uel effectio.
q. m.

quod demum est ignis formam in quo est per se
 nisi forte sunt actus servinatos ad substantiam,
 tunc non nec de alio formam distinctam ab ipso. ex parte
 sit productio caloris in aqua, in cuius productione
 ignis agens sui ratione quod dicitur de ignis. est per se
 et calor, actus qua mediantem calor recipit et
 est calefactio. formam a. talis est aqua.

Explicatur modo definitio supra allata.

Dicitur actus in primis forma quodam accidentis,
 talis quod est agens per aliquid in rebus, cum non sit
 mens nihil, habens suam propria rationem, quod habet
 aliquam formam quod qua in substantia est constitutum,
 in parte est non aliquid esse constitutum in aliqua re,
 sua forma; et hoc quod non habeat aliquam formam,
 sed hanc formam qua agens constituit agens, est
 actus, nihil non aliud super esse videtur per quod agens
 formaliter constituit in esse agentis. quod actus
 est recte formae et accidentalis quidem, quod in
 creatis nulla actus recipit esse propria substantia vel
 esse agentis, haec non propria est solius Dei. Et quod
 hoc quod actus sit forma accidentalis generat cum
 aliis actibus per se sunt formae accidentales,
 Dicitur qua agens actu constituit tale. hoc est,
 agens vel influens ad distincti omnia formam
 permanentem, quod quidem agens constituit agens
 sed non actu, ut sunt formae substantiales
 in compositis naturis. Item formae accidentales,
 tales permanentes sunt, ut potentia et habitus, quod
 quidem constituit res agens, sed non actu, nisi non.

hisce

his ce city propriis frequentat actio, nihil fiet
 et hinc e q actio denonnetur sicut in actuali tunc
 fortione seu p ditione, et proutam p her tr
 a nonnullis actio, acty ultimy agentis quibus
 agens. li. et n. forma et potia y curvant ad
 sicut p ditione tunc non ultimo ut dicitur e.

Adhuc et in sepe li dat esse effectus p ditione, ad
 declaranda maiorem vim actionis, et depen,
 dentiam esse p ditione ab ipsa, quam p ditione
 p ditione p ditione non sicut explicarunt. Alia
 alio modo definiunt dicitur. Actio e
 forma a qua sicut aliquid agere; ut n. y. calefac,
 tio e forma a qua ignis sicut calefacere aqua
 vel lignu. hinc sicut e bonu q sicut sicut sicut
 finem actionis, si ut supra de sepe q ditione,
 sicut dicitur e.

Circa hoc p ditione e aliquid dicitur, an in
 illo tunc p ditione actiones transferuntur vel et
 imaneus. Actio imaneus sicut illa q manet
 in agente a quo p ditione, et ideo appellat imaneus;
 n. y. in intellectus e actio imaneus, q manet in
 intelligente vel in actu a quo p ditione, et large
 tunc illa e actio sicut in actu sicut manent
 sicut in eodem sicut p ditione a quo p ditione:
 actio vero transiens e q manet ab agente
 non tunc recipit in ipso, sed transit ad passum
 in quo esse recipit, ut calefactio e actio transi
 ens q manet ab igne, non tunc manet in
 igne calefaciente, sed transit ad lignu vel
 aqua

Actio imaneus.

Actio transiens.

is potius specificus à sua actione, quò et motus
 habet enim vera actio. et si unquam aliter de aliis
 actibus inanebitur.

SEXIMUM PROMITTITUR È PASSIO.

Actionem sequitur Passio quò constituit bonum potentiam
 quam habet tantum et ex his quibusdam declaravit
 Passio è ut fecari flagellari. Nec tamen passio
 naturam explicamus hoc modo. Passio è motus pre-
 dens ab agente quò ut receptus à passio. Ut videtur
 ad passum è ultima distictio passionis constitutiva,
 nam in calefactione distictio tria distinguitur. 1^o
 videtur ad ignem utrius calefactionem. 2^o videtur
 ad lignum vel ubi manum calefacta. 3^o via
 et tendentia calefactionis non explicite quò
 videtur 3^o videtur ad agens vel patiens, si cale-
 factio quò in ordine ad agens à quo procedit
 feritatem actionis. si vero ut via et tendentia,
 tria caloris quò, hinc rationem motus, quò per se
 si a quò in ordine ad passum ut lignum ad lignum
 calefacta in quo accipit hinc rationem passionis.
 eadem 3^o entitas calefactionis sub diversa for-
 malitate spectat ad potentiam actionis et passionis.
 Promittentes actionis et passionis sunt tres.

1^a quò habeant contraria, ut calefactio quò
 frigidationi, non tamen ratione sui, sed ratione qualitatum
 et promittens è, quò actio et passio suscipiantur magis
 à minus; unum enim agens est magis vel minus agens
 et quò aliud;

Sed et hinc multa distictio et quò non movetur, nempe
 cum primum locum habeant in potentia, nec iam illis suffragantur.

Septimum

De Passio
 omni distictio.

Defo Vbi Q?

Spes potestatis Vbi.

Prognitatis.

Defo Quando.

Septimū potestatem uocatur Vbi,
 Et nihil ē aliud quam ^{modus} quodam acci dentalis quo
 res de se fuerit praesens loco uero, et uocatur praesentia
 localis q̄ ē modus intrinsecus in hoc uero uel existens,
 hic in loco, et quodam q̄ motu localem de quo in
 phisica. Ex eo uero alijs mouetur localiter de uno
 loco ad aliud, accipit hanc praesentiam ad locum,
 q̄ praesentia uocatur Vbi, et pendet hinc a for-
 ma extrinseca ē sup̄ uicē antecedente corpus,
 unde si alijs mouetur in uacuo natiter uel sup̄
 natiter, non accipit istam praesentiam localem
 positiuā q̄ uero exprimit locum uerū et realem
 Et hinc ē q̄ hanc praesentia alijs nominant locū in,
 intrinsecū, sup̄ uicē uero locū extrinsecū. Spes
 hinc potestatis sunt sursum et deorsum, ante
 et retro, dextrū et sinistru.
 Prognitatis hinc potestatis per se facile potest
 cognosci.

Octauū potestatem uocatur Quando.
 Et nihil ē aliud quam forma quodam acci-
 dentalis q̄ quam uideri spe in hinc sice in tunc, sicut
 n. u. g. ex eo q̄ alijs corpus comensuratur loco accipit
 praesentiam intrinsecā realem, q̄ quam fuerit
 et positio ē q̄ hinc loco, ita ex comensurati-
 onis, accipit corpus existens in tunc hoc acci-
 dens in hinc sicut quod uocatur Quando, ita, spe in
 tunc. Et hinc acci dens quodam effectiue uere in tunc
 existente

existente pendet tunc inquam a genere nra, a hinc sub
quo res existit, si aut a simili dicta e de p[ro]p[ri]o

Nonum p[ro]p[ri]um e Situs.

Cuius etiam alij q[ui]stionibus in denominatione extrin-
seca, extra a partib[us] universis vel a loco extrinseco.
Sed hoc sententia falsa videtur. p[ro]p[ri]o forma huius
p[ro]p[ri]i q[ui]stionibus p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o a reliquis
q[ui] non debet esse forma in alio p[ro]p[ri]o q[ui]stionibus,
Sed loci e in alio p[ro]p[ri]o saltem reductione, in
minim[is] in p[ro]p[ri]o q[ui]stionibus. q[ui] non potest esse
forma huius p[ro]p[ri]i. p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
in ordine ad locum sed hinc dicitur e forma intrinseca,
ca p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o, q[ui] non pot[est] tunc provenire a forma
aliqua extrinseca. ma. patet p[ro]p[ri]o n[on] dicitur illa
e. g. salere vel stare, sed seipso statio vel cu,
tatio non sunt in seam[us] sup[er]nicie, aut loco,
sed in statu, sedente, ut experientia ipsa docet.
q[ui] p[ro]p[ri]o non e tunc denominatio extrinseca juncta
a loco vel sup[er]nicie. Hae q[ui] sententia relicta,
nec q[ui]stionibus etiam p[ro]p[ri]i Sity in hoc quod
sit accidens quod tunc dicitur partes sub-
t[er]ra corpore e in ordine ad locum stat[us] sup[er]nicie,
n[on] e p[ro]p[ri]o, erectum vel d[omi]no p[ro]p[ri]o.
vel aliter. Sity n[on] e alium q[ui]stionibus dicitur
vel ordinat[us] corpus in loco, p[ro]p[ri]o q[ui]stionibus
alijq[ue] t[er]ra stare, sedere vel cubare, hinc

Defio Situs.

hinc hō de situatō, q̄to h̄t partes corp̄is certa
 q̄madam mō ordinatas, et talis d̄p̄tōe mult̄i,
 pl̄u. alia ē n̄a, alia ē libera voluntate,
 alia ē casu. nautis e. n. g. in h̄re q̄ in illo
 caput sit sup̄iori locō, pedes in inf̄iori q̄ h̄t
 ā n̄a: bruta vero antea ā n̄a h̄t caput p̄c̄e,
 t̄n ad terrā, ante corp̄is, ceteras partes post
 et retro. In p̄o partim ā libera voluntate
 federe, nunc p̄c̄e p̄are; d̄p̄tō ē casu ē illa
 q̄to alijs ex albi p̄m̄e talit̄ h̄m̄i talis h̄t,
 h̄t pedes sup̄ra, caput infra.

Circa h̄c p̄t̄m̄e q̄res q̄o q̄m̄t̄ differat ā
 p̄t̄m̄e q̄m̄t̄atis cum et ipsa q̄m̄t̄atis
 habeat extēd̄ere vel d̄p̄tōe partes corp̄is
 in ord̄ie ad locū. A. Illam extēd̄ionem
 q̄m̄t̄atis differre in hoc ā p̄m̄e, q̄ q̄m̄t̄atis
 secundario extēd̄at partes p̄t̄m̄e corp̄is
 nec in ord̄ie ad locū, non determinans
 ad certam formā operari in loco p̄m̄e p̄c̄e
 p̄m̄e et p̄m̄e, erectū vel d̄p̄tōe p̄m̄e, sed
 relinq̄t partes ā se extēd̄as quasi n̄d̄t̄e,
 rectas, ad hanc vel illā situatōem, non corrump̄o
 ut̄m̄ s̄nt sup̄iora vel p̄m̄e, recte vel d̄p̄tōe,
 seu, quare ut tales partes corp̄is debent
 nunc ad certā formā operari in loco, resp̄ct̄
 alijs m̄dy d̄p̄tōe illas tali vel tali m̄dy.
 Et p̄m̄e h̄m̄e m̄dy in̄tr̄m̄e t̄m̄e corp̄is p̄are
 Federe

sedere vel inere, et sic potestatem sibi vel patet
et distinetur a potestate quantitatis, repetitur
in in solibus corporis non vero in materialibus.

Quares quomodo differunt potestatem sibi a potestate
sibi? R. distingui ab illo realiter, sicut figura
per qua spes qualitatis a quantitate, nam sicut
figura est dispo qd datur resultans ex terminis nat
inter se a quantitate, ita sibi est dispo qd datur
sui figura partium in loco existentium; et
reclit figura partium ipsius sibi, sicut ad illud.

quod a. distinguitur realiter inter se. pte
ga sunt ab in in eum separari. quod pte
Navigans in flumine atqz ut navi ubi et
diversas qz sencias, retinet tunc eundem sibi
supposito qz nancus sedens in navi, qz huc
duo potestata sunt ab in in eum separari, saltem
pro ad suos spes. et qz distinguitur realiter
inter se.

Geny generalissimum huius potestati est dispo
partium corporis in ordine ad locum in eum.
Spes sunt sibi fortitudo et nates, sibi,
habes aliae formae et modi dispo.

Geny generalis/
sicut huius potestati.

Spes sunt sibi
fortitudo et nates.

Decimum potestatem dicitur habere
Cuius speciem Suarez et alii putant existere
in dea qui nate extrinseca, ut forma sibi illas
huius potestati est nates aut in dicitur huc
ta sicut falsa est; qz hoc potestatem est accidens,
go

Species potentia habitus.

go ratio illius formalis non erit facta, ut e ne/ his
 alias forma constitutiva accidentis erit facta
 q. aliquid e. Nec go huius potentia estiam
 q. ut e acci dens diuini existere in quodam
 modo in transco defuncto tu in ordine ad
 vestem corpori applicatam. ex con. y. quod si
 adiaceant corpori, et corpus vestis respicitur
 modo peculiaris accidentis q. appellatur
 habitus, unde Guiberty in tit. de b. propriis, ha-
 bitum definiuit hoc modo. habitus e corpus
 et eorum q. circa corpus sunt, adiacentia,
 sicut quoniam hanc formam habere, illa haberi
 dicitur. ut n. g. opus vestitum, galentia, ornatu,
 q. ora expriment remota eadem modum accidentis,
 tum q. for habitus. Ex quo patet hoc potentia
 non significare corpus ipsum habens vestem, nec
 et significare vestem habitam, sed significare modum
 quoddam acci dens inter hanc habitam
 vestem, et vestem habitam. primum ex eo
 q. corpus habeat vestem.

Genus generalissimum.

Species subalterna.

Genus generalissimum huius potentia e, opus ne-
 situm seu habitatum.

Species subalterna sunt opus vestitum veste
 militari vel civili. Item opus calceatum
 sumi calura. Et hinc de b. vltimis potest
 his, quoniam nomen dicitur dante supra ex am-
 natum in Physica.

QUEST